



معاونت پژوهش و فناوری



جمهوری اسلامی ایران

**طراحی شاخص‌ها و مدل ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان شبکه  
نوآوری در سازمان‌های فرافن،**

**مطالعه موردی: سازمان صنایع هوایی**

**(ویرایش سوم)**

**(۵۵-۲۱۶۲)**

**پژوهشکده توسعه تکنولوژی**

**مرتضی رحمانی**

**گروه پژوهشی مهندسی صنایع**

**آبان ۱۳۹۴**



## شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: گزارش پایانی طرح پژوهشی

شماره ویرایش: دوم

عنوان فارسی طرح پژوهشی: طراحی شاخص‌ها و مدل ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری در سازمان‌های فرافن، مطالعه موردی: سازمان صنایع هوایی  
عنوان انگلیسی طرح:

Designing criteria and a model for evaluating and selecting the suppliers of innovation network in high-tech organization, case study: Aviation Industries Organization

کد طرح: ۵۵-۲۱۶۲

نام فایل گزارش:

تالیف‌کننده‌ها: مرتضی رحمانی، مرتضی خاکزار، بهلول ابراهیمی

ویرایش علمی:

ویرایش ادبی:

تاریخ طرحنامه: ۹۱/۱/۲۰

تاریخ تصویب در شورای بررسی نهایی طرح‌ها: ۹۲/۱۰/۲۳

تاریخ شروع اجرای طرح: ۹۲/۱۱/۵

سطح دسترسی به سند: بدون موافقت کتبی، نسخه‌برداری یا تکثیر ممنوع است

نام مسئول یا همکار	محل استخدام	تخصص	عناوین فعالیت‌هایی که در طرح انجام داده‌اند	کارکرد در طرح به ساعت
مرتضی رحمانی	پژوهشکده توسعه تکنولوژی	ریاضی کاربردی	مدیریت طرح - بازنگری و جمع‌بندی گزارشات - تحلیل نتایج - بازمبانی مقالات - مشارکت در طراحی سیستم انتخاب تأمین‌کنندگان ...	۹۵۰
مرتضی خاکزار	پژوهشکده توسعه تکنولوژی	مهندسی صنایع	همکاری در طراحی سیستم انتخاب تأمین‌کنندگان و تأمین‌کنندگان، همکاری در تحلیل نتایج، بازمبانی گزارشات و مقالات تدوین شده، ...	۳۰۰
بهلول ابراهیمی	پژوهشکده توسعه تکنولوژی	مهندسی صنایع	مرور ادبیات موضوع - شناخت وضعیت موجود صنایع هوایی کشور - ارائه سیستم انتخاب تأمین‌کنندگان - تهیه و تدوین مقالات - تهیه گزارش نهایی	۷۰۰
زهرا سادات گتمبری	پژوهشکده توسعه تکنولوژی	سیستم‌ها و بهره‌وری	طراحی پرسشنامه، پردازش داده‌ها و ویرایش گزارش	۵۰
مسعود خلیلی	دانشگاه پیام نور مرکز	تحقیق در عملیات	مشاور	۱۰

سازمان مجری: پژوهشکده توسعه تکنولوژی  
گروه مجری: گروه پژوهشی مهندسی صنایع  
نشانی: تهران، خیابان آزادی، خیابان شهید تیموری، کوچه شهید صادقی، روبروی درب شمال غربی  
دانشگاه صنعتی شریف، سازمان جهاد دانشگاهی شریف، پژوهشکده توسعه تکنولوژی  
تلفن محل کار تألیف‌کننده اصلی: ۰۲۱۶۶۰۷۵۲۳۶  
نشانی پست الکترونیک تألیف‌کننده اصلی: [Rahmanimr@jdsharif.ac.ir](mailto:Rahmanimr@jdsharif.ac.ir)

Archive of SID

این سند به همه همکارانی که برای انجام کارهای پژوهشی در کشور بی دریغ کوشش می نمایند، تقدیم می شود.

Archive of SID

## چکیده

سازمان‌های فرافن<sup>1</sup> برای تأمین دانش، مواد اولیه و قطعات مونتاژی مورد نیاز خود با تأمین‌کنندگان متعددی تعامل دارند. با توجه به پروژه محور بودن اکثر این سازمان‌ها، بیشتر تأمین‌کنندگان این سازمان‌ها، دانشگاه‌ها، مراکز دانش بنیان، پارک‌های علم و فناوری، صنایع فرافن، مراکز توسعه تکنولوژی و حتی محققین و نخبگان می‌باشند. مجموعه این تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری سازمان‌های فرافن را تشکیل می‌دهند. لذا ارزیابی و انتخاب بهترین این مراکز در شبکه نوآوری این سازمان‌ها تاثیر چشم گیری در بهبود خدمات، افزایش کارایی و پیشبرد اهداف آنها خواهد داشت. این ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان نیازمند تعریف و تعیین معیارهای کیفی و کمی مناسب می‌باشد.

با توجه به تاثیرگذاری و اهمیت بالای تأمین‌کنندگان در شبکه نوآوری سازمان‌های فرافن، در این پروژه ضمن تبیین معیارهای ارزیابی، مدل مناسبی برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان ارائه شده است. این سازمان‌ها می‌توانند با استفاده از مدل و معیارهای پیشنهادی با سهولت و دقت بالا تأمین‌کنندگان خود را ارزیابی و رتبه‌بندی نموده و اقدام به انتخاب آنها نمایند. برای تعیین و تبیین معیارها و مدل بطور متداول از مرور ادبیات و بررسی سابق موضوع از جمله مقالات علمی معتبر و شرکت‌های فرافن داخل و خارج کشور استفاده شده است.

با توجه به مطالعات صورت گرفته در مورد معیارها و مدل‌های ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان، در این طرح هفده معیار (شامل معیارهای کیفی و کمی) پیشنهاد شده است. به منظور بومی سازی مدل در تعیین و اولویت بندی معیارها از نظرات خبرگان سازمان صنایع هوایی بعنوان یک سازمان فرافن استفاده شده است. در نهایت یک مدل ترکیبی تحلیل پوششی داده‌ها برای ارزیابی و انتخاب با معیارهای پیشنهادی تدوین گردید که با استفاده از این مدل کاراترین تأمین‌کننده را می‌توان در حضور داده‌های دقیق، داده‌های نادقیق و محدودیت‌های وزنی پیدا نمود. همچنین الگوریتمی جهت تعیین و رتبه‌بندی سایر تأمین‌کنندگان کارا ارائه شده است. مقایسه مدل ارائه شده با مدل‌های موجود نشان می‌دهد که مدل ارائه شده کاراتر بوده و شاخصه‌های بیشتری برای تصمیم‌گیری دارد.

## کلمات کلیدی:

انتخاب تأمین‌کننده، معیارهای ارزیابی، مدل ارزیابی و انتخاب، شبکه نوآوری، صنایع فرافن، تحلیل پوششی داده‌ها

<sup>1</sup> High-tech

## فهرست

## فصل اول: اهمیت و ضرورت انتخاب تأمین‌کنندگان ..... ۱

- ۱-۱) مقدمه ..... ۱
- ۲-۱) مراحل انتخاب تأمین‌کنندگان ..... ۲
- ۱-۲-۱) تعریف مسئله ..... ۲
- ۱-۲-۲) تعریف معیارها ..... ۳
- ۳-۲-۱) تایید اولیه ..... ۴
- ۴-۲-۱) انتخاب نهایی ..... ۴
- ۳-۱) اهداف طرح ..... ۴
- ۴-۱) روش تحقیق مورد نظر و نحوه آزمون صحت نتایج طرح ..... ۴
- ۱-۴-۱) مرور ادبیات ..... ۴
- ۲-۴-۱) دسته بندی تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری و طراحی شاخص‌ها و مدل‌ها ..... ۵
- ۳-۴-۱) مطالعه موردی و تدوین گزارشات نهایی ..... ۵
- ۵-۱) خروجی‌های طرح ..... ۵

## فصل دوم: معیارهای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در مقالات و سازمان‌های مختلف

- ۱-۲) مقدمه ..... ۷
- ۱-۱-۱) تحقیقات توصیفی ..... ۷
- ۱-۱-۲) تحقیقات کاربردی ..... ۷
- ۲-۲) معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب دیکسون ..... ۷
- ۳-۲) معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب هاندفیلد ..... ۸
- ۴-۲) معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب الرام ..... ۱۰
- ۵-۲) معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب رزمی و همکاران ..... ۱۰
- ۶-۲) معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب کتابی و همکاران ..... ۱۱
- ۷-۲) معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب براگلیا و پترونی ..... ۱۲
- ۸-۲) معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب ناراسیمهان و همکاران ..... ۱۲

- ۹-۲) معیارهای پیشنهادی سارکیس و تالوری ..... ۱۳
- ۱۰-۲) معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب چان و همکاران ..... ۱۳
- ۱۱-۲) معیارهای پیشنهادی رضایی و همکاران ..... ۱۴
- ۱۲-۲) معیارهای پیشنهادی عمید و همکاران ..... ۱۵
- ۱۳-۲) معیارهای پیشنهادی لین و همکاران ..... ۱۵
- ۱۴-۲) معیارهای پیشنهادی خالهای و همکاران ..... ۱۵
- ۱۵-۲) معیارهای پیشنهادی گل محمدی و پرست ..... ۱۶
- ۱۶-۲) معیارهای پیشنهادی کانان و همکاران ..... ۱۶
- ۱۷-۲) معیارهای پیشنهادی دارگی و همکاران ..... ۱۶
- ۱۸-۲) معیارهای پیشنهادی رویانداگ و ساپترو ..... ۱۷
- ۱۹-۲) معیارهای پیشنهادی رضایی و همکاران ..... ۱۷
- ۲۰-۲) معیارهای پیشنهادی لی و همکاران ..... ۱۸
- ۲۱-۲) معیارهای ارزیابی و انتخاب شرکت صبا ..... ۱۸
- ۱-۲۱-۲) سیستم کیفی ..... ۱۸
- ۲-۲۱-۲) نیروی انسانی ..... ۲۱
- ۳-۲۱-۲) قابلیت تجهیزات و ماشین آلات (۱۳ امتیاز) ..... ۲۱
- ۴-۲۱-۲) گواهینامه‌ها (۳ امتیاز) ..... ۲۲
- ۵-۲۱-۲) دانش فنی (۱۳ امتیاز) ..... ۲۲
- ۲۲-۲) معیارهای ارزیابی و انتخاب شرکت پنها ..... ۲۲
- ۲۳-۲) معیارهای ارزیابی و انتخاب شرکت بل هلیکوپتر ..... ۲۷
- ۲۴-۲) معیارهای ارزیابی و انتخاب شرکت بوئینگ ..... ۲۸
- ۲۵-۲) نتیجه‌گیری ..... ۲۹

### فصل سوم: مدل‌های ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان

- ۱-۳) مقدمه ..... ۳۰
- ۱-۱-۳) دسته بندی براساس رویکردهای انفرادی و ترکیبی ..... ۳۰
- ۲-۱-۳) دسته بندی براساس تک منبعی یا چند منبعی ..... ۳۰
- ۳-۱-۳) دستبندی براساس تک محصولی یا چندمحصولی ..... ۳۱
- ۲-۳) رویکردهای انفرادی ..... ۳۱
- ۱-۲-۳) تحلیل پوششی داده‌ها ..... ۳۱



۳۴	مدل‌های برنامه ریزی ریاضی (۲-۲-۳)
۳۶	فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (۳-۲-۳)
۳۷	سیستم‌های مبتنی بر استدلال (۴-۲-۳)
۳۷	فرآیند تحلیل شبکه (۵-۲-۳)
۳۸	آنالیز خوشه‌های (۶-۲-۳)
۳۸	مدل‌های وزن دهی خطی (۷-۲-۳)
۳۹	مدل‌های غیرقطعی (احتمالی یا فازی) (۸-۲-۳)
۳۹	مدل‌های مبتنی بر هوش مصنوعی (۹-۲-۳)
۴۰	رویکردهای ترکیبی (۳-۳)
۴۰	ترکیب AHP و DEA (۱-۳-۳)
۴۰	ترکیب AHP و GP (۲-۳-۳)
۴۱	ترکیب AHP و برنامه ریزی ریاضی (۳-۳-۳)
۴۱	ترکیب AHP و نظریه فازی (۴-۳-۳)
۴۲	ترکیب نظریه فازی و برنامه ریزی چندهدفه (۵-۳-۳)
۴۲	نتیجه‌گیری (۴-۳)
۴۲	مشاهدات (۱-۴-۳)
۴۳	کاستی‌ها و محدودیت‌ها (۲-۴-۳)

#### فصل چهارم: تبیین مدل و معیارهای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری

۴۵	مقدمه (۱-۴)
۴۶	دسته بندی تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری (۲-۴)
۴۸	تبیین معیارهای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری (۳-۴)
۵۶	تدوین مدل ارزیابی و انتخاب شبکه نوآوری (۴-۴)
۵۶	تحلیل پوششی داده‌ها (۵-۴)
۵۸	محدودیت‌های وزنی در DEA (۱-۵-۴)
۵۹	داده‌های غیردقیق در DEA (۲-۵-۴)
۶۴	در نظر گرفتن همزمان داده‌های غیردقیق و محدودیت‌های وزنی در مدل DEA (۳-۵-۴)
۶۵	مدل‌های ترکیبی ارائه شده برای تعیین کاراترین DMU (۴-۵-۴)
۶۹	مدل جدید پیشنهادی برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در شبکه نوآوری (۶-۴)
۷۶	تعیین و رتبه بندی سایر تأمین‌کنندگان کارا (۷-۴)

۷۷	فرآیند ارزیابی و انتخاب	۸-۴
۷۹	نتیجه‌گیری	۹-۴

### فصل پنجم: بحث و نتیجه‌گیری و اعتبارسنجی مدل

۸۱	مقدمه	۱-۵
۸۱	مقایسه مدل ارائه شده با برخی از مهمترین مدل‌های ارائه شده در این زمینه	۲-۵
۸۱	مزیت‌های مدل پیشنهادی	۳-۵
۸۲	اعتبارسنجی مدل	۴-۵
۸۲	مثال اول: انتخاب تأمین‌کننده با داده‌های دقیق	۱-۴-۵
۸۴	مثال دوم: انتخاب تأمین‌کننده با داده‌های نادقیق	۲-۴-۵
۸۶	مقایسه نتایج مدل پیشنهادی با مدل‌های فرضی پور و طلوع	۳-۴-۵
۸۸	نتیجه‌گیری	۵-۵
۸۹	فهرست مراجع	
۹۶	پیوست ۱: پیشنهاد پروپوزال کلی به سازمان صنایع هوایی	
۱۰۰	پیوست ۲: مقاله‌ارسالی به نشریه مدیریت تولید و عملیات	

**ABSTRACT:** ..... 111

## فصل اول: اهمیت و ضرورت انتخاب تامین کنندگان

Archive of SID

## ۱-۱) مقدمه

در دنیای کنونی رقابت بین آرایه دهندگان خدمات و تولیدکنندگان محصولات برای جلب رضایت مشتریان، کسب سود بیشتر و دستیابی به بازارهای بین‌المللی با شدت بیشتری دنبال می‌شود. در این راستا شرکت‌ها نیازمند انعطاف‌پذیری بیشتر در عرضه محصولات و خدمات خود هستند. باتوجه به این تغییرات، سازمان‌ها درک کرده‌اند که به تنهایی و فقط با مدیریت سازمان خودشان قادر به حضور طولانی مدت در بازار و رقابت با رقبای خود نخواهند بود. آن‌ها دریافته‌اند که علاوه بر مدیریت فرآیندهای داخلی خود، باید خروجی‌ها و ورودی‌های سازمان را نیز مدیریت کنند و این بینشی است که باعث ایجاد مفهوم مدیریت زنجیره تأمین<sup>۱</sup> شده است. فشار ناشی از رقابت در طول چندسال گذشته باعث شده است تا این مفهوم به عنوان یک استراتژی کلیدی برای بهبود در استراتژی‌های کسب و کار سازمان‌ها مطرح شود (خلجانی ۱۳۸۶).

سازمان‌ها بطور سنتی فعالیت‌های خود را به کارکردهای عملیاتی مانند بازاریابی، طراحی، برنامه‌ریزی، خرید و امور مالی تقسیم می‌کنند. استراتژی زنجیره تأمین این کارکردها را با ایجاد یک برنامه کلی برای سازمان بصورت یکپارچه در نظر می‌گیرد به طوری که در نهایت با حداقل هزینه، بیشترین رضایت برای مشتری فراهم شود.

در یک تعریف کلی، زنجیره تأمین بیان‌کننده یک سیستم یا شبکه‌ای از فعالیت‌ها و سازمان‌ها است که از طریق فرآیندهای مشخص باعث ارزش افزوده محصول یا خدمت می‌شود. زنجیره تأمین هم در سازمان‌های تولیدی و هم در سازمان‌های خدماتی وجود دارد و پیچیدگی آن ممکن است از یک سازمان به سازمان دیگر و از یک شرکت به شرکت دیگر کاملاً متفاوت باشد. زنجیره تأمین شبکه‌ای است متشکل از واحدهای مختلف که از مرحله تأمین مواد اولیه تا توزیع محصولات نهایی به مشتریان با هدف تولید و عرضه یک محصول یا خدمت با یکدیگر همکاری می‌کنند.

انعطاف‌پذیر و کارا نگهداشتن زنجیره تأمین برای اغلب شرکت‌ها حیاتی است. شرکت‌های زیادی برای بقای خود و حفظ رقابت در بازار در حال کوچک‌سازی و انجام برون سپاری هستند، بنابراین کسب و کارها نیازمند توجه به نوعی از فرآیندهای تصمیم‌گیری هستند که با مسائلی چون رابطه بین خریدار و فروشنده و انتخاب تأمین‌کننده مرتبط است. هدف از این نوع فرآیندهای تصمیم‌گیری یافتن تعداد مناسب تأمین‌کنندگان و نیز بهترین تأمین‌کنندگان است (Goffinet al. 1997).

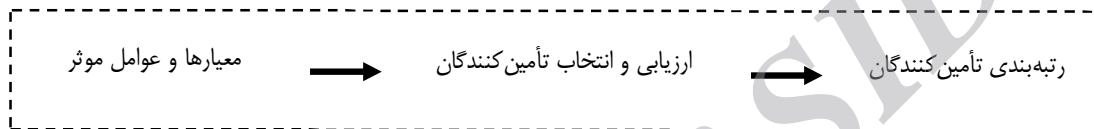
با توجه به اینکه کیفیت و انعطاف‌پذیری در محصولات و خدمات به میزان قابل توجهی تحت تاثیر اقلام بیرونی و عملکرد تأمین‌کنندگان قرار دارد، لذا بخش خرید به عنوان متولی امر خرید و تأمین اقلام از اهمیت ویژه‌ای در سازمان برخوردار می‌باشد. هزینه تأمین مواد اولیه و قطعات ترکیبی از طریق فروشندگان، بخش قابل توجهی از هزینه تمام شده کالا را تشکیل می‌دهد. بطور متوسط ۷۰ درصد ارزش محصول نهایی کارخانجات را هزینه خرید مواد خام و خدمات دریافتی از بیرون تشکیل می‌دهد (Ghobadian et al. 1993). این نسبت در شرکت‌های فرافرن<sup>۲</sup> حتی به میزان ۸۰ درصد نیز می‌رسد. از این رو انتخاب تأمین‌کنندگان برای شرکت‌ها از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است. به همان اندازه که انتخاب تأمین‌کنندگان مناسب در تقلیل هزینه‌ها موثر است و باعث افزایش قدرت رقابت شرکت‌ها می‌شود، انتخاب تأمین‌کنندگان نامناسب نیز می‌تواند باعث تنزل موقعیت مالی و عملیاتی شرکت‌ها شود (Burton, 1998).

موضوع خرید در زنجیره تأمین به دلیل عواملی چون جهانی‌سازی و تشدید رقابت اهمیت ویژه‌ای یافته است. خرید می‌تواند شامل مواردی چون خرید مواد اولیه و اجزا و یا قطعات برای شرکت باشد. فعالیت‌های مرتبط با موضوع خرید نیز عبارتند از:

<sup>۱</sup> Supply Chain Management (SCM)

<sup>۲</sup> High-tech

انتخاب تأمین‌کنندگان مناسب، رتبه‌بندی عملکرد تأمین‌کنندگان، مذاکره برای عقد قرارداد، مقایسه بین قیمت، کیفیت و خدمات پس از فروش تأمین‌کنندگان، زمان خرید، ارزیابی خدمات و محصولات دریافت شده، پیش‌بینی قیمت و تغییرات تقاضا. جهت ارزیابی تأمین‌کنندگان نیز لازم است معیارها و فاکتورهایی در نظر گرفته شوند. در واقع ورودی ارزیابی تأمین‌کنندگان همین معیارها و فاکتورها می‌باشند و خروجی آن رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان است که با استفاده از آن می‌توان به انتخاب تأمین‌کنندگان پرداخت. در هر صورت انتخاب معیارهای ارزیابی تأمین‌کنندگان به نوع محصول و شرایط مسئله وابسته است (Lehman & Oshaughnessy 1982). همچنین مسئله انتخاب تأمین‌کننده یک مسئله تصمیم‌گیری بامعیارهای چندگانه است که شامل هر دو نوع معیارهای کمی و کیفی است (Ghodsypour & O'Brien 1998). شکل ۱-۱ شمای کلی از فرآیند انتخاب تأمین‌کننده را نشان می‌دهد.



شکل ۱-۱: فرآیند انتخاب تأمین‌کننده

انتخاب تأمین‌کننده یکی از مهمترین فعالیتهای حیاتی شرکت‌ها در زنجیره تأمین است. انتخاب نادرست تأمین‌کننده، می‌تواند برای از بین بردن موقعیت مالی و فنی یک زنجیره تأمین کافی باشد (Aissaoui et al., 2007).

شرکت‌ها در جستجوی راهی هستند تا بتوانند توسعه محصول را با زمانی کم، کیفیتی بالا و هزینه پایین انجام دهند. به دلیل افزایش علاقه شرکت‌ها به همکاری استراتژیک با تأمین‌کنندگان کلیدی خود در طول مرحله توسعه محصول، تیم مسئول انتخاب تأمین‌کننده، باید از ابزاری استفاده کنند تا بتوانند تأمین‌کنندگان را بر اساس توانایی‌ها و عملکرد آنها طبقه‌بندی کنند (Humphreys et al., 2007). با توجه به موارد یاد شده می‌توان دریافت که انتخاب تأمین‌کنندگان مناسب یکی از نکات اصلی و کلیدی در فرآیند مدیریت زنجیره تأمین یک سازمان است.

## ۱-۲) مراحل انتخاب تأمین‌کنندگان

همان‌طور که در شکل ۱-۲ نشان داده شده است، مراحل انتخاب تأمین‌کنندگان را می‌توان به ۴ مرحله تقسیم کرد (De Boer et al., 2001).

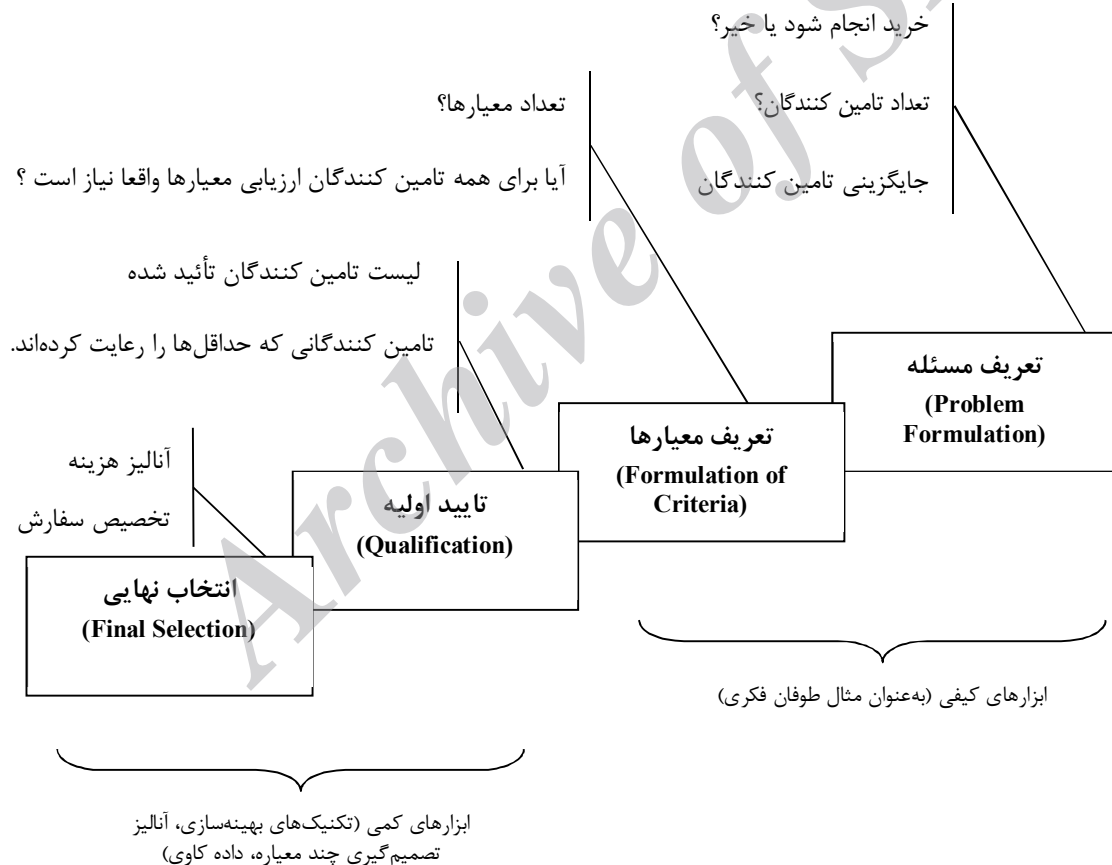
### ۱-۲-۱) تعریف مسئله

با توجه به کوتاه شدن زمان ایده تا محصول، یافتن تأمین‌کنندگان جدید برای نیل به اهداف سازمانی به یکی از دغدغه‌های اصلی شرکت‌ها تبدیل شده است. از طرفی مشتریان، محیط فروش، شرایط فروش و مسائلی از این قبیل باعث شده است تا شرکت‌ها مجبور شوند تصمیمات خود را متناسب با شرایط مختلف محیطی و داخلی اتخاذ کنند. لذا برای آن‌ها مهم است که

تصمیم بگیرند در شرایط فعلی چه نوع محصولی را تولید کنند؟ این محصول برای چه نوع مشتریانی تولید شود؟ و شرایط فروش آن چیست؟ نتیجه این تصمیمات معیارهایی را برای انتخاب تأمین‌کننده جدید پیش روی این شرکت‌ها قرار می‌دهد.

### ۱-۲-۲) تعریف معیارها

با توجه به مسئله مشخص شده در مرحله تعریف مسئله، معیارهایی برای انتخاب تأمین‌کننده مناسب تعیین می‌شود. به طور کلی دو نوع معیار در انتخاب تأمین‌کننده وجود دارد: معیارهای کمی و معیارهای کیفی. نکته مهم این است که گاهی اوقات برخی از معیارها با برخی دیگر در تضاد هستند. مثلاً ممکن است یک تأمین‌کننده تخفیفی را در خرید کالا در نظر بگیرد ولی محصول وی از کیفیت مطلوبی برخوردار نباشد، یا یک تأمین‌کننده که کالای با کیفیتی را تولید می‌کند ممکن است نتواند به موقع محصول مورد نظر را تحویل دهد.



شکل ۱-۲: مراحل مختلف انتخاب تأمین‌کننده

### ۱-۲-۳) تایید اولیه

مدیریت و هماهنگی بین تعداد زیادی از تأمین‌کنندگان کاری دشوار و بسیار پیچیده است، لذا در این مرحله با بکارگیری تکنیک‌های حذف، تأمین‌کنندگان ضعیف و ناکارا کنار گذاشته می‌شوند. در نهایت تعداد معدودی تأمین‌کننده برای انجام مذاکره و عقد قرارداد انتخاب می‌شوند.

### ۱-۲-۴) انتخاب نهایی

در این مرحله تأمین‌کنندگان نهایی انتخاب شده و تخصیص سفارش به هر یک از آن‌ها انجام می‌شود.

### ۱-۳) اهداف طرح

هدف این طرح در مرحله اول بررسی معیارها و روش‌های ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در مقالات و سازمان‌های مختلف و در مرحله دوم تدوین شاخص‌ها و مدل ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری سازمان‌های فرافن است. با توجه به موضوع شبکه تحقیقاتی گروه پژوهشی مهندسی صنایع (زنجیره تأمین) و جهت‌گیری جهاددانشگاهی در خصوص انجام تحقیقات کاربردی، انجام این طرح مزیت‌هایی را به دنبال خواهد داشت که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- طراحی مدل‌هایی برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در مدیریت زنجیره تأمین (شبکه تحقیقاتی گروه)
- توانمندسازی گروه پژوهشی در حوزه زنجیره تأمین جهت ارائه خدمات به صنعت در خصوص ارزیابی و انتخاب تأمین‌کننده‌ها
- تدوین دانش فنی به روز در زمینه سیستم‌ها، مدل‌ها و روش‌های ارزیابی و انتخاب تأمین‌کننده‌ها
- شناسایی و تعیین احتیاجات بازار و مشتریان بالقوه

### ۱-۴) روش تحقیق مورد نظر و نحوه آزمون صحت نتایج طرح

روش پژوهش در این طرح، کتابخانه‌ای و میدانی است و در سه مرحله انجام می‌شود:

### ۱-۴-۱) مرور ادبیات

- بررسی و گردآوری اطلاعات مربوط به اهمیت و ضرورت انتخاب و ارزیابی تأمین‌کنندگان در شبکه نوآوری، مراحل و فرآیند انتخاب تأمین‌کنندگان و ...
- مطالعه و گردآوری اطلاعات در رابطه با معیارهای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در مقالات و سازمان‌های مختلف، خصوصا در سازمان‌های فرافن مانند بوئینگ، ایرباس و ...

- مطالعه و گردآوری اطلاعات در رابطه با تکنیک‌های حل مسئله ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان؛ و دسته‌بندی و استخراج روش‌ها
- تعیین سلسله‌مراتبی و دسته‌بندی معیارهای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان
- دسته‌بندی روش‌های ارزیابی و انتخاب و تعیین نقاط ضعف و قوت و محدودیت‌های آن‌ها

#### ۱-۴-۲) دسته‌بندی تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری و طراحی شاخص‌ها و مدل‌ها

- دسته‌بندی تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری به طوری که اجزای هر گروه باهم قابل مقایسه باشند.
- تعیین معیارهای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری به تفکیک اعضای مختلف آن شامل: تعیین معیارهای ارزیابی،
- تعیین معیارهای کیفی و کمی،
- تعیین نحوه تبدیل معیارهای کیفی به کمی در صورت نیاز،
- تدوین مدل ارزیابی و انتخاب شبکه نوآوری شامل: تعیین دقیق مدل‌ها، تعریف متغیرها، تعیین ورودی و خروجی‌ها، تعیین محدودیت‌های احتمالی مدل‌ها و ....

#### ۱-۴-۳) مطالعه موردی و تدوین گزارشات نهایی

- اعتبارسنجی مدل‌ها: مدل تدوین شده به صورت آزمایشی برای ارزیابی و رتبه‌بندی تعدادی از تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری سازمان صنایع هوایی اجرا شده و خروجی مدل‌ها با مدل‌های دیگر و نظرات مدیران و کارشناسان خبره سازمان صنایع هوایی در رابطه با صحت رتبه‌بندی ایجاد شده بررسی خواهد شد.
- تهیه حداقل یک مقاله علمی پژوهشی.
- تحلیل و تدوین گزارش نهایی.
- تهیه و پیشنهاد طرح به کارفرما تحت عنوان "پیاده‌سازی مدل ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری سازمان صنایع هوایی".

#### ۱-۵) خروجی‌های طرح

- گزارش مرور ادبیات موضوع، اهمیت و ضرورت انجام طرح.
- گزارش مربوط به معیارهای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در مقالات و سازمان‌های مختلف.
- گزارش مربوط به دسته‌های مختلف تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری سازمان‌های فرافرن.



- گزارش مربوط به مدل‌ها و روش‌های مختلف ارزیابی و رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان در مقالات و سازمان‌های مختلف.
- گزارش مربوط به معیارهای تدوین‌شده در این طرح برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری سازمان‌های فرافن.
- گزارش طراحی مدل پیشنهادی این طرح برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری سازمان‌های فرافن، حداکثر دو مدل برای دسته‌های مختلف تأمین‌کنندگان.
- تهیه حداقل یک مقاله علمی-پژوهشی از خروجی طرح.

Archive of SID

فصل دوم: معیارهای ارزیابی و انتخاب

تامین‌کنندگان در مقالات و سازمان‌های مختلف

Archive of SID

## ۱-۲ مقدمه

واژه تأمین‌کننده در مقالات با دو عبارت Vendor و Supplier مورد استفاده قرار گرفته است. تاکنون مقاله‌های مختلفی، مطالعات و تحقیقات صورت گرفته در حوزه انتخاب تأمین‌کننده را مورد بررسی قرار داده‌اند. به طور کلی تحقیقات صورت گرفته در موضوع انتخاب تأمین‌کننده را می‌توان به دو حوزه اصلی تقسیم کرد (خلجانی، ۱۳۸۶):

### ۱-۱-۱ تحقیقات توصیفی

تحقیقات توصیفی به موضوع تعیین معیارهای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کننده می‌پردازد. مسائلی مانند:

نوع معیارها (کیفی یا کمی)، چگونگی تبدیل معیارهای کیفی به معیارهای کمی و نوع ارتباط این معیارها از مطالبی هستند که در این نوع از تحقیقات به آن‌ها پرداخته شده است.

### ۲-۱-۱ تحقیقات کاربردی

تحقیقات کاربردی به مدل‌های ارزیابی و انتخاب تأمین‌کننده (روش‌ها، رویه‌ها، تکنیک‌ها و ...) می‌پردازد. به عبارت دیگر در تحقیقات کاربردی سعی بر این است تا مدل‌هایی برای انتخاب تأمین‌کننده ارائه شود که در عمل مدیران و تصمیم‌گیران بتوانند از آن‌ها برای انتخاب تأمین‌کننده مناسب خود استفاده کنند. با توجه به مراحل انتخاب تأمین‌کننده در فصل قبل (شکل ۲-۱) مدل‌های ارائه شده برای انتخاب نهایی تأمین‌کننده به نوعی تحقیقات کاربردی هستند.

در این فصل به بررسی معیارهای ارزیابی و انتخاب در مقالات و سازمان‌های مختلف می‌پردازیم و در فصل بعد به روش‌ها و مدل‌های انتخاب خواهیم پرداخت.

## ۲-۲ معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب دیکسون<sup>۱</sup>

دیکسون (Dickson et al., 1966) بیست و سه شاخص را به منظور تصمیم‌گیری در انتخاب تأمین‌کنندگان پیشنهاد کرده است، این شاخص‌ها در جدول ۲-۱ آمده است.

جدول ۲-۱: شاخص‌های ارائه شده توسط دیکسون

ردیف	عوامل تأثیر گذار در ارزیابی تأمین‌کنندگان
۱	قیمت خالص (شامل تخفیفات و هزینه‌های حمل) که توسط هر تأمین‌کننده پیشنهاد می‌شود.
۲	توانایی اینکه هر تأمین‌کننده به ویژگی‌های کیفی دست یابد.
۳	سرویس‌هایی که بعد از فروش داده می‌شود.
۴	توانایی هر تأمین‌کننده برای آنکه بتواند به زمان‌بندی تحویل دست یابد.
۵	موقعیت جغرافیایی هر تأمین‌کننده
۶	موقعیت مالی هر تأمین‌کننده
۷	تسهیلات تولیدی و ظرفیتی که هر یک از تأمین‌کنندگان دارند.

<sup>۱</sup>Dickson

مدت زمان سابقه همکاری که هر تأمین‌کننده داشته است.	۸
ظرفیت تکنیکی (شامل تسهیلات برای تحقیق و توسعه) که هر تأمین‌کننده داراست.	۹
مدیریت و سازمان مربوط به هر تأمین‌کننده	۱۰
خریدهای آینده‌ای که هر شرکت (خریدار) ممکن است در آینده از تأمین‌کننده اکتفا نماید.	۱۱
سیستم اطلاعاتی (با اطلاعات در حال پردازش) هر تأمین‌کننده	۱۲
کنترل عملیاتی (شامل گزارش دهی، کنترل کیفیت و سیستم‌های کنترل موجودی) از هر تأمین‌کننده	۱۳
موقعیت مرتبط به هر صنعت (شامل رهبری و اعتبار) برای هر تأمین‌کننده	۱۴
سوابق در ارتباط با افراد مربوط به هر تأمین‌کننده	۱۵
رفتار سازمانی مربوط به هر تأمین‌کننده	۱۶
میزان علاقه همکاری تجاری تأمین‌کننده با شرکت خریدار	۱۷
سیاست‌های مربوط به گارانتی برای هر تأمین‌کننده	۱۸
توانایی هر تأمین‌کننده برای رسیدن به بسته‌بندی نیازمندی‌های محصول	۱۹
اثرات مربوط به عقد قرارداد با تأمین‌کننده در ارتباط با قراردادهای دیگر	۲۰
موجود بودن کمک‌های آموزشی برای محصول از طرف تأمین‌کننده	۲۱
قبول رویه‌ها و دستورالعمل‌های مربوط به شرکت خریدار بوسیله تأمین‌کننده	۲۲
تاریخچه عملکرد مربوط به هر تأمین‌کننده	۲۳

### ۳-۲ معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب هاندفیلد

هاندفیلد<sup>۱</sup> اطلاعاتی که در ارزیابی تأمین‌کنندگان می‌تواند مفید واقع شود را به صورت جدول ۲-۲ ذکر می‌کند (ذولفقاری، ۱۳۸۸):

<sup>۱</sup> Handfield

**جدول ۲-۲: معیارهای ارائه شده توسط هاندفیلد**

اطلاعات عمومی شرکت	<ul style="list-style-type: none"> <li>۱- گذشته شرکت</li> <li>۲- حجم فروش محصولات</li> <li>۳- خطوط تولید</li> <li>۴- سهم بازار بر اساس هر یک از محصولات</li> <li>۵- تعداد کارمندان</li> <li>۶- مشتریان عمده</li> </ul>
توانایی مدیریت	<ul style="list-style-type: none"> <li>۱- تعهد مدیریت به بهبود مستمر فرآیند و کیفیت</li> <li>۲- تجربه و قابلیت‌های حرفه‌ای مدیریت</li> <li>۳- قابلیت مدیریت در حفظ روابط مثبت با نیروهای کاری خویش</li> <li>۴- تمایل مدیریت به انجام سرمایه‌گذاری لازم برای حمایت از رشد آینده</li> <li>۵- نگاه مدیریت به آینده</li> <li>۶- میزان توجه مدیریت اجرایی به برنامه‌ریزی بلند مدت استراتژیک</li> <li>۷- میزان تعهد مدیریت به TQM و بهبود مستمر</li> <li>۸- میزان تجربه‌ی حرفه‌ای</li> <li>۹- گذشته روابط بین مدیریت و نیروی کار</li> <li>۱۰- میزان آمادگی شرکت برای مقابله با چالش‌های رقابتی آینده</li> </ul>
توانایی‌های پرسنلی	<ul style="list-style-type: none"> <li>۱- مهارت‌های عمومی و قابلیت‌های نیروی کاری (سطح تحصیلات و آموزش‌های دیده شده)</li> <li>۲- میزان تعهد کارکنان در قبال بهبود مستمر و کیفیت فرآیند</li> <li>۳- وضعیت فعلی و گذشته روابط بین نیروهای کاری و مدیریت</li> <li>۴- میزان تمایل نیروی کار به شرکت در دستیابی به اهداف مدیریت زنجیره</li> </ul>
توانایی تکنولوژی و فرآیندی	<ul style="list-style-type: none"> <li>۱- میزان توانایی شرکت در طراحی و تولید هم زمان</li> <li>۲- میزان تعهد بر تحقیق و توسعه (R &amp; D)</li> <li>۳- توانایی تولید اقلام در سطح اقتصادی و از لحاظ کیفی مناسب برنامه‌ها و استراتژی-های تجهیزات سرمایه‌ای شرکت</li> </ul>
توانایی / استحکام مالی	<ul style="list-style-type: none"> <li>۱- میزان احتمال ورشکستگی مالی</li> <li>۲- میزان توانایی مالی شرکت در سرمایه‌گذاری در تجهیزات، تحقیقات، و ...</li> <li>۳- میزان توانایی مالی شرکت در حمایت از طرح‌های بهبود مستمر</li> <li>۴- میزان گران‌فروشی یا ارزان‌فروشی</li> </ul>
سیستم‌های زمان‌بندی و کنترل تولید	<ul style="list-style-type: none"> <li>۱- میزان وقت‌شناسی و تحویل به‌موقع کالا و خدمات توسط شرکت</li> <li>۲- میزان توانایی‌ها و عملکرد مناسب سیستم کنترل موجودی</li> </ul>
فلسفه مدیریت کیفیت جامع	<ul style="list-style-type: none"> <li>۱- تعهد مدیریت</li> <li>۲- کنترل کیفیت آماری</li> <li>۳- تعداد معیوب‌ها</li> <li>۴- ایمنی آموزش</li> <li>۵- نگهداری از امکانات و تجهیزات</li> </ul>

## ۲-۴) معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب الرام

الرام<sup>۱</sup> (Ellram, 1992) برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان معیارهای جدول ۲-۳ را پیشنهاد داده است.

## ۲-۵) معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب رزمی و همکاران

رزمی و همکاران برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان معیارهای جدول ۲-۴ را پیشنهاد داده‌اند (رزمی و همکاران، ۱۳۸۶).

جدول ۲-۳: معیارهای ارائه شده توسط الرام

معیار	زیر معیار
امور مالی	<ul style="list-style-type: none"> <li>• عملکرد اقتصادی</li> <li>• پایداری مالی</li> </ul>
استراتژی و فرهنگ سازمانی	<ul style="list-style-type: none"> <li>• احساس صداقت با تأمین‌کننده</li> <li>• مدیریت در ارتباط با رفتار و چشم‌انداز سازمان</li> <li>• مناسب بودن استراتژیک</li> <li>• توانایی مدیریت ارشد در سازگاری با شرایط</li> <li>• سازگار بودن سطوح عملکرد بین تأمین‌کننده با شرکت خریدار</li> <li>• ساختار سازمانی مربوط به شرکت تأمین‌کننده</li> </ul>
موارد در ارتباط با تکنولوژی	<ul style="list-style-type: none"> <li>• میزان تخصیص تسهیلات و استفاده از ظرفیت‌ها</li> <li>• تخصیص ظرفیت‌های ساخت برای آینده</li> <li>• قابلیت‌های طراحی تأمین‌کننده</li> <li>• سرعت توسعه تأمین‌کننده</li> </ul>
دیگر عوامل	<ul style="list-style-type: none"> <li>• سابقه مطمئن از تأمین‌کننده</li> </ul>

<sup>۱</sup> Ellram

### جدول ۲-۴: معیارهای ارائه شده توسط رزمی و همکاران

معیار	زیر معیارها	زیر معیارها
مدیریت سیستم‌های اطلاعاتی بین سازمانی	وضوح در اطلاعات دریافتی یکپارچگی اطلاعات رد و بدل شده بهنگام بودن رد و بدل شده	
مدیریت ریسک	گارانتی موقعیت تجاری و تکنولوژی	
	مدت زمان همکاری اهمیت روابط	سابقه همکاری
نظام مدیریت کیفیت (ایزو ۹۰۰۱:۲۰۰۰)	نسبت تولید تأمین کننده به سفارش کیفیت و مرغوبیت قطعات زمان تحویل به موقع	
	سیستم مدیریت کیفیت مسئولیت مدیریت مدیریت منابع تحقق محصول اندازه گیری، تحلیل و بهبود	

### ۲-۶) معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب کتابی و همکاران

کتابی و همکاران برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در کارخانه مکانیک شرکت صنایع الکترواپتیک صا ایران معیارهای جدول ۲-۵ را پیشنهاد می‌کنند (کتابی و همکاران ۱۳۸۸).

### جدول ۲-۵: معیارهای ارزیابی در کارخانه مکانیک شرکت صنایع الکترواپتیک صا ایران

معیار	زیر معیار	تعریف
کیفیت تولید	توانایی فنی	توانایی تأمین کننده در استفاده از دانش فنی متخصصین
	امکانات کارگاهی	وجود لازم و کافی تجهیزات و ماشین آلات مورد نیاز
	مواد اولیه	در دسترس بودن مواد اولیه مناسب
قیمت	دانش فنی	وجود متخصصین و مهندسين آگاه به علم روز
	انتخاب مواد	انتخاب بهینه مواد، جلوگیری از ضایعات
تحویل	طراحی مهندسی	توانایی طراحی و داشتن زبان مشترک با متخصصین شرکت، کاهش دوباره‌کاریها
	سابقه همکاری	مدت همکاری و وجود زمینه‌های آشنایی قبلی و درک متقابل
	تحویل کیفی	تحویل کالای کیفی، بسته بندی و حمل استاندارد
	تحویل به موقع	تحویل طبق زمان قید شده در قرارداد
تعهد مدیریت		وجود مدیریتی متعهد به رضایت مشتری و داشتن سیستمهای مدیریتی نوین

## ۷-۲) معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب براگلیا و پترونی

براکلیا و پترونی (Braglia and Petroni, 2000) معیارهای زیر را برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان پیشنهاد کرده‌اند

- ۱- توانمندی‌های مدیریتی<sup>۱</sup>
- ۲- ظرفیت و امکانات تولید<sup>۲</sup>
- ۳- توانمندی‌های فنی<sup>۳</sup>
- ۴- موقعیت مالی<sup>۴</sup>
- ۵- تجربه کاری<sup>۵</sup>
- ۶- موقعیت جغرافیایی
- ۷- سودآوری<sup>۶</sup>
- ۸- کیفیت
- ۹- تطابق تحویل<sup>۷</sup>

## ۸-۲) معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب ناراسیمهان و همکاران

ناراسیمهان و همکاران (Narasimhan et al., 2001) برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در صنعت ارتباطات<sup>۸</sup> معیارهای زیر را در نظر گرفتند:

- ۱- قیمت<sup>۹</sup>
- ۲- کیفیت
- ۳- تحویل
- ۴- میزان کاهش قیمت<sup>۱۰</sup>
- ۵- مستندسازی و خود ممیزی<sup>۱۱</sup>
- ۶- قابلیت فرآیند/ساخت
- ۷- مدیریت شرکت<sup>۱۲</sup>
- ۸- قابلیت‌های طراحی و توسعه

<sup>1</sup>Management capabilities

<sup>2</sup>Production facilities and capacity

<sup>3</sup>Technological capabilities

<sup>4</sup>Financial position

<sup>5</sup>Experience

<sup>6</sup>Profitability

<sup>7</sup>Delivery compliance

<sup>8</sup>Telecommunications industry

<sup>9</sup>Price

<sup>10</sup>Cost reduction performance

<sup>11</sup>Documentation and self-audit

<sup>12</sup>Management of the firm



## ۹- ارزیابی عملکرد تأمین‌کنندگان<sup>۱</sup>

### ۹-۲) معیارهای پیشنهادی سارکیس و تالوری

سارکیس و تالوری (Sarkis and Talluri, 2002) برای صنایع با فناوری بالای مبتنی بر فلزات<sup>۲</sup> معیارهای زیر را پیشنهاد کرده‌اند:

- ۱- فرهنگ<sup>۳</sup>
- ۲- تکنولوژی<sup>۴</sup>
- ۳- ارتباط<sup>۵</sup>
- ۴- هزینه
- ۵- کیفیت
- ۶- زمان تحویل<sup>۶</sup>
- ۷- انعطاف‌پذیری<sup>۷</sup>

### ۱۰-۲) معیارهای پیشنهادی ارزیابی و انتخاب چان و همکاران

چان و همکاران (Chan et al., 2007) برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در صنعت هواپیمایی<sup>۸</sup> معیارهای زیر را پیشنهاد داده‌اند:

- ۱- هزینه
- ۲- رضایت‌مندی از تأمین‌کنندگان<sup>۹</sup>
- ۳- کیفیت
- ۴- در نظر گرفتن مدیریت کیفیت جامع، شش سیگما و ...
- ۵- تحقیق و توسعه
- ۶- توانایی<sup>۱۰</sup>
- ۷- مسائل مالی، تکنولوژیکی، ایمنی و آموزشی
- ۸- ابتکارات و نوآوری‌های تجارت الکترونیک<sup>۱۱</sup>

<sup>1</sup>Supplier performance assessment

<sup>2</sup>High technology metal-based manufacturing

<sup>3</sup>Culture

<sup>4</sup>Technology

<sup>5</sup>Relationship

<sup>6</sup>Time

<sup>7</sup>Flexibility

<sup>8</sup>Airline industry

<sup>9</sup>Satisfaction of supplier

<sup>10</sup>Compatibility

<sup>11</sup>E-business initiatives

- ۹- فرهنگ سازمانی و مسائل استراتژیکی<sup>۱</sup>
- ۱۰- فعال در سنجش زنجیره تأمین (تأمین‌کنندگان خود)<sup>۲</sup>

## ۲-۱۱) معیارهای پیشنهادی رضایی و همکاران

رضایی و همکاران (Rezaei et al., 2014) برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در صنعت خرده‌فروشی هوایی<sup>۳</sup> معیارهای اصلی زیر را در نظر گرفتند.

- ۱- قیمت/هزینه
  - ۲- کیفیت محصول
  - ۳- زمان تحویل
  - ۴- خدمات پشتیبانی
  - ۵- مسئولیت‌پذیری و انعطاف‌پذیری
  - ۶- ثبات مالی
  - ۷- شهرت
  - ۸- مدیریت و سازماندهی شامل فرهنگ سازمانی، ارتباطات، تعهد به بهبود مستمر و ...
- مقالاتی که موضوع ارزیابی و انتخاب تأمین‌کننده در زنجیره تأمین را مورد بررسی قرار داده‌اند مهمترین معیارهای ارزیابی و انتخاب را به صورت زیر بیان کرده‌اند (Ho et al., 2010):

- ۱- کیفیت
- ۲- تحویل
- ۳- هزینه / قیمت
- ۴- توانایی‌های ساخت<sup>۴</sup>
- ۵- خدمات<sup>۵</sup>
- ۶- مدیریت
- ۷- تکنولوژی
- ۸- تحقیق و توسعه (R&D)
- ۹- موقعیت مالی
- ۱۰- انعطاف پذیری

<sup>1</sup> Organizational culture and strategic issue

<sup>2</sup> Proactive in measuring supply chain / own suppliers

<sup>3</sup> Airline retail industry

<sup>4</sup> manufacturing capability

<sup>5</sup> service

۱۱- شهرت

۱۲- ارتباط بین خریدار و فروشنده

۱۳- ریسک

## ۲-۱۲) معیارهای پیشنهادی عمید و همکاران

عمید و همکاران (Amid et al., 2011)، برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین معیارهای زیر را در نظر گرفتند

۱- توانایی‌های ساخت

۲- مدیریت جامع کیفیت

۳- زمان تحویل

۴- توسعه محصول

۵- توانایی مالی

۶- قیمت (شامل هزینه حمل)

## ۲-۱۳) معیارهای پیشنهادی لین و همکاران

لین و همکاران (Lin et al., 2011)، برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در کارخانه الکترونیک معیارهای زیر را در نظر گرفتند

۱- قیمت، شامل هزینه حمل و مواد اولیه

۲- کیفیت، شامل نوآوری، توانایی انجام تعمیرات، تحقیق و توسعه و قابلیت اطمینان

۳- خدمات، شامل سرعت پاسخ‌گویی، سطح ارتباطات، تکنولوژی و ارتباطات

۴- تحویل، شامل موقعیت، زمان تاخیر و دقت

۵- اعتماد، شامل اعتبار و توانایی

## ۲-۱۴) معیارهای پیشنهادی خاله‌ای و همکاران

خاله‌ای و همکاران (Khaleie et al. 2012)، برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین معیارهای زیر را در نظر گرفتند

۱- کیفیت، شامل برنامه شش سیگما، برنامه جامع مدیریت کیفیت، افتخارات کیفی کسب شده و گواهی‌نامه‌های کیفیت

۲- قیمت، شامل هزینه مستقیم، قیمت واحد، قیمت محصول و هزینه‌های غیرمستقیم هماهنگی

- ۳- تحویل، شامل تاخیر تحویل‌دهی، تحویل به موقع و نزدیکی (موقعیت جغرافیایی)
- ۴- توانایی تکنولوژی، شامل سطح IT، شهرت و قابلیت اطمینان، نیروی انسانی و انعطاف‌پذیری در تغییر شرایط مالی و سیاسی و فرهنگی

## ۲-۱۵) معیارهای پیشنهادی گل محمدی و پرست

گل محمدی و همکاران (Golmohammadi and Parast 2012)، برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان معیارهای زیر را در نظر گرفتند

- ۱- قیمت
- ۲- کیفیت
- ۳- تحویل، شامل موقعیت، زمان تاخیر و دقت
- ۴- هزینه حمل و نقل
- ۵- تکنولوژی
- ۶- سیستم تولید

## ۲-۱۶) معیارهای پیشنهادی کانان و همکاران

کانان و همکاران (Kannan et al., 2013)، برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین سبز<sup>۱</sup> معیارهای زیر را در نظر گرفتند

- ۱- قیمت، شامل هزینه تولید، هزینه تدارکات و تخفیف
- ۲- کیفیت، شامل تضمین کیفیت و نرخ رد محصولات
- ۳- تحویل
- ۴- ظرفیت تکنولوژی، شامل سطح تکنولوژی، ظرفیت R&D و ظرفیت طراحی
- ۵- قابلیت محیطی، شامل آلودگی تولید، مصرف منابع، سیستم مدیریت زیست محیطی و قابلیت طراحی محصول جهت مصرف کم انرژی

## ۲-۱۷) معیارهای پیشنهادی دارگی و همکاران

دارگی و همکاران (Dargi et al., 2014) برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین معیارهای زیر را در نظر گرفتند

- ۱- قیمت
- ۲- کیفیت

<sup>1</sup> Green supply chain

- ۳- تحویل و خدمات
- ۴- شهرت
- ۵- موقعیت جغرافیایی
- ۶- ظرفیت تولید
- ۷- قابلیت فنی

## ۲-۱۸) معیارهای پیشنهادی رویانداگ و ساپترو

رویانداگ و ساپترو (Rouyendegh and Saputro, 2014) برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین معیارهای زیر را در نظر گرفتند

- ۱- ظرفیت تأمین
- ۲- ظرفیت تولید
- ۳- مدت زمان پاسخ‌گویی
- ۴- تکنولوژی تولید
- ۵- قیمت
- ۶- گارانتی
- ۷- کیفیت
- ۸- سیستم ارتباطات
- ۹- تحویل به موقع
- ۱۰- شهرت
- ۱۱- موقعیت
- ۱۲- موقعیت مالی

## ۲-۱۹) معیارهای پیشنهادی رضایی و همکاران

رضایی و همکاران (Rezaei et al., 2014) برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در صنعت خرده‌فروشی هوایی<sup>۱</sup> معیارهای اصلی زیر را در نظر گرفتند

- ۱- قیمت/هزینه
- ۲- کیفیت محصول
- ۳- زمان تحویل

<sup>۱</sup> Airline retail industry

- ۴- خدمات پشتیبانی
- ۵- مسئولیت‌پذیری و انعطاف‌پذیری
- ۶- ثبات مالی
- ۷- شهرت
- ۸- مدیریت و سازماندهی شامل فرهنگ سازمانی، ارتباطات، تعهد به بهبود مستمر و ...

## ۲-۲۰) معیارهای پیشنهادی لی و همکاران

لی و همکاران (Lee et al., 2015) برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان معیارهای زیر را در نظر گرفتند

- ۱- چشم انداز ظرفیت مدیریت عمومی<sup>۱</sup> شامل وضعیت مالی، موقعیت جغرافیایی، افتخارات و گواهی‌نامه‌ها، شهرت و غیره
- ۲- چشم انداز ظرفیت تولید<sup>۲</sup> شامل ظرفیت تولید، تنوع تولید، ظرفیت تحقیق و توسعه (R&D)، کنترل کیفیت و قیمت محصول
- ۳- چشم انداز ظرفیت همکاری<sup>۳</sup> شامل خدمات پس از فروش و قابلیت اطمینان تحویل
- ۴- قابلیت اطمینان چالاکی<sup>۴</sup> شامل سرعت تحویل، زیرساخت‌های فناوری، قابلیت پاسخ‌گویی به تغییرات مشتری و غیره.

## ۲-۲۱) معیارهای ارزیابی و انتخاب شرکت صها

شرکت صنایع هواپیمایی ایران (صها)، یکی از زیرمجموعه‌های سازمان صنایع هوایی می‌باشد که وظیفه‌ی نگهداری و تعمیر هواپیما و موتور آن‌ها را به عهده دارد. این شرکت به طراحی، ساخت و تولید موتور هواپیما نیز می‌پردازد. معیارهای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کننده در این شرکت به صورت زیر است:

### ۲-۲۱-۱) سیستم کیفی

- تأمین مواد اولیه (۷ امتیاز)
  - الف- آیا مواد اولیه از منابع تایید شده تأمین می‌گردند؟
  - ب- آیا شواهدی دال بر تایید کیفی مواد اولیه در آزمایشگاه داخلی و یا آزمایشگاه مورد تایید واسطه وجود دارد؟
  - ج- آیا سیستم انبارش مواد اولیه در انبارهای تأمین‌کننده از لحاظ شرایط محیطی مناسب است؟
  - د- آیا سیستم کد گذاری مواد اولیه در انبارها قابل اطمینان است؟

<sup>1</sup> General management capacity perspective

<sup>2</sup> Manufacturing capacity perspective

<sup>3</sup> Collaboration capacity perspective

<sup>4</sup> Agility reliability

- ه- آیا روش خروج مواد اولیه از انبارها بر مبنای اصول قابل اطمینان است؟
- و- آیا مواد شیمیایی و غیر فلزی دارای مدارکی شامل اطلاعات شناسایی و محدوده عمرشان می‌باشد؟
- ز- آیا مواد شیمیایی با دیگر مواد اولیه بطور اطمینان بخشی مجزا از هم نگهداری می‌شود؟
- ح- آیا مواد اولیه تأمین شده توسط مشتری در جای مشخص حفظ و نگهداری می‌شود؟

- نظارت و گردش کیفی کار (۹ امتیاز)

- الف- آیا عملیات تولید بر مبنای روشی مدون و مکتوب انجام می‌گیرد؟
- ب- آیا یک روش ارتباطی قابل اطمینان جهت ایجاد ارتباط و اطلاع از نظریات مشتریان وجود دارد؟
- ج- آیا هر یک از مراحل مختلف و ایستگاه‌های تولید دارای سیستم کنترل کیفی می‌باشد؟
- د- آیا نیازهای مطروحه از جانب مشتریان بر روی فرم‌ها و مدارک تأمین‌کننده منتقل می‌شود؟
- ه- آیا صرفاً از مدارک مشتریان بهره گرفته می‌شود؟
- و- آیا از شروع عملیات تولیدی، جلسه توجیهی عوامل تولید و مهندسی جهت اطلاع از نیازهای دقیق مشتری تشکیل می‌شود؟
- ز- آیا روشی برای تایید کیفیت نهایی محصول وجود دارد؟
- ح- آیا روشی برای تاییدیه مواد اولیه قبل از شروع فرایند تولید در مدارک ساخت پیش بینی شده است؟
- ط- آیا قبل از شروع فرایند تولید و برنامه تولید، برنامه ریزی لازم صورت می‌گیرد؟

- کالیبراسیون (۱۳ امتیاز)

- الف- آیا تجهیزات اندازه گیری مورد استفاده دارای برچسب کالیبراسیون می‌باشد؟
- ب- آیا پرسنل تولید از خطای ابزارها آگاهی دارند؟
- ج- آیا محدوده زمانی تعریف شده‌ای برای کنترل دوره‌ای کالیبراسیون تجهیزات، نشاندهنده‌ها، ابزارهای دستی و مکانیزه ... وجود دارد؟
- د- آیا پرونده‌های کالیبراسیون برای هریک از تجهیزات وجود دارد؟
- ه- آیا روشی برای کنترل دقت و صحت تجهیزات طراحی شده است؟

- پرسنل تایید کننده کیفیت (۸ امتیاز)

- الف- آیا پرسنل مسئول تایید کیفیت مواد اولیه در شروع فرایند تولید بطور رسمی مشخص می‌باشد؟

- ب- آیا عملیاتی خاص و یا تاییدیه نهایی مشتری انجام می‌گیرد؟
- ج- آیا پرسنل تایید کننده کیفیت در مراحل تولید بطور رسمی مشخص می‌باشند؟
- د- آیا پرسنل تایید کننده کیفیت در انتهای فرایند تولید بطور رسمی مشخص می‌باشد؟
- ه- آیا امضا و یا مهر هر یک از پرسنل فوق ثبت و کنترل می‌شود؟
- و- آیا مدارک تولید تحت یک سیستم مشخص و برای یک دوره مشخص نگهداری می‌شود؟
- ز- آیا پرسنل تولید تایید کننده کیفیت دارای قدرت اجرایی جهت توقف خط تولید می‌باشد؟
- شناسایی و رفع عدم تطابق‌ها (۸ امتیاز)
- الف- آیا در صورت مشاهده یک و یا چند محصول نامنتطبق روشی برای مکتوب نمودن موارد عدم تطابق (ها) و گزارش به سازمان مسئول برای رفع این عدم تطابق (ها) وجود دارد؟
- ب- آیا سازمانی مسئول دریافت گزارش عدم تطابق (ها) و رافع آن تعریف شده است؟
- ج- آیا سیستمی جهت اطلاع به مشتریان در مورد عدم تطابق‌های اساسی وجود دارد؟
- د- آیا دلایل بوجود آمدن عدم تطابق‌ها مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد؟
- ه- آیا تجزیه و تحلیل صورت پذیرفته مکتوب و راه کارهای جلوگیری از تکرار آن به سازمان‌های ذیربط گزارش می‌گردد؟
- و- آیا سیستم ممیزی داخلی در سازمان تأمین کننده اجرا می‌گردد؟
- ز- آیا اقدامات اصلاحی تحت یک روش تعریف شده و مستند اجرا می‌گردد؟
- ح- در صورتیکه ثابت شود که عدم انطباق (ها) بواسطه مواد دریافتی از تأمین کنندگان سازمان ارزیابی شونده بوده، آیا روشی برای جلوگیری از آن وجود دارد؟
- کدگذاری محصول (۲ امتیاز)
- الف- آیا روشی برای کد گذاری محصول که قادر به شناسایی محصول در حین تولید و یا انبارداری باشد، وجود دارد؟
- ب- آیا روشی جهت کد گذاری و یا علامت گذاری محصولات نامنتطبق وجود دارد؟
- مستندات (۶ امتیاز)
- الف- آیا فرایند تولید با استفاده از دستورالعمل‌های تولید و استانداردهای بروز شده صورت می‌گیرد؟
- ب- آیا واحدی برای کنترل کلیه مستندات وجود دارد؟
- ج- آیا نشریات، استانداردها، نقشه‌های اجرایی، در فرایند تولید، مورد استفاده عوامل تولیدی و کیفیت قرار گرفته است؟
- د- آیا نشریات، استانداردها، نقشه‌های اجرایی، در فرایند تولید مورد استفاده بروز می‌باشد؟
- ه- آیا مستندات در دسترس کلیه عوامل تولید و کنترل کیفیت قرار دارند؟
- و- آیا موارد تأمین شده مشتری در فرایند تولید براحتی قابل ردیابی و شناسایی می‌باشد؟



– بسته بندی محصول (۷ امتیاز)

- الف- آیا محصول در فرایند تولید با وضعیتی مناسب با شرایط فنی و حساسیت‌های کیفی، جابجا می‌شوند؟
- ب- آیا محصول تولیدی در شرایط مناسب و با توجه به چگونگی حمل و نقل بسته بندی می‌گردد؟
- ج- آیا محصول تولیدی در شرایط مناسب و با توجه به چگونگی فاصله محل مشتری یا تأمین کننده بسته بندی می‌گردد؟
- د- آیا محصول تولیدی در شرایط مناسب و با توجه به چگونگی شرایط محتمل آب و هوایی بسته بندی می‌گردد؟
- ه- آیا محصول تولیدی در شرایط مناسب و با توجه به چگونگی درخواست مشتری بسته بندی می‌گردد؟
- استانداردها (بین المللی، ملی و داخلی) (۶ امتیاز)

- الف- آیا استانداردهای مورد استفاده در فرایند تولید و کنترل کیفیت برای همه دست اندرکاران مشخص و قابل دسترسی می‌باشد؟
- ب- آیا استانداردهای مورد استفاده با تخصص‌های اجرایی مرتبط است؟
- ج- آیا روشی برای تشخیص نیازهای آموزشی پرسنل وجود دارد؟

۲-۲۱-۲) نیروی انسانی

– مدارک (۴ امتیاز)

- الف- آیا کارکنان با توجه به مدرک تحصیلی و تجربیات مربوطه در شغل مناسب خود قرار گرفته اند؟
- ب- آیا ترکیب تخصصی و تحصیلاتی کارکنان بصورت یک لیست مدون گردیده است؟
- ج- آیا پرسنل تحت یک روش تعریف شده تحت آموزش قرار می‌گیرند؟

– سوابق (۳ امتیاز)

- الف- آیا مدارک مربوط به تحصیلات، مهارت‌ها، تجربیات و آموزش‌های هر یک از پرسنل دست اندرکار تولید و یا کنترل کیفیت در پرونده‌های مربوطه نگهداری می‌شوند؟
- ب- آیا تأمین کننده دارای سیستم کنترل سوابق بروز شده می‌باشد؟
- ج- آیا مهارت‌ها و آموزش‌ها در ارتقا کارکنان موثر می‌باشد؟

۲-۲۱-۳) قابلیت تجهیزات و ماشین آلات (۱۳ امتیاز)

- الف- آیا تجهیزات و ماشین آلات موجود دارای قابلیت کافی جهت تولید قطعات و تأمین نیازمندی‌های کیفیتی آن‌ها می‌باشد؟

- ب- آیا تجهیزات و ماشین‌آلات هر فرایند، بصورت تفکیک شده چیدمانی شده‌اند؟
- ج- آیا ماشین‌آلات و تجهیزات مورد استفاده از منابع قابل اطمینان تأمین شده‌اند؟
- د- آیا تأمین‌کننده دارای یک سیستم قابل و موثر برای تعمیر و نگهداری ماشین‌آلات می‌باشد؟

### ۲-۲۱-۴) گواهینامه‌ها (۱۳ امتیاز)

الف- آیا گواهینامه‌های اخذ شده توسط تأمین‌کننده معتبر، نافذ و مرتبط می‌باشد؟

### ۲-۲۱-۵) دانش فنی (۱۳ امتیاز)

- الف- آیا زمینه اصلی فعالیت تأمین‌کننده تعریف شده است؟
- ب- آیا منابع و مدارک فنی از یک منبع معتبر دریافت شده است؟
- ج- آیا تأمین‌کننده تحت نظارت و یا لیسانس یک منبع معتبر فعالیت می‌کند؟
- د- آیا در صورت مشاهده مشکلی خاص در خط تولید (در ارتباط با محصول، روش و یا ماشین‌آلات)، مرجع معتبری برای حل مشکلات وجود دارد؟
- ه- آیا کلیه کارکنان دست‌اندرکار از تولید و کنترل کیفیت در مراحل فرایند آگاهی دارند؟
- و- آیا کارکنان نسبت به تلورانس‌ها و دقت مورد نیاز مشتری آگاهی دارند؟
- ز- آیا کلیه مراحل کنترل کیفیت بطور کامل پیش‌بینی شده‌اند؟

### ۲-۲۲) معیارهای ارزیابی و انتخاب شرکت پنها

شرکت پشتیبانی و نوسازی هلیکوپترهای ایران (پنها) یکی از زیرمجموعه‌های سازمان صنایع هوایی می‌باشد که وظیفه‌ی تعمیر و نگهداری بالگردها را بر عهده دارد. معیارهای ارزیابی و انتخاب این شرکت به صورت زیر می‌باشد:

— نیروی انسانی

- تعداد کارکنان شاغل چند نفر است؟
- تعداد نیروی انسانی که در بخش مهندسی فعالیت می‌کنند؟
- تعداد نیروی انسانی که در بخش کارگاهی فعالیت می‌کنند؟
- تعداد نیروی انسانی که به عنوان بازررس فنی فعالیت می‌کنند؟
- چارت سازمانی بخش کیفیت موجود است؟
- شرح شغل کارکنان کارگاهی، بازررسین فنی و کارشناسان در دسترس است؟

- سوابق کار نیروهای کلیدی - شامل بازرسی فنی، نیروهای متخصص در بخش طراحی و تولید - موجود است؟

- مهندسی خواص و عیوب

- آیا با استانداردهای کیفیت (نظامی و هوایی) آشنایی دارید؟  
(ISO 9000- QS9000- (MIL-Q-9858)- AS/EN9100)
- آیا تاکنون گواهینامه یا تاییدیه‌ای از سوی سازمان‌های گواهی دهنده و یا صنایع هوایی دریافت کرده‌اید؟
- آیا بر طبق استانداردهای هوایی وزارت دفاع (مدارک MIL و PS) کار کرده‌اید؟
- آیا در زمینه ساخت قطعات هوایی در GRADE & CLASS معرفی شده از سوی صنایع دفاعی قطعه ساخته‌اید؟
- آیا با یک سیستم استاندارد تست، قطعه ساخته شده را تست کرده‌اید؟ (مانند ASTM)
- آیا با عیوب بالقوه حین ساخت<sup>۱</sup> یا عیوب حین کارکرد<sup>۲</sup> قطعات آشنا هستید؟ آیا آنها را مستند و دسته‌بندی کرده‌اید؟
- آیا با تست‌های خواص مکانیکی، خواص متالورژیک، خواص فیزیکی بر طبق ASTM یا استانداردهای آزمون دیگر کار کرده‌اید؟
- آیا با فرآیند نمونه‌گیری آماری و بازرسی حین تولید آشنایی دارید؟ شرح دهید بر اساس چه مدارکی این کار صورت می‌گیرد.
- عیوب بالقوه حین خدمت را چگونه ردیابی و تحلیل می‌کنید؟
- آیا با تجهیزات تست و بازرسی آشنا هستید؟
- آیا با فرآیند FMEA آشنایی دارید؟
- آیا با عدم انطباق‌های ابعادی و تolerانس‌ها (عددی - هندسی) آشنایی دارید؟
- آیا نقشه‌های خود را از بعد هندسی و تolerانس اندازه‌گیری (GD&T) می‌نمایید؟
- آیا عیوب متالورژیکی (از جمله SEGREGATION و INCLUSION) را می‌شناسید؟
- آیا تاثیر عیوب متالورژیکی را بر خواص مکانیکی می‌دانید؟
- آیا با عیوب سطحی آشنایی دارید؟
- آیا تاثیر فرآیندهای تولید را بر سطح و ایجاد عیوب سطحی می‌شناسید؟
- آیا تاثیر عیوب سطحی را بر خستگی و خوردگی می‌شناسید؟

<sup>1</sup> In production defects

<sup>2</sup> In service defects

- آیا عیوب و اثر آن را بر کیفیت قطعه مستند کرده‌اید؟ آیا این مستندات را آموزش می‌دهید؟
- آیا فرایندی برای مقابله و پیشگیری از مودهای خرابی ۱ دارید؟ آیا این فرآیند مستند شده است؟
- آیا روشی برای جلوگیری از عیوب سطحی و روش‌های بهبود سطح را می‌شناسید؟
- آیا اقدامات اصلاحی و پیشگیرانه جهت جلوگیری از عیوب عملیات حرارتی را می‌دانید؟
- آیا قادرید دقیقاً به خواص متالورژیکی - مکانیکی - سطحی - ابعادی نقشه دست یابید؟ آیا این توانایی را مستند نموده‌اید؟ آیا این مستندات را آموزش می‌دهید؟

#### — کالیبراسیون

- آیا ابزار آلات بازرسی بطور منظم کالیبره می‌شوند؟ آیا وضعیت کالیبراسیون روی ابزارها درج می‌شوند؟
- آیا پرسنل از خطای ابزارها آگاهی دارند؟
- آیا پرسنل از تاثیر خطای ابزارها بر کیفیت قطعات آگاهی دارند؟
- آیا ماشین آلات، کوره‌ها، وان‌های آبکاری، دستگاه‌های جوشکاری و ... را قبل از اقدام به فرآیند کالیبره می‌کنید؟
- از کدام رویه‌های داخلی یا آزمایشگاه‌های آزمون و کالیبراسیون جهت کالیبره تجهیزات تولید و بازرسی کمک گرفته می‌شود؟
- آیا پرونده‌های کالیبراسیون برای هر یک از تجهیزات وجود دارد؟
- آیا روشی برای کنترل دقت و صحت تجهیزات طراحی شده است؟

#### — کنترل مستندات

- آیا واحدی برای کنترل کلیه مستندات وجود دارد؟
- آیا مدارک (استانداردها - دستورالعمل‌ها - نقشه‌های اجرایی و ...) در فرآیند تولید مورد استفاده عوامل تولید و کیفیت قرار می‌گیرد؟
- آیا مدارک در فرآیند تولید و بازرسی به روز می‌باشند؟

#### — بسته بندی علامت گذاری و انبارداری

- آیا روش‌های بسته‌بندی و نگهداری و شناسایی قطعات استاندارد است؟ آیا در این زمینه روشی وجود دارد؟

<sup>1</sup>Failure modes

- آیا روشی برای کدگذاری محصول که قادر به شناسایی محصول در حین تولید و یا انبارداری باشد وجود دارد؟
- آیا روشی برای کدگذاری و یا علامت‌گذاری محصولات نامنطبق وجود دارد؟

– بازرسی و آزمون

- نحوه ارجاع کار به کارگاه چگونه است؟ کار ارجاعی به کارگاه با چه مدارکی همراه می‌شود؟
- آیا فرایند بازرسی و آزمون در حین کار وجود دارد؟
- آیا محصول نهایی بازرسی و آزمون می‌شود؟
- آزمون قطعات در کدام آزمایشگاه انجام می‌شود؟

– آموزش

- دوره‌های تخصصی آموزشی پرسنل کارشناسی – بازرسین فنی و کارگاهی چگونه است؟
- آیا آموزش حین خدمت پرسنل کارگاهی تحت کنترل است؟
- شرایط واگذاری مهرهای بازرسی به چه صورت و بر اساس چه معیار یا دستورالعملی است؟
- آموزش‌های جدید یا بازآموزی در چه سیکل‌های زمانی صورت می‌گیرد؟

– ارزیابی و انتخاب پیمانکاران فرعی

- در صورتیکه بخشی از کار مستندسازی – تولید یا بازرسی را به تأمین‌کنندگان خود واگذار می‌کنید آیا این امر تحت کنترل شما صورت می‌پذیرد؟
- آیا مستندات تأمین‌کنندگان خود را کنترل می‌کنید؟
- آیا بررسی می‌گردد تأمین‌کنندگان شما از افراد واجد شرایط در تولید و بازرسی استفاده کنند؟
- آیا مراقب هستید تأمین‌کنندگان از تجهیزات کالیبره در تولید و بازرسی خود استفاده کنند؟
- آیا محصول دریافتی از تأمین‌کنندگان خود را آزمون و بازرسی می‌کنید؟
- آیا محصول دریافتی از تأمین‌کنندگان خود را به نحو مناسبی تا زمان استفاده انبارداری می‌کنید؟
- آیا می‌دانید محصولی که از تأمین‌کننده دریافت می‌کنید دچار عیوب حمل و نقل و انبارداری نمی‌شود؟
- در صورتیکه تأمین‌کننده محصول معیوبی را به شما ارسال دارد با آن چگونه برخورد می‌کنید؟
- چه تأمین‌کننده‌ای را از لیست تأمین‌کنندگان خود خارج می‌کنید؟

- نحوه کنترل مواد، محصولات خریداری شده شما چگونه است؟
- آیا برای محصول خریداری شده خود تگ صادر می‌کنید؟
- بازرسی ورودی مواد و قطعات نو و کارکرده
- فرایندهای تولید
- کنترل محصولات نامنتطبق
- صدور فرم تاییدیه قطعه (تگ نهایی)
- حمل و نقل، بسته بندی و انبارداری
- ممیزی داخلی و رفع موارد عدم انطباق
- آیا اقدام به ممیزی داخلی می‌نمایید؟
- آیا ممیزی داخلی صورت گرفته بر اساس یک دستور العمل مدون است؟
- آیا تطابق اقدامات سازمان با ترتیبات طرح ریزی شده مورد ارزیابی قرار می‌گردد؟
- آیا سازمان این ارزیابی را انجام می‌دهد که ویژگی‌های تعریف شده برای محصول دقیقاً بدست آیند؟
- آیا ممیزی می‌گردد که روش‌های نمونه‌برداری از محصول در طول هر یک از فرایندها جهت آزمون خواص تعریف شده دقیقاً مطابق مفاد استانداردها صورت پذیرد؟
- آیا ناکارآمدی‌های ممکن اعم از آموزش ناکافی - کالیبراسیون تجهیزات تولید و اندازه‌گیری - روش‌های آزمون و بازرسی طبق یک رویه مستند مورد ارزیابی قرار می‌گیرد؟
- آیا عدم انطباقات فرآیند - ورودی‌ها و خروجی‌ها با ترتیبات طرح‌ریزی شده مکتوب می‌شود و به مدیریت ارشد گزارش می‌گردد؟
- آیا روشی برای دسته‌بندی عدم انطباقات، ریشه‌یابی آنها و تعیین علل آنها اعم از ناکارآمدی مستندات شامل: نقشه‌ها - استانداردها - طرح‌های کنترل<sup>۱</sup> و یا آموزش یا ناکارآمدی مسئولیت‌ها و اختیارات وجود دارد؟
- آیا روشی مستند برای تعیین و انجام اقدام اصلاحی وجود دارد؟
- آیا مسئولیت و اختیار سازمانی برای اجرای اقدام اصلاحی وجود دارد؟
- فرایند کنترل هر منبع ساخت بیرونی
- چگونه تعمیر<sup>۲</sup> و دوباره‌کاری<sup>۳</sup> روی محصول تمام شده و تگ خورده

<sup>۱</sup>Control procedures

<sup>۲</sup>Repair

<sup>۳</sup>Rework

- پرسنل متخصص (مدرک پرسنل، آموزش‌های دیده شده - سابقه کار مرتبط)
- ماشین آلات تولیدی
- فرآیندها و تجهیزات بازرسی
- پیشینه اجرایی شامل: همکاری با سازمان‌های داخلی و همکاری با وزارت دفاع

## ۲-۲۳) معیارهای ارزیابی و انتخاب شرکت بل هلیکوپتر

شرکت بل هلیکوپتر<sup>۱</sup> تولیدکننده انواع بالگرد در کشور آمریکا است. این شرکت لیستی از تأمین‌کنندگان را برای همکاری دارد. مهمترین معیارها برای تأیید و تعیین این لیست به صورت زیر می‌باشد:

- ۱- موقعیت در صنعت<sup>۲</sup>
- ۲- تکنولوژی
- ۳- ظرفیت<sup>۳</sup>
- ۴- قدرت رقابت‌پذیری<sup>۴</sup>
- ۵- مسئولیت برای مهندسی، توسعه و تست<sup>۵</sup>
- ۶- تعهد گارانتی<sup>۶</sup>
- ۷- توانایی سرویس‌دهی کامل<sup>۷</sup>
- ۸- مشارکت در برنامه‌های کاهش هزینه<sup>۸</sup>
- ۹- فرهنگ پیشرفت مستمر<sup>۹</sup>
- ۱۰- سرویس و پشتیبانی<sup>۱۰</sup>
- ۱۱- موقعیت جغرافیایی<sup>۱۱</sup>

این شرکت سایتی برای مدیریت تأمین‌کنندگان خود دارد؛ به طوری که هر شرکتی که قصد دارد یک تأمین‌کننده این شرکت باشد باید در این سایت ثبت نام نموده و جزئیات اطلاعات خواسته شده را وارد نماید. بعد از آن شرکت بل هلیکوپتر اقدام به ارزیابی آنها می‌نماید و در صورت نیاز به همکاری از آنها دعوت می‌نماید.

<sup>1</sup>Bell Helicopter

<sup>2</sup>Position in Industry

<sup>3</sup>Capacity

<sup>4</sup>Competitiveness

<sup>5</sup>Responsible for Engineering, Development and testing

<sup>6</sup>Warranty Commitment

<sup>7</sup>Full Service Capabilities

<sup>8</sup>Participation in Cost Reduction Programs

<sup>9</sup>Progressive Culture with Continuous Improvement Philosophy

<sup>10</sup>Service and Support

<sup>11</sup>Location

## ۲-۲۴) معیارهای ارزیابی و انتخاب شرکت بوئینگ<sup>۱</sup>

شرکت بوئینگ<sup>۲</sup>، اولین و بزرگترین شرکت هواپیمایی جهان، در ساخت هواپیماهای تجاری و دومین شرکت بزرگ در ساخت سیستم‌های دفاعی جهان است. حوزه فعالیت بوئینگ، محدوده گسترده‌ای از سیستم‌ها، محصولات و خدمات فضایی و دفاعی را در زمینه طراحی، تولید و پشتیبانی هواپیماهای تجاری، جنگنده‌ها، بمب افکن‌ها، موشک‌ها، سفینه‌های فضایی، ماهواره‌ها، جنگ افزارها و فناوری‌های مختلف نظامی و دفاعی، را در بر می‌گیرد. این شرکت هر ساله بالغ بر ۵۰ بیلیون دلار کالا و خدمات از بیش از ۲۳ هزار تأمین‌کننده در سراسر جهان خریداری می‌کند.

### – معیارهای ارزیابی و انتخاب شرکت بوئینگ

- سیاست خرید و عقد قرارداد شرکت بوئینگ بر اساس کیفیت مناسب محصولات، زمان مناسب تحویل، قیمت مناسب، تعداد مناسب و استفاده از منابع مناسب می‌باشد.
- تمام اقدامات مربوط به تدارکات خرید مطابق قوانین، تعهدات و مقررات قرار داد انجام می‌شود.
- برای انتخاب تأمین‌کنندگان بالقوه و ارزیابی تأمین‌کنندگان بالفعل معیارهای زیر را در نظر می‌گیرند: توانایی<sup>۳</sup> ظرفیت<sup>۴</sup>، صداقت<sup>۵</sup>، موقعیت مالی<sup>۶</sup>، موقعیت‌های جغرافیایی<sup>۷</sup>، عملکرد<sup>۸</sup>، قابلیت اطمینان<sup>۹</sup>، کیفیت محصولات<sup>۱۰</sup>، زمان تحویل<sup>۱۱</sup> و رابطه بین خریدار و فروشنده<sup>۱۲</sup>.

شرکت بوئینگ اعتقاد دارد در اقتصاد جهانی امروز ارتباط با تأمین‌کنندگان تاثیر به سزایی در موفقیت این شرکت در بازار رقابتی در سطح جهانی دارد. این شرکت بطور پیوسته در جستجوی بهترین صنایع از سراسر دنیا برای کمک به برطرف شدن نیاز مشتریان خود است.

بوئینگ از ابزاری به نام Supplier GATEWAY<sup>®</sup> (یک ابزار کسب و کار مبتنی بر اینترنت است که شرکت‌ها را قادر می‌سازد تا شریک‌های خود را مدیریت کنند) برای کمک به جمع‌آوری اطلاعات دقیق تأمین‌کنندگان و توانایی‌های آنها استفاده می‌کند. با این پایگاه داده بوئینگ می‌تواند تأمین‌کنندگانی را که شرایط مناقصات بوئینگ را برآورده می‌کنند به راحتی جستجو کند. تأمین‌کنندگان باید اطلاعات خود را با جزئیات کامل در پایگاه داده SupplierGATEWAY<sup>®</sup> به طور آنلاین وارد نمایند. ثبت نام در این سایت به عنوان تایید تأمین‌کننده نیست. اطلاعات وارد شده در این سایت جهت ارزیابی و انتخاب بکار گرفته می‌شود.

<sup>1</sup> <http://www.boeing-suppliers.com/>

<sup>2</sup> Boeing company

<sup>3</sup> ability

<sup>4</sup> capacity

<sup>5</sup> integrity

<sup>6</sup> financial status

<sup>7</sup> geographical locations

<sup>8</sup> performance

<sup>9</sup> reliability

<sup>10</sup> quality of product

<sup>11</sup> delivery

<sup>12</sup> customer-supplier relations



## ۲-۲۵) نتیجه‌گیری

با توجه به اهمیت ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان تاکنون مقالات بسیار زیادی در خصوص تعیین معیارهای ارزیابی و انتخاب ارائه شده‌اند. در این فصل معیارهای ارزیابی و انتخاب در مقالات و سازمان‌های مختلف مورد ارزیابی و بررسی قرار گرفت. در این مقالات صرفاً تعدادی معیار برای ارزیابی و انتخاب ارائه شده است و جزئیات بیشتر این معیارها و نحوه اندازه‌گیری آنها بیان نشده است. این در حالی است که در سازمان‌های فرافن جزئیات معیارها و نحوه امتیازدهی آنها با توجه به صنعت مورد نظر اشاره شده است. همچنین این سازمان‌ها مانند بل هلیکوپتر و بوئینگ برای ارزیابی، انتخاب، برقراری ارتباط، مدیریت تأمین-کنندگان و ... از پایگاه‌های اینترنتی استفاده می‌کنند و تأمین‌کنندگان از تمام نقاط دنیا می‌توانند در این سایت ثبت‌نام نموده و اطلاعات خود را برای همکاری در این سایت وارد نمایند.

در ۷۸ مقاله که در ژورنال‌های بین‌المللی معتبر از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۸ در رابطه با ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین به چاپ رسیده است معیار کیفیت بیشترین توجه را در انتخاب تأمین‌کننده در بین سایر معیارها به خود اختصاص داده است. معیارهای زمان تحویل، قیمت/هزینه، توانایی ساخت، خدمات، مدیریت، تکنولوژی<sup>۴</sup>، تحقیق و توسعه، موقعیت مالی، انعطاف پذیری<sup>۵</sup>، شهرت<sup>۶</sup>، رابطه<sup>۷</sup> و ریسک<sup>۸</sup> در جایگاه‌های بعدی قرار دارند (Ho et al., 2010).

<sup>1</sup> Manufacturing capability

<sup>2</sup> Service

<sup>3</sup> Management

<sup>4</sup> Technology

<sup>5</sup> Flexibility

<sup>6</sup> Reputation

<sup>7</sup> Relationship

<sup>8</sup> Risk

فصل سوم: مدل‌های ارزیابی و انتخاب  
تامین‌کنندگان

Archive of SID

### ۳-۱) مقدمه

همانطور که در فصل قبل بیان شد تحقیقات کاربردی به مدل‌های انتخاب تأمین‌کننده (روش‌ها، رویه‌ها، فن‌ها و ...) می‌پردازد. به عبارت دیگر در تحقیقات کاربردی سعی بر این است تا مدل‌هایی برای انتخاب تأمین‌کننده ارائه شود که در عمل مدیران و تصمیم‌گیران بتوانند از آن‌ها برای انتخاب تأمین‌کننده مناسب خود استفاده کنند.

محققین معیارهای مختلفی را برای دسته‌بندی مدل‌های پیشنهاد شده در حوزه انتخاب تأمین‌کننده ارائه کرده‌اند. مهمترین این معیارها عبارتند از:

- رویکردهای انفرادی و ترکیبی<sup>۱</sup>
- تک منبعی، چند منبعی<sup>۲</sup>
- تک محصولی، چند محصولی<sup>۳</sup>

### ۳-۱-۱) دسته‌بندی براساس رویکردهای انفرادی و ترکیبی

بعضی از محققین روش‌ها و مدل‌های ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان را به دو گروه رویکردهای انفرادی و رویکردهای ترکیبی تقسیم‌بندی نموده‌اند (Ho et al., 2010). در رویکردهای انفرادی تنها از یک روش مانند تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)، فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP)، فرآیند تحلیل شبکه (ANP)، نظریه فازی، برنامه‌ریزی ریاضی و غیره استفاده می‌شود. در حالی که در رویکردهای ترکیبی دو یا چند روش برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین باهم ترکیب می‌شوند. بعضی از این رویکردهای ترکیبی به صورت زیر می‌باشد:

ترکیب AHP و DEA،

ترکیب AHP با برنامه‌ریزی آرمانی<sup>۴</sup> و یا برنامه‌ریزی خطی،

ترکیب AHP با نظریه فازی،

ترکیب DEA و برنامه‌ریزی چندهدفه.

### ۳-۱-۲) دسته‌بندی براساس تک منبعی یا چند منبعی

مدل‌های انتخاب تأمین‌کننده را می‌توان به مدل‌های تک منبعی یا چند منبعی تقسیم کرد. در مدل‌های تک منبعی هر یک از تأمین‌کنندگان می‌توانند به تنهایی نیاز خریدار را برآورده نمایند. بنابراین مساله اصلی در این نوع مدل‌ها انتخاب یک تأمین‌کننده از میان چند تأمین‌کننده با توجه به معیارهای مشخص است. به عنوان مثال شرکت تویوتا اغلب تأمین‌کنندگان خود را به صورت تک منبعی انتخاب می‌کند (Sharafali et al., 2000). در مدل‌های چند منبعی با توجه به سیاست‌های خریدار (مثلاً لزوم داشتن دو منبع برای کاهش ریسک تأمین) و یا محدودیت‌های تأمین‌کنندگان (مثلاً محدودیت ظرفیت) ارضاء تقاضای خریدار توسط یک تأمین‌کننده به تنهایی ممکن نیست و به همین دلیل خریدار تقاضای خود را به صورت ترکیبی و از چند

<sup>1</sup> Individual approaches, Integrated approaches

<sup>2</sup> Single Sourcing, Multiple Sourcing

<sup>3</sup> Single Item, Multiple item

<sup>4</sup> Goal Programming

تأمین‌کننده مختلف خریداری می‌نماید. در این مدل‌ها علاوه بر انتخاب تأمین‌کننده، اندازه سفارش<sup>۱</sup> از هر تأمین‌کننده نیز باید تعیین شود. در مدل‌های تک منبعی عموماً از روش‌های رتبه‌بندی مطرح در حوزه نظریه تصمیم‌گیری می‌توان استفاده کرد. در مدل‌های چند منبعی غالباً برای فرموله کردن مساله از مدل‌های ریاضی استفاده می‌شود. تابع هدف در این مدل‌ها متشکل از هزینه‌های خریدار است و خریدار سعی در حداقل کردن هزینه‌های خود دارد. در برخی موارد این مدل‌ها به صورت چند هدفه نیز مورد استفاده قرار گرفته‌اند، بدین صورت که خریدار علاوه بر حداقل کردن هزینه، مطلوبیت‌های دیگری مانند حداکثر کردن کیفیت را نیز در نظر دارد.

### ۳-۱-۳ دسته‌بندی براساس تک محصولی یا چند محصولی

در مدل‌های تک محصولی خریدار صرفاً برای خرید یک محصول خاص اقدام به انتخاب تأمین‌کننده می‌کند. در مدل‌های چند محصولی خریدار نیازمند خرید چند محصول مختلف است، در این شرایط تأمین‌کنندگان برای جلب نظر مشتری، محصولات مختلف را همراه با شرایط خاصی (مثلاً تخفیف مقداری) ارائه می‌کنند. بدین ترتیب خریدار با مساله پیچیده‌تری روبرو خواهد شد. به عنوان مثال در این مدل‌ها خریدار می‌تواند در هر بار سفارش، چند محصول مختلف را با هم سفارش داده و هزینه‌های خود را کاهش دهد.

در ادامه مدل‌های ارزیابی و انتخاب تأمین‌کننده با رویکرد انفرادی و رویکرد ترکیبی مورد بررسی قرار می‌گیرند.

### ۳-۲ رویکردهای انفرادی

مهمترین رویکردهای انفرادی عبارتند از تحلیل پوششی داده‌ها، مدل‌های برنامه‌ریزی ریاضی، فرآیند تحلیل سلسله مراتبی، سیستم‌های مبتنی بر استدلال، فرایند تحلیل شبکه، آنالیز خوشه‌ای، مدل‌های وزن‌دهی خطی، مدل‌های غیرقطعی (احتمالی یا فازی) و سیستم‌های مبتنی بر هوش مصنوعی که در ادامه هر کدام به صورت جداگانه شرح داده می‌شوند:

### ۳-۲-۱ تحلیل پوششی داده‌ها

تحلیل پوششی داده‌ها<sup>۲</sup> (DEA)، یک روش برنامه‌ریزی ریاضی است که برای ارزیابی عملکرد یک گروه از واحدهای تصمیم‌گیری<sup>۳</sup> (DMUs) که عملیات مشابه انجام می‌دهند بکار برده شده است. مرحله اول در ارزیابی بوسیله DEA مشخص کردن یک مجموعه از ورودی‌ها و خروجی‌های (عوامل) مناسب است. این عوامل ممکن است کیفی (مشروط بر آنکه بتوان به آنها یک مقداری تخصیص داده شود) و یا کمی باشند. اگر تحلیل شامل تعداد زیادی عوامل باشد، توانایی روش DEA برای تمایز بین DMUهای کارا و ناکارای نسبی کاهش می‌یابد. پس از مشخص کردن ورودی‌ها و خروجی‌ها، روش DEA می‌تواند برای مشخص کردن کارایی نسبی یک مجموعه از DMUها براساس ورودی‌ها و خروجی‌های مشخص شده، بکار برده شود.

<sup>۱</sup> Lot size

<sup>۲</sup> Data Envelopment Analysis (DEA)

<sup>۳</sup> Decision Making Units

موضوع DEA برای اولین بار در رساله دکترای رودز<sup>۱</sup> با راهنمایی چارلز کوپر<sup>۲</sup> مطرح گردید که در آن عملکرد مدارس دولتی آمریکا مورد ارزیابی قرار گرفت. این تحقیق در سال ۱۹۷۸ طی مقاله‌ای در نشریه معتبر EJOR منتشر گردید.

در این روش برای ارزیابی و رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان، تصمیم‌ها بر اساس معیار سود (خروجی)<sup>۳</sup> و معیار هزینه (ورودی)<sup>۴</sup> مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. عملکرد هر تصمیم (مانند انتخاب یک تأمین‌کننده) با یک عدد که نسبت مجموع وزن خروجی‌ها (مانند عملکرد هر تأمین‌کننده) به مجموع وزن ورودی‌ها (مانند هزینه انتخاب تأمین‌کننده) است، تعریف می‌شود. برای هر تأمین‌کننده این روش مطلوب‌ترین مجموعه وزنی را پیدا می‌کند. در این روش خریدار می‌تواند تأمین‌کنندگان را به دو گروه کارا<sup>۵</sup> و ناکارا<sup>۶</sup> طبقه‌بندی کند. مدل اولیه این روش به صورت زیر می‌باشد.

$$H_o = \text{Max}_{u,v} \frac{\sum_{r=1}^s u_r \cdot y_{ro}}{\sum_{i=1}^m v_i \cdot x_{io}} \quad (1)$$

$$\text{s.t.} \quad \frac{\sum_{r=1}^s u_r \cdot y_{rj}}{\sum_{i=1}^m v_i \cdot x_{ij}} \leq 1; j = 1, 2, \dots, n$$

$$u, v \geq \varepsilon$$

پارامترهای مدل عبارتند از:

$y_{rj}$ : مقدار خروجی  $r$ -ام از واحد  $j$ -ام

$x_{ij}$ : مقدار ورودی  $i$ -ام از واحد  $j$ -ام

$u_r, v_i$ : به ترتیب وزن ورودی  $i$ -ام و خروجی  $r$ -ام

$n$ : تعداد واحدهای مورد ارزیابی

$s, m$ : به ترتیب تعداد ورودی‌ها و خروجی‌ها

$\varepsilon$ : یک عدد مثبت کوچک

از حل مدل فوق کارایی نسبی واحد  $o$ -ام به دست می‌آید. بعد از حل مدل فوق برای تمام واحدها می‌توان به رتبه‌بندی واحدها پرداخت. لازم به توضیح است که مدل فوق یک مدل برنامه‌ریزی غیرخطی است که به راحتی به مدل برنامه‌ریزی خطی تبدیل و حل می‌شود.

این روش به طور گسترده برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین بکار گرفته شده است که در اینجا به آنها اشاره می‌کنیم.

<sup>1</sup> Rhodes

<sup>2</sup> Charns Cooper

<sup>3</sup>Benefit Criteria (Output)

<sup>4</sup>Cost Criteria (Input)

<sup>5</sup>Efficient

<sup>6</sup>Inefficient

- وبر و الرام (Weber & Ellram, 1992)، وبر و دیزای (Weber & Desai, 1996) و وبر و همکاران (Weber et al., 1998) در خصوص کاربرد روش DEA برای انتخاب تأمین‌کنندگان بحث کرده‌اند.
- لیو و همکاران (Liu et al., 2000) از DEA برای ارزیابی کارایی تأمین‌کنندگان استفاده نمود. برای اینکار ۳ معیار ورودی و ۲ معیار خروجی در نظر گرفته شد. هدف این مدل انتخاب تأمین‌کنندگانی بود که تنوع محصولات زیادی دارند تا تعداد تأمین‌کنندگان کاهش یابد.
- تالوری و شارکیس (Talluri & Sarkis, 2002) با استفاده از DEA روشی را برای ارزیابی و پایش تأمین‌کنندگان در طول همکاری با آنها ارائه داده‌اند. مدل آنها براین پایه استوار است که کارایی یک تأمین‌کننده از یک دوره به دوره دیگر تغییر می‌کند.
- فرزین پور (Farzinpour Saen, 2007) از داده‌های غیردقیق در مدل DEA برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان استفاده نمود. در این مقاله داده‌های غیردقیق به شکل بازه‌ای (کراندار) و ترتیبی برای انتخاب تأمین‌کنندگان مورد بررسی قرار گرفته است. مدل ارائه شده قادر به رتبه‌بندی واحدهای کارا نیست و فقط واحدها را به دو گروه کارا و غیرکارا تقسیم می‌کند. همچنین این مدل محدودیت‌های وزنی را که در حقیقت نظر فرد تصمیم‌گیرنده درباره معیارهاست شامل نمی‌شود.
- فرزین پور (Farzipoor Saen, 2008) مقاله‌ای ارائه داد که در آن محدودیت وزنی را در مدل DEA برای انتخاب تأمین‌کنندگان اعمال کرد. او در این مطالعه داده‌ها را بصورت بازه‌ای در نظر گرفت و کارایی هر تأمین‌کننده را به صورت بازه‌ای محاسبه کرد. مدل ارائه شده دارای محاسبات پیچیده و فراوانی است که بکارگیری آن در دنیای واقعی بسیار مشکل و زمان‌بر است.
- فرزین پور (Farzipoor Saen, 2010) مدلی برای انتخاب بهترین تأمین‌کننده ارائه داد که در آن محدودیت‌های وزنی و معیارهایی که نقش دوگانه<sup>۱</sup> دارند (هم نقش ورودی و هم نقش خروجی در مدل DEA دارند) را به طور همزمان در مدل DEA برای انتخاب تأمین‌کنندگان اعمال کرد.
- طلوع و نالچیگار (Toloo and Nalchigar, 2011) مدلی ترکیبی با استفاده از DEA برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان ارائه نمودند که قادر بود با در نظر گرفتن داده‌های غیر دقیق کاراترین واحد را فقط با حل یک مدل برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح پیدا کند. آنها در ادامه این مقاله برای رتبه‌بندی واحدهای کارا، یک الگوریتم پیشنهاد نمودند. در مدل آنها محدودیت‌های وزنی در نظر گرفته نشده است.
- کومار و همکاران (Kumar et al., 2014) روشی با رویکرد دوستی با محیط (طبیعت) با استفاده از مدل DEA برای انتخاب تأمین‌کنندگان ارائه دادند. در این مدل داده‌ها به صورت دقیق بوده و محدودیت‌های وزنی در مدل DEA اعمال شده است. در این مقاله انتشار کربن به عنوان معیاری که نقش دوگانه دارد در نظر گرفته شده است. این مدل تأمین‌کنندگان را تشویق می‌کند تا میزان انتشار کربن را کاهش دهند.

<sup>1</sup> Dual-role factors

- آزادی و همکاران (Azadi et al., 2014) از تحلیل پوششی داده‌های فازی برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان پایا<sup>۱</sup> با داده‌های غیرقطعی استفاده نمودند. کارایی مدل ارائه شده با انتخاب تأمین‌کنندگان پایای شرکت تولیدی رزین<sup>۲</sup> توضیح داده شد.
- طلوع و ارتای (Toloo and Ertay, 2014) یک مدل ترکیبی DEA، برای تعیین کاراترین تأمین‌کننده از حیث هزینه در صنعت اتومبیل ارائه دادند. آنها در این مدل فرض کرده‌اند که هزینه غیر قطعی است. آنها همچنین فرض کرده‌اند که برای هر تأمین‌کننده تنها کران پایین و بالایی هزینه در دست است. از این مدل برای تعیین بهترین تأمین‌کننده از بین ۷۳ تأمین‌کننده در صنعت اتومبیل ترکیه استفاده نمودند.

### ۳-۲-۲) مدل‌های برنامه‌ریزی ریاضی

مدل‌های برنامه‌ریزی ریاضی<sup>۳</sup> به تصمیم‌گیرنده امکان می‌دهد که مساله تصمیم را بر حسب یک یا چند تابع هدف ریاضی که معمولاً نیاز است تا حداکثر یا حداقل شود و تعدادی متغیر که هدف مساله یافتن مقادیر مناسب برای آن متغیرها است، بیان نماید.

ممکن است گفته شود که مدل‌های ریاضی از مدل‌های رتبه‌بندی دارای دقت بیشتری هستند، زیرا این مدل‌ها تصمیم‌گیرنده را تحت فشار قرار می‌دهند که بطور دقیق تابع هدف را بصورت معادلات ریاضی بیان کند، اما لازم است گفته شود که اغلب مدل‌های ریاضی فقط معیارهای کمی بیشتری را در نظر می‌گیرند.

- کاوتوماچایی و ون هوپ (Kawtummachai & Van Hop, 2005) در مقاله خود یک زنجیره تأمین شامل چند تأمین‌کننده، یک خریدار (دارای انبار) و چند توزیع‌کننده جزء را در نظر گرفته‌اند. خریدار صرفاً یک توزیع‌کننده عمده است. بنابراین خریدار محصولات را به تأمین‌کنندگان مختلف سفارش می‌دهد و آنها را در انبار ذخیره می‌کند. سپس با توجه به سفارش هر توزیع‌کننده جزء محصول مورد نیاز را برای آن توزیع‌کننده ارسال می‌کند. در مدل نهایی علاوه بر حداقل شدن هزینه کل خرید باید محدودیت حداقل سطح سرویس نیز تأمین گردد. برای حل این مدل یک روش ابتکاری ارائه شده است.

- هانگ و همکاران (Hong et al., 2005) یک مدل برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح آمیخته<sup>۴</sup> برای انتخاب تأمین‌کننده ارائه نمودند. هدف این مدل پیدا نمودن تعداد بهینه تأمین‌کنندگان و اندازه سفارش به منظور ماکزیمم کردن درآمد است. در ضمن تغییرات قابلیت تأمین‌کنندگان و نیازهای خریدار در دوره‌های مختلف قابل لحاظ در این مدل است.

- قدسی پور و اوبرین (Ghodsypour & O'Brien, 2001) ابتدا یک مدل تک‌هدفه مطرح کردند که هدف اصلی آن حداقل کردن هزینه‌ها بود. کیفیت محصول به عنوان یکی از محدودیت‌های مدل در نظر گرفته شده است. در مدل دوم کیفیت نیز به اهداف اضافه شده و یک تابع چند هدفه تعریف شده است. در هر دو مدل از برنامه‌ریزی غیرخطی عدد صحیح استفاده شده است. مدل‌های ارائه شده در این مقاله، تک محصولی همراه با در نظر گرفتن مدیریت موجودی می‌باشد.

<sup>1</sup> Sustainable suppliers

<sup>2</sup> Resin production company

<sup>3</sup> Mathematical programming models

<sup>4</sup> mixed-integer linear programming model

- کارپاک و همکاران (Karpak et al., 1999) از برنامه‌ریزی آرمانی برای حداقل کردن هزینه‌ها و حداکثر کردن کیفیت و قابلیت اطمینان حمل و نقل در مساله انتخاب تأمین‌کننده استفاده نمودند.
- کارپاک و همکاران (Karpak et al., 2001) یک مدل برنامه‌ریزی آرمانی برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان ارائه نمودند. سه آرمان، هزینه، کیفیت و قابلیت تحویل در این مدل ارائه شد. در این مدل سفارش مقدار تولید با در نظر گرفتن تقاضای خریدار و ظرفیت تأمین‌کنندگان بدست می‌آید.
- کومار و همکاران (Kumar et al., 2004) یک مدل برنامه‌ریزی آرمانی فازی برای حل مساله تک محصولی ارائه دادند. در این مدل صرفاً توابع هدف که شامل حداقل شدن هزینه، تعداد محصول معیوب و تأخیر در دریافت محصول می‌باشد به صورت فازی و با تابع هدف عضویت مثلثی بیان شده‌اند.
- وبر و کارنت (Weber & Current, 1993) شاید برای اولین بار موضوع برنامه‌ریزی ریاضی چندهدفه را در مساله انتخاب تأمین‌کننده مطرح نمودند. آن‌ها سه هدف حداقل کردن هزینه، حداقل کردن زمان حمل و حداقل کردن تعداد قطعات برگشتی را به عنوان اهداف مساله انتخاب تأمین‌کننده مطرح نمودند. همچنین محدودیت‌هایی مانند ثابت بودن تعداد تأمین‌کنندگانی که باید انتخاب شوند، محدود بودن ظرفیت تولید هر تأمین‌کننده و محدود بودن میزان بودجه تخصیص یافته برای خرید از هر تأمین‌کننده را به مساله اضافه کردند.
- ناراسیمهان و همکاران (Narasimhan et al., 2006) یک برنامه‌ریزی چندهدفه برای انتخاب بهینه تأمین‌کنندگان و تعیین بهینه مقدار سفارش ارائه دادند. در این مدل ۵ معیار برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان مورد استفاده قرار گرفت. در ضمن قبل از حل مدل لازم بود تا اهمیت (وزن) معیارها مشخص شود که برای تعیین آن روش AHP را پیشنهاد دادند.
- عمید و همکاران (Amid et al., 2006) یک مساله برنامه‌ریزی عدد صحیح فازی چند هدفه برای انتخاب تأمین‌کننده ارائه داده‌اند. سه هدف حداکثر کردن کیفیت، حداکثر کردن سطح خدمت و حداقل کردن هزینه خرید به صورت فازی و به عنوان تابع هدف مساله در نظر گرفته شده‌اند.
- وادهوا و راویندران (Wadhwa and Ravindran, 2007) مسئله انتخاب تأمین‌کننده را در قالب برنامه‌ریزی چند هدفه با در نظر گرفتن سه هدف مینیمم کردن قیمت، مدت زمان بین سفارش و دریافت کالا<sup>۱</sup> و اقلام برگشتی<sup>۲</sup> مدل سازی کردند. برای حل مدل راه‌کارهایی مانند برنامه‌ریزی آرمانی و وزن‌دهی توابع هدف پیشنهاد شده است.
- ویره و همکاران (Ware et al., 2014) یک برنامه‌ریزی غیرخطی عدد صحیح آمیخته<sup>۳</sup> برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان برای دوره‌های مختلف زمانی ارائه دادند. آنها تأکید کردند که مشخصات تأمین‌کنندگان از جمله کیفیت، زمان تحویل و ... در دوره‌های زمانی مختلف متفاوت است، لذا باید این مسئله را بصورت پویا<sup>۴</sup> در نظر گرفت.

<sup>1</sup> Lead time

<sup>2</sup>Rejects

<sup>3</sup>A mixed-integer non-linear program

<sup>4</sup>Dynamic



### ۳-۲-۳ فرآیند تحلیل سلسله مراتبی

فرآیند تحلیل سلسله مراتبی<sup>۱</sup> AHP، یکی از جامع‌ترین سیستم‌های طراحی شده برای تصمیم‌گیری با معیارهای چندگانه است. زیرا این فن امکان فرموله کردن مساله را بصورت سلسله مراتبی فراهم می‌کند و همچنین امکان در نظر گرفتن معیارهای مختلف کمی و کیفی را در مساله دارد. این فرآیند گزینه‌های مختلف را در تصمیم‌گیری دخالت داده و امکان تحلیل حساسیت روی معیارها و زیر معیارها را دارد، علاوه بر این بر مبنای مقایسه زوجی بنا نهاده شده، که قضاوت و محاسبات را تسهیل می‌نماید. همچنین میزان سازگاری و ناسازگاری تصمیم را نشان می‌دهد که از مزایای ممتاز این روش در تصمیم‌گیری چند معیاره می‌باشد. علاوه از یک مبنای نظری قوی برخوردار بوده و بر اساس اصول بدیهی (Axioms) بنا نهاده شده است. این روش که توسط ساعتی<sup>۲</sup> در سال ۱۹۸۰ توسعه داده شد چگونگی تعیین اهمیت نسبی یک مجموعه فعالیت را در مسائل تصمیم‌گیری چند معیاره نشان می‌دهد.

- مازیلا و رانگون (Masella & Rangone, 2000) و لی و همکاران (Lee et al., 2001) از جمله کسانی هستند که از روش فرآیند تحلیل سلسله مراتبی برای بررسی معیارهای کیفی و وزن‌دهی به آن‌ها در انتخاب تأمین‌کننده استفاده کرده‌اند.
- آکارت و همکاران (Akarte et al., 2001) مدل AHP را تحت وب برای ارزیابی تأمین‌کنندگان ریخته‌گری<sup>۳</sup> با ۱۸ معیار طراحی نمودند. در این مدل تأمین‌کنندگان مشخصات فنی خود را وارد سیستم طراحی شده می‌کنند و برای ارزیابی آنان خریدار اهمیت معیارها را با توجه به ویژگی‌های فنی تأمین‌کنندگان مشخص می‌کند و در نهایت سیستم اقدام به انتخاب تأمین‌کننده مطلوب می‌نماید.
- مورالیدهاران و همکاران (Muralidharan et al., 2001) کاربرد AHP در تصمیم‌گیری گروهی را بیان کردند که هدف از آن ارزیابی پیوسته تأمین‌کنندگان است. بدین صورت که ابتدا از روش تصمیم‌گیری گروهی بر اساس AHP برای رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان استفاده می‌کنند. سپس برای اطمینان از صحت تصمیم‌گیری گروهی و هماهنگ بودن تصمیمات گروه با یکدیگر محدودیتی را با عنوان فاصله اطمینان برای حداکثر تفاوت آراء هر فرد با گروه تعریف می‌کنند. در مورد هر تأمین‌کننده باید بررسی شود که آیا نظر همه افراد در محدوده فاصله اطمینان قرار دارد یا خیر. اگر نظری خارج از فاصله اطمینان قرار داشته باشد از طرف مدیریت باید بررسی بیشتری روی آن صورت گیرد.
- مورالیدهاران و همکاران (Muralidharan et al., 2002) یک روش ۵ مرحله‌ای با استفاده از AHP و با در نظر گرفتن ۹ معیار برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان ارائه نمودند. افراد در این روش از جایگاه‌های مختلف از جمله قسمت خرید و کنترل کیفیت در فرآیند ارزیابی و انتخاب دخیل هستند.
- چان و همکاران (Chan et al., 2007) از روش AHP و ۱۴ معیار برای انتخاب تأمین‌کنندگان مناسب برای خرید قطعات، تعمیر و خدمت رسانی در خطوط هوایی استفاده کرده‌اند. بعد از تعریف معیارها با استفاده از نرم‌افزار Choice Expert وزن آن‌ها محاسبه شده است.

<sup>1</sup> Analytic hierarchy process (AHP)

<sup>2</sup> Saaty

<sup>3</sup> Casting

### ۳-۲-۴) سیستم‌های مبتنی بر استدلال

سیستم‌های مبتنی بر استدلال<sup>۱</sup> زیر مجموعه سیستم‌های دانش بنیان<sup>۲</sup> در هوش مصنوعی<sup>۳</sup> هستند. سیستم‌های دانش بنیان برنامه‌های کامپیوتری هستند که رفتار یک فرد خیره را در حل مسائل واقعی شبیه‌سازی می‌کنند و بر اساس آن مسائل جدید را مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌دهند. سیستم‌های مبتنی بر استدلال یک نوع روش حل مساله است که بر گذشته تکیه دارد، مسائل مشابه و پاسخ‌های آن‌ها را پیدا می‌کند و با وضعیت فعلی مقایسه کرده و اختلافات را با وضعیت گذشته شرح می‌دهد. یک سیستم مبتنی بر استدلال متشکل از یک پایگاه داده است که تصمیم‌گیرنده را با استفاده از اطلاعات و تجربیات موقعیت-های مشابه پیشین یاری می‌کند. این نوع سیستم‌ها موضوع بسیار جدیدی هستند و تاکنون سیستم‌های بسیار اندکی بر مبنای این سیستم‌ها برای موضوع خرید توسعه داده شده‌اند.

- نج و اسکیت مور (Ng & Skitmore, 1995) یک سیستم پشتیبان تصمیم خبره برای تعیین صلاحیت پیمانکاران در انجام پروژه ارائه داده‌اند. در ابتدا بر اساس معیارهای مورد نیاز پروژه، پیمانکاران مورد ارزیابی قرار گرفته و در مرحله بعد ریسک‌های هر یک از پیمانکاران بررسی می‌شود. در نهایت پیمانکاران بر اساس برخی از معیارها مانند توانایی مدیریتی، منابع و قدرت رقابت‌پذیری رتبه‌بندی می‌شوند.

- والوری و کروزون (Valluri & Croson, 2005) فرض کردند که خریدار با دو گروه از تأمین‌کنندگان در ارتباط است. یک گروه دارای محصولات با کیفیت بالا و گروه دیگر دارای محصولات با کیفیت پایین هستند، اما خریدار نمی‌داند که هر تأمین‌کننده در کدام گروه قرار دارد. با استفاده از مفهوم تئوری بازی‌ها مدلی ارائه شده است که در آن خریدار با دریافت هر محموله با کیفیت از یک تأمین‌کننده در مرحله بعد سهم آن تأمین‌کننده را از کل خرید خود افزایش می‌دهد. همچنین خریدار از تأمین‌کنندگانی که محصول نامرغوب ارسال کنند، بعنوان جریمه تا چند دوره خریدی را انجام نمی‌دهد.

### ۳-۲-۵) فرآیند تحلیل شبکه

فرآیند تحلیل شبکه<sup>۴</sup> شکل بسیار کلی از فرآیند تحلیل سلسله مراتبی در تحلیل تصمیم‌سازی چند معیاره است. فرآیند سلسله مراتبی مسئله تصمیم‌سازی را به سلسله مراتبی با یک هدف، معیارهای تصمیم و گزینه‌ها ساختار بندی می‌کند در حالی که فرآیند تحلیلی شبکه آن را بصورت یک شبکه در نظر می‌گیرد.

- تالوری و سارکیز (Talluri and Sarkis, 2002) عنوان کردند که معیارهای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کننده بر روی همدیگر اثر دارند لذا لازم است تا در فرآیند ارزیابی، وابستگی بین معیارها مورد توجه قرار گیرد. آنها با استفاده از ۷ معیار و با در نظر گرفتن وابستگی بین آنها به کمک ANP اقدام به انتخاب بهترین تأمین‌کننده نمودند.

- بایازیت (Bayazit, 2006) با استفاده از ANP و با در نظر گرفتن ۱۰ معیار که در دو گروه توانایی و عملکرد تأمین‌کنندگان تقسیم‌بندی شده بود اقدام به ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان نمودند.

<sup>۱</sup>Case-Based-reasoning Systems(CBS)

<sup>۲</sup>Knowledge Based System

<sup>۳</sup>Artificial Intelligence

<sup>۴</sup> Analytic Network Process (ANP)

- جنسر و گورپینار (Gencer & Gurpinar, 2007) از مدل ANP برای ارزیابی و انتخاب مناسب‌ترین تأمین‌کنندگان یک شرکت الکتریکی با در نظر گرفتن معیارهای مختلف استفاده کردند. معیارها در سه خوشه<sup>۱</sup> دسته‌بندی شده و ارتباط آنها نیز مورد توجه قرار گرفته است.

### ۳-۲-۶) آنالیز خوشه‌ای

آنالیز خوشه‌ای<sup>۲</sup> یک روش آماری است. در این روش به کمک یک الگوریتم با نمره دهی به ویژگی‌های از قبل تعیین شده، مجموعه‌ای از آیتم‌ها به تعدادی خوشه طبقه‌بندی شده و مورد استفاده قرار می‌گیرند. تفاوت مابین آیتم‌های داخل یک خوشه باید حداقل باشد و تفاوت مابین آیتم‌های دو خوشه متفاوت باید به حداکثر خود برسد. اولت (Holt, 1998) و هنکل و همکاران (Hinkle et al., 1969) در خصوص کاربرد این روش در ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان مطالعه نموده‌اند.

### ۳-۲-۷) مدل‌های وزن‌دهی خطی

در این روش وزن‌ها به معیارها داده می‌شوند، به طوری که وزن بیشتر نشان‌دهنده اهمیت بیشتر آن معیار است. برای هر تأمین‌کننده نمره حاصل از هر معیار در وزن آن ضرب شده و با یکدیگر جمع می‌شوند و در نهایت تأمین‌کننده‌ای که دارای بالاترین نمره است انتخاب می‌شود. روش فوق به صورت کامل در کتاب‌های مربوط به خرید مانند کتاب زنس (Zenz, 1981) و کتاب تیمرمن (Timmerman, 1986) عنوان شده است. طی چند سال اخیر مدل‌های مختلفی از روش وزن‌دهی خطی برای انتخاب تأمین‌کننده پیشنهاد شده است که در ادامه به برخی از آنها اشاره می‌شود.

#### • مدل‌های جبرانی و غیرجبرانی

در مدل‌های جبرانی<sup>۳</sup> بدست آوردن نمره بالا در یک معیار می‌تواند نمره پایین معیار دیگر را جبران کند. در صورتی که در مدل‌های غیرجبرانی برای هر معیار یک نمره حداقل تعریف می‌شود و هر یک از تأمین‌کنندگان برای انتخاب شدن باید این نمره حداقل را احراز نمایند.

- گرنندو و سیانسی (Grando & Sianesi, 1996) یک مدل رتبه‌بندی چند محصولی غیرجبرانی ارائه دادند که در آن نمره‌های حاصل از معیارهای مختلف با یکدیگر جمع نمی‌شوند، بلکه برای هر تأمین‌کننده ۲ یا ۳ نمره ارائه می‌شود و این خریدار است که باید با توجه به اطلاعات تصمیم بگیرد.

- دیبور و همکاران (De Boer et al., 1998) یک مدل شبه جبرانی ارائه دادند که در آن خریدار می‌تواند محدودیت‌هایی را برای جبران کردن برخی از نمرات نامطلوب هر تأمین‌کننده در یک یا چند معیار به مورد اجرا بگذارد. برای مثال در جبران کاهش کیفیت، تأمین‌کننده نتواند قیمت خرید را از حد معینی بالاتر ببرد.

<sup>1</sup>Cluster

<sup>2</sup>Cluster Analysis(CA)

<sup>3</sup>Compensatory

### ۳-۲-۸) مدل‌های غیرقطعی (احتمالی یا فازی)

با توجه به اینکه در مساله انتخاب تأمین‌کننده آگاهی از همه اطلاعات تأمین‌کنندگان برای خریدار بسیار دشوار است، لذا برخی از محققین استفاده از روش‌های احتمالی یا فازی را برای پیش‌بینی وضعیت تأمین‌کنندگان پیشنهاد کرده‌اند.

- رونن و تریتش (Ronen & Trietsch, 1988) مدلی برای انتخاب تأمین‌کننده و نیز تعیین سیاست سفارش‌دهی با توجه به زمان نامعین دریافت محصول ارائه داده‌اند. در این مدل توزیع زمان تا دریافت محصول یک توزیع نمایی می‌باشد که در عمل می‌توان آن را از داده‌های تاریخی بدست آورد.

- بویلاکیو و همکاران (Bevilacqua et al., 2002) در مقاله خود فرض کردند که  $N$  تصمیم‌گیرنده  $K$  معیار را برای انتخاب  $M$  تأمین‌کننده تعریف می‌کنند. اهمیت نسبی هر یک از معیارها در انتخاب تأمین‌کننده و وضعیت هر تأمین‌کننده در ارتباط با هر معیار با استفاده از اعداد فازی مشخص می‌شود. رتبه نهایی هر تأمین‌کننده به صورت عدد فازی بر اساس "شاخص برازندگی فازی"<sup>۱</sup> تعیین می‌شود. با استفاده از روش‌های رتبه‌بندی اعداد فازی، رتبه نهایی هر تأمین‌کننده به صورت قطعی تعیین می‌شود.

- در طرح ارائه شده توسط پولانسکی (Polansky, 2003) خریدار قصد دارد تا محصولی را بر اساس یک مشخصه کیفی خاص که دارای حد بالا و پایین می‌باشد از بین چند تأمین‌کننده خرید نماید. هزینه‌ها برای همه تأمین‌کنندگان یکسان است، لذا تأمین‌کننده‌ای انتخاب خواهد شد که قابلیت بالاتری را در فرآیند تولید خود داشته باشد. خریدار با نمونه-برداری از محصولات هر تأمین‌کننده قابلیت فرآیند<sup>۲</sup> آن را تعیین می‌کند.

### ۳-۲-۹) مدل‌های مبتنی بر هوش مصنوعی

سیستم‌های مبتنی بر هوش مصنوعی<sup>۳</sup> این قابلیت را دارند که به مرور زمان توسط یک متخصص و یا با استفاده از داده‌های تاریخی حالت یادگیری<sup>۴</sup> داشته باشند. یکی از نقاط قوت روش‌های مبتنی بر هوش مصنوعی مانند شبکه‌های عصبی، عدم نیاز این روش‌ها به فرموله کردن فرآیند تصمیم‌گیری است. شبکه‌های عصبی می‌توانند بهتر از روش‌های سنتی با پیچیدگی و عدم قطعیت تطبیق پیدا کنند، چراکه سیستم‌های مبتنی بر هوش مصنوعی به این منظور طراحی شده‌اند که بتوانند رفتاری همانند انسان در تصمیم‌گیری‌ها داشته باشند.

- آلبینو و گاراولی (Albino & Garavelli, 1998) یک سیستم پشتیبان تصمیم براساس شبکه‌های عصبی مطرح کرد. این سیستم برای رتبه‌بندی پیمانکاران در شرکت‌های ساختمانی طراحی شده است.

- چویی و چانگ (Choi & Chang 2006) مدل دو مرحله‌ای را برای انتخاب تأمین‌کننده و تخصیص سفارش به هر یک از آنها با در نظر گرفتن تخفیف در فضای خرید الکترونیکی ارائه دادند. در مرحله اول یک مدل ریاضی کلی ارائه دادند. در مرحله دوم با توجه به شرایط مورد نیاز مدیریت خرید برخی محدودیت‌ها مانند کیفیت مورد نیاز و سرعت در حمل به مساله اضافه می‌شود.

<sup>1</sup> Fuzzy Suitability Index

<sup>2</sup> Process Capability

<sup>3</sup> Artificial Intelligence

<sup>4</sup> Trained

### ۳-۳ رویکردهای ترکیبی

همانطور که قبلاً بیان شد در رویکردهای ترکیبی حداقل دو مدل برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کننده باهم ترکیب می‌شوند. در این قسمت به بررسی مهم‌ترین این مدل‌ها خواهیم پرداخت.

#### ۱-۳-۳ ترکیب AHP و DEA

- ها و کریشنان (Ha & Krishnan, 2008) از یک مدل ترکیبی AHP و DEA برای انتخاب تأمین‌کننده استفاده نمودند. برای اینکار ۱۲ معیار مورد استفاده قرار گرفت که در مرحله اول با استفاده از AHP عملکرد تأمین‌کنندگان با استفاده از ۵ معیار کیفی مورد ارزیابی قرار گرفت. سپس ۷ معیار کمی باقی‌مانده به همراه خروجی مدل AHP برای اندازه‌گیری کارایی تأمین‌کنندگان مورد استفاده قرار گرفت.
- ونی و همکاران (Veni et al., 2012) در مقاله خود برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان ابتدا از DEA برای بدست آوردن وزن‌های محلی<sup>۱</sup> گزینه‌ها<sup>۲</sup> از ماتریس مقایسات زوجی استفاده نمودند. سپس این وزن‌ها را با AHP ترکیب کرده و اقدام به رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان نمودند.

#### ۲-۳-۳ ترکیب AHP و GP

- سبی و بایراکتار (Çebi and Bayraktar, 2003) از ترکیب AHP و برنامه ریزی هدف<sup>۳</sup> (GP) و با بکار بردن ۱۴ معیار اقدام به ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان نمودند. وزن‌های حاصل از مدل AHP به عنوان ورودی مدل GP مورد استفاده قرار گرفتند.
- پرچینی (Perçini, 2006) از ترکیب AHP و GP برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کننده استفاده نمود. در این ترکیب ابتدا با استفاده از AHP و با در نظر گرفتن ۲۰ معیار وزن معیارها استخراج می‌شود. سپس این وزن‌ها برای ۵ هدف عنوان شده در مدل GP مورد استفاده قرار می‌گیرد. هدف این مدل تعیین بهینه مقدار سفارش از بهترین تأمین‌کننده با در نظر گرفتن ظرفیت تأمین‌کنندگان است.
- کول و تالوری (Kull and Talluri, 2008) با استفاده از رویکرد AHP-GP و با در نظر گرفتن فاکتور ریسک و چرخه عمر تولید اقدام به ارزیابی و انتخاب تأمین‌کننده نمودند. در این رویکرد از AHP برای ارزیابی تأمین‌کنندگان با در نظر گرفتن معیارهای ریسک استفاده نموده و امتیاز ریسک آنها را محاسبه نمودند. سپس مدل GP برای ارزیابی تأمین‌کنندگان با در نظر گرفتن اهداف ریسک و سایر محدودیت‌ها مورد استفاده قرار گرفت.
- مندوزا و همکاران (Mendoza et al., 2008) با استفاده از رویکرد AHP-GP اقدام به حذف و کاهش تعداد تأمین‌کنندگان بالقوه نمودند تا بتوان به مدیریت آنها پرداخت. سپس با رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان باقی‌مانده اقدام به تعیین مقدار بهینه سفارش نمودند.

<sup>1</sup>Local weights

<sup>2</sup>Alternatives

<sup>3</sup> Goal Programming

### ۳-۳-۳ ترکیب AHP و برنامه‌ریزی ریاضی

- قدسی پور و اوبرین (Ghodsypour & Obrien, 1998) روش AHP و برنامه‌ریزی ریاضی را به منظور وارد کردن معیارهای کیفی در مدل و بهینه کردن تخصیص سفارش‌ها بین تأمین‌کنندگان باهم ترکیب کردند.
- مندوزا و ونتورا (Mendoza & Ventura, 2008) یک روش دو مرحله‌ای برای انتخاب و تخصیص سفارش ارائه کردند. در مرحله اول از AHP برای رتبه‌بندی و کاهش تعداد تأمین‌کنندگان استفاده نمودند. در مرحله دوم یک برنامه‌ریزی غیرخطی عدد صحیح برای تعیین مقدار بهینه سفارش ارائه دادند.
- شی و وو (Xia & Wu, 2007) از ترکیب AHP و برنامه‌ریزی عدد صحیح آمیخته چندهدفه<sup>۱</sup> برای انتخاب تأمین‌کننده استفاده نمودند. در مرحله اول با استفاده از AHP امتیاز عملکرد تأمین‌کنندگان بالقوه محاسبه می‌شود. در مرحله دوم این امتیازها به عنوان ضریب یکی از چهار تابع هدف مورد استفاده قرار می‌گیرد. هدف مدل تعیین تعداد بهینه تعداد تأمین‌کنندگان، انتخاب بهترین تأمین‌کنندگان و تعیین مقدار بهینه سفارش می‌باشد.
- آریکن (Arikan, 2013) با ترکیب برنامه‌ریزی ریاضی چندهدفه و نظریه فازی مدلی برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان ارائه داد. او در این مدل سه تابع هدف حداقل نمودن هزینه، حداکثر نمودن کیفیت و حداکثر نمودن تحویل به موقع<sup>۲</sup> را در نظر گرفت.
- شیرکوهی و همکاران (Shirkouhi et al., 2013) با ترکیب برنامه‌ریزی ریاضی چندهدفه و نظریه فازی به حل مسئله انتخاب تأمین‌کننده با در نظر گرفتن چند سطح قیمت<sup>۳</sup> و چند محصول<sup>۴</sup> پرداختند. مدل آنها تلاش می‌کند تا به طور همزمان هزینه سفارش و خرید، تعداد قطعات معیوب و تعداد قطعاتی را که از طرف تأمین‌کنندگان با تاخیر می‌رسند مینیمم کند.

### ۳-۳-۴ ترکیب AHP و نظریه فازی

- کاهرامن و همکاران (Kahraman et al., 2003) از رویکرد AHP فازی برای انتخاب بهترین تأمین‌کننده در کارخانه تهیه مواد سفیدکننده در ترکیه استفاده نمودند. در این مدل تصمیم‌گیرندگان با استفاده از متغیرهای کلامی<sup>۵</sup> می‌توانند اهمیت معیارهای ارزیابی را تعیین نمایند.
- بوتانی و رزی (Bottani & Rizzi, 2008) از یک رویکرد ترکیبی برای انتخاب تأمین‌کننده استفاده نمودند. در این رویکرد از ترکیب تحلیل خوشه‌ای<sup>۶</sup> و AHP برای گروه‌بندی و رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان و در نهایت کاهش و انتخاب خوشه‌های مناسب استفاده شده است. نظریه فازی نیز با توجه به کیفی بودن فرآیند انتخاب استفاده شده است.
- کیلینسی و اونال (Kilinceci & Onal, 2011) از رویکرد AHP فازی برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان کارخانه تولید لباس شویی در ترکیه استفاده نمودند. برای اینکار ۳ معیار اصلی و ۱۴ زیر معیار در نظر گرفته شده است.

<sup>1</sup> multi-objective mixed integer programming

<sup>2</sup> maximization of on-time delivery

<sup>3</sup> multi-price level

<sup>4</sup> multi-product

<sup>5</sup> linguistic variable

<sup>6</sup> cluster analysis

- زایدونگ و چن (Xiaodong and Chen 2012) از AHP فازی و TOPSIS فازی<sup>۱</sup> برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان استفاده نمودند. در مرحله اول از AHP فازی برای بدست آوردن وزن معیارهای کیفی و کمی استفاده کردند. در مرحله دوم با استفاده از نتایج بخش اول از TOPSIS فازی برای رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان استفاده نمودند. آنها کاربرد مدل خود را با در نظر گرفتن ۳۰ تأمین‌کننده و ۶ معیار نشان دادند.

### ۳-۳-۵) ترکیب نظریه فازی و برنامه‌ریزی چندهدفه

- عمید و همکاران (Amid et al., 2006) یک مساله برنامه‌ریزی عدد صحیح فازی چند هدفه برای انتخاب تأمین‌کننده ارائه دادند. سه هدف حداکثر کردن کیفیت، حداکثر کردن سطح خدمت و حداقل کردن هزینه خرید به صورت فازی و به عنوان تابع هدف مساله در نظر گرفته شده است.
- لین (Lin, 2012) از ترکیب نظریه فازی، ANP و برنامه‌ریزی چندهدفه برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین استفاده نمود. برای این کار ابتدا از ANP فازی<sup>۲</sup> با در نظر گرفتن اثراتی که معیارها بر هم دارند برای تعیین تأمین‌کنندگان برتر استفاده نمود. در مرحله دوم با ترکیب ANP فازی با برنامه‌ریزی فازی چندهدفه اقدام به تعیین بهترین تأمین‌کننده نمود.
- آریکن (Arikan, 2013) یک مسئله برنامه‌ریزی خطی چند هدفه فازی برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کننده ارائه داد. سه تابع هدف شامل مینیمم کردن هزینه، حداکثر کردن کیفیت و حداکثر کردن تحویل به موقع<sup>۳</sup> در نظر گرفته شد.

### ۳-۴) نتیجه‌گیری

#### ۳-۴-۱) مشاهدات

- در ۷۸ مقاله که در ژورنال‌های معتبر بین‌المللی از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۸ در رابطه با ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین به چاپ رسیده است روش DEA بیشترین کاربرد را در این خصوص به خود اختصاص داده است. این روش در رویکردهای انفرادی در ۱۴ مقاله و در رویکردهای ترکیبی ۷ بار مورد استفاده قرار گرفته است. در مجموع در ۲۷٪ این مقالات از فن DEA استفاده شده است. بعد از روش DEA روش‌های برنامه‌ریزی ریاضی و AHP به ترتیب بیشترین کاربرد را در ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان به خود اختصاص داده‌اند. از بین ۷۸ مقاله بررسی شده در حدود ۵۹٪ مقالات از رویکردهای انفرادی و ۴۱٪ مقالات از رویکردهای ترکیبی استفاده نموده‌اند. در ضمن در رویکردهای ترکیبی روش AHP-GP بیشترین کاربرد را به خود اختصاص داده است (Ho et al., 2010).
- در اکثر رویکردهای تکی، هدف اصلی، ارزیابی و رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان بوده و تعیین مقدار بهینه تخصیص سفارش مد نظر نبوده است. لذا در این رویکردها هدف تعیین بهترین تأمین‌کننده است که به تنهایی نیاز خریدار را تأمین می‌کند.
- در اکثر رویکردهای ترکیبی علاوه بر ارزیابی و رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان، تخصیص مقدار بهینه سفارش نیز مدنظر بوده است. لذا این رویکردها معمولاً زمانی استفاده می‌شود که یک تأمین‌کننده به تنهایی قادر به تأمین نیازهای خریدار نیست و یا خود خریدار جهت بالا بردن قابلیت اطمینان تأمین نیازهای خود، حداقل از ۲ تأمین‌کننده استفاده می‌نماید.

<sup>1</sup> Fuzzy Technique for Order Preference by Similarity to Ideal Solution (FTOPSIS)

<sup>2</sup> Fuzzy analytic network process (FANP)

<sup>3</sup> on-time delivery



- مدل تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) و فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) و ترکیبات این دو مدل بیشتر از سایر روش‌ها برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره بکار گرفته شده است. دلیل کاربرد این روش‌ها سادگی، استفاده آسان و انعطاف‌پذیری بیشتر این روش‌ها عنوان شده است.
- بیشتر مقالات ارائه شده در خصوص انتخاب تأمین‌کننده، به فاز آخر مسئله یعنی انتخاب نهایی تأمین‌کننده پرداخته‌اند. مقالات کمتری هستند که به بخش تدوین معیارها، روابط بین معیارها، پیش‌ارزیابی تأمین‌کنندگان توجه کرده‌اند (Wu & Barnes, 2011)، این در حالی است که بنا به تحقیقات لو و همکاران (Luo et al., 2009)، آسیوی و همکاران (Aissaoui et al, 2007) و دی بور و همکاران (De Boer et al., 2001) کیفیت انتخاب تأمین‌کننده در فاز نهایی به مراحل قبل از آن وابسته است

### ۳-۴-۲) کاستی‌ها و محدودیت‌ها

- روش وزن‌دهی خطی یکی از روش‌های ساده است که در ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان بکار می‌رود. مشکل عمده این مدل وابستگی این روش به قضاوت‌های انسانی است. همچنین این روش یک روش جبرانی<sup>۱</sup> است به این معنی که ضعف در بعضی از معیارها می‌تواند توسط سایر معیارها جبران شود.
- روش‌های برنامه‌ریزی ریاضی، بیشتر معیارهای کمی را در نظر می‌گیرند و معیارهای کیفی را در نظر نمی‌گیرد.
- در روش AHP وقتی تعداد معیارها و یا تعداد تأمین‌کنندگان زیاد باشد زمان زیادی برای مقایسات زوجی صرف خواهد شد. در ضمن اگر بعد از اجرای مدل، نرخ ناسازگاری بیشتر از مقدار معمول شود در این صورت فرد تصمیم‌گیرنده مجبور خواهد شد تا در مقایسات زوجی تجدید نظر نماید. همچنین این روش قابلیت در نظر گرفتن اثرات متقابل بین معیارها را ندارد.
- روش‌های فازی قابلیت در نظر گرفتن همزمان متغیرهای کیفی و غیردقیق را ندارند. همچنین نظریه مجموعه‌های فازی پیچیده بوده و درک و فهم آن می‌تواند برای کاربر مشکل باشد (Wu and Barnes, 2011).
- در روش DEA تعیین ورودی‌ها و خروجی‌های در بعضی از اوقات مشکل و گیج‌کننده می‌باشد. به عنوان مثال ناراسیمهان و همکاران (Narasimhan et al., 2001) و تالوری و ناراسیمهان (Talluri & Narasimhan, 2004) و سیدل (Seydel, 2006) در مقالات خود قیمت/هزینه را به عنوان معیار خروجی در نظر گرفته‌اند، این در حالی است که در بعضی از مقالات (Wu et al. 2007 و Saen 2006) معیار فوق به عنوان معیار ورودی در نظر گرفته شده است.
- یکی دیگر از مشکلات در روش DEA تبدیل معیارهای کیفی به معیارهای کمی می‌باشد. بعضی از محققان امتیاز ۱ تا ۵ و بعضی دیگر امتیاز ۱ تا ۷ را برای اولویت‌بندی معیارهای کیفی پیشنهاد داده‌اند. با توجه به قضاوت عددی ممکن است ناسازگاری‌هایی در این مورد بوجود آید.
- در روش DEA با توجه به اینکه وزن شاخص‌ها توسط مدل مشخص می‌شود، لذا نظرات کارشناسان و خبرگان در نظر گرفته نمی‌شود و در مقالات توجه کافی به این مسئله صورت نگرفته است.

<sup>1</sup> Compensatory



- در اکثر مدل‌ها و روش‌های DEA برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کننده، داده‌ها بصورت قطعی (دقیق) بکار گرفته شده است. مقالات بسیار کمی وجود دارند که داده‌ها را به صورت غیردقیق<sup>۱</sup> در این روش بکار گرفته‌اند. این در حالی است که در دنیای واقعی بسیاری از اطلاعات نادقیق هستند.
- در مدل‌ها و روش‌های ارائه شده برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین توجه کافی به رابطه بین تعداد معیارها و تعداد تأمین‌کنندگان صورت نگرفته است. به عنوان مثال نتایج حاصل از روش DEA در صورتی قابل استناد هستند که تعداد واحدهای مورد ارزیابی از سه برابر تعداد کل معیارها بیشتر باشد. در صورتی که این رابطه برقرار نباشد روش DEA تعداد زیادی از تأمین‌کنندگان را کارا معرفی خواهد نمود.
- در اکثر مدل‌ها و روش‌های ارائه شده تعداد محدودی معیار برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در نظر گرفته شده است. این در حالی است که در صنایع فرافن تعداد بسیار زیادی معیار برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در نظر گرفته می‌شود، لذا در این صنایع اکثر این روش‌ها و مدل‌ها ممکن است ناکارآمد باشند.

<sup>۱</sup>Imprecise

فصل چهارم: تبیین مدل و معیارهای ارزیابی و  
انتخاب تامین کنندگان شبکه نوآوری

Archive of SID

#### ۴-۱) مقدمه

صنایع پیشرفته یا صنایع فرافن رویکرد نوینی از صنایع هستند که از فناوری برتر و بالایی برخوردار بوده و دانش فنی، نوآوری و خلاقیت از ویژه‌گی‌های آن می‌باشد. مشخصه اصلی این صنایع، ایجاد ارزش افزوده بالا، اتکا به نیروی انسانی متخصص و تحصیل کرده و تحت تاثیر قراردادان سایر بخش‌های تولیدی و خدماتی از طریق افزایش بهره‌وری می‌باشد که این امر در کنار ارتقاء جایگاه رقابتی در حوزه‌های کلان مربوطه نمود پیدا می‌کند. علاوه بر دانش و بستر فنی تخصصی در کنار الزامات و پیش‌نیازهایی چون تجهیزات خط تولید و مواد اولیه مطلوب، این صنایع به زیر ساخت اطلاعاتی بسیار قوی وابسته می‌باشند.

ویژگی‌های اصلی این صنایع عموماً به شرح زیر می‌باشد (Mohrman and Glinow, 1990):

- حداقل در یکی از سه بستر (فرآیند، ماشین آلات و تجهیزات) دارای سطح بالای فناوری جهانی هستند.
- محصولات و خروجی‌های این صنایع، تجهیزات و خدمات با فناوری بالاست.
- حداکثر بهره‌گیری از روش‌های تولید خودکار را دارا می‌باشند.
- هزینه‌های تحقیق و توسعه در این صنایع در سطح بالایی قرار دارد.
- فناوری این صنایع نسبت به فناوری سایر صنایع، با نرخ سریعتری تغییر می‌کند.
- دارای پتانسیل (ظرفیت) و توان کاربرد فناوری جهت رشد سریع را دارا می‌باشند.

از صنایع با فناوری بالا می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

- ۱- صنایع الکترونیک (طراحی و ساخت): شامل کامپیوتر و متعلقات آن به جز فرآیندهای مونتاژ، مدارهای مجتمع، تولید تجهیزات الکترونیکی و ارتباطی پیشرفته
- ۲- صنایع بیوفناوری: شامل انواع محصولات دارویی پیشرفته، مکمل‌های غذایی، بیوپلیمرها، راکتورهای زیستی، تراشه‌های بیوفناوری، تولید انواع کودهای بیولوژیک و آنزیم‌ها
- ۳- اپتیک و لیزر: شامل انواع لنز، تجهیزات کاربرد لیزر، فیبر نوری، کریستال‌ها و لایه‌های نازک اپتیکی.
- ۴- نانو فناوری: شامل کاربرد نانو فناوری در زمینه‌های مختلف از قبیل برق و رایانه، پزشکی، محیط زیست، انرژی و نظایر آن.
- ۵- صنایع هوا و فضا که شامل تجهیزات ناوبری هوایی، سیستم‌های آیرودینامیک و مکانیک پروازی ساخت هواپیماهای غیر نظامی و فناوری‌های ماهواره‌ای می‌باشد.

سازمان‌های فوق مانند سازمان صنایع هوایی برای تولید محصول‌های خود با تأمین‌کنندگان و پیمانکاران بسیار زیادی سروکار دارند. به مجموعه این تأمین‌کنندگان و پیمانکاران که در ارتباط و همکاری با یکدیگر محصولی را خلق و تولید می‌کنند شبکه نوآوری گفته می‌شود. شبکه‌ی نوآوری در یک تعریف کلی عبارت است از مجموعه‌ای از سازمان‌ها و موسسات مستقل و روابط فیما بین آنها که بنابر انگیزه‌های مختلف و به اشکال حقوقی گوناگون و متنوع، در فرآیند تحقیق و توسعه با یکدیگر همکاری نموده و منابع و دانش خود را به اشتراک می‌گذارند. چنانچه سازمان‌ها به تحقیق و توسعه داخلی بسنده ننموده و از دانش خارجی نیز برای کسب دانش و فناوری جهت افزایش رقابت‌پذیری بهره ببرند در این صورت نوآوری از نوع باز خواهد

بود. در حقیقت نوآوری باز الگویی مبتنی بر این فرض است که اگر شرکت‌ها به دنبال ارتقا نوآوری خود هستند می‌توانند و می‌توانند - بایست از ایده‌های خارجی همانند ایده‌های داخلی بهره ببرند.

با توجه به اینکه انتخاب تأمین‌کنندگان و پیمانکاران نقش بسزایی در موفقیت این سازمان‌ها دارند، در این طرح تلاش می‌شود ضمن تبیین معیارهای مناسب برای ارزیابی و انتخاب، مدلی ارائه شود تا مدیران این سازمان‌ها بتوانند به سهولت بهترین تأمین‌کنندگان و پیمانکاران را برای همکاری انتخاب نمایند.

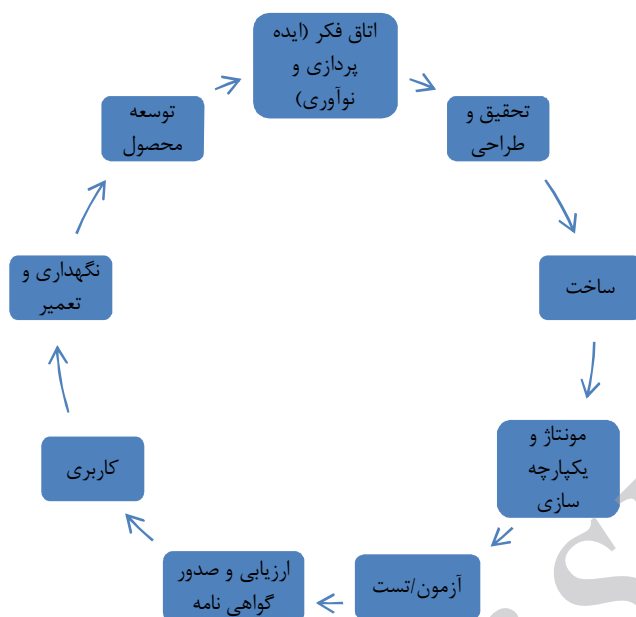
#### ۴-۲) دسته‌بندی تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری

هدف از دسته‌بندی تأمین‌کنندگان توانایی و قابلیت مقایسه آنها می‌باشد. اگر دو تأمین‌کننده و یا پیمانکار از یک جنس نباشند و یا فعالیت‌های آنها مشترک نباشد مقایسه صحیح نخواهد بود. به عنوان مثال دانشگاه‌ها بیشتر در طراحی محصول‌ها مشارکت دارند در حالی که برخی شرکت‌ها فقط کار ساخت انجام می‌دهند، لذا مقایسه این دو با یکدیگر درست نخواهد بود. بنابراین باید تأمین‌کنندگان و پیمانکاران با توجه به فعالیت‌های مشترک طوری دسته‌بندی شوند که قابل مقایسه باشند.

محصولات و تولیدات سازمان‌های با فناوری بالا معمولاً نو و منحصر بفرد بوده و سطح تکنولوژی بالایی دارند. فرآیند خلق محصول در این سازمان‌ها به طور خلاصه به صورت زیر تقسیم‌بندی می‌شود

- تحقیق و توسعه و طراحی
- ساخت قطعات و مجموعه‌ها
- مونتاژ و یکپارچه‌سازی
- آزمون
- ارزیابی و گواهی‌نامه
- تعمیر و نگهداری
- توسعه محصول

لذا به طور خلاصه فرآیند خلق محصول را می‌توان بصورت شماتیک در قالب چرخه شکل ۴-۱ نشان داد:



شکل ۴-۱: فرآیند خلق محصول

با توجه به شکل ۴-۱ تأمین‌کنندگان هر کدام از بخش‌ها معمولاً متفاوت هستند. به عنوان مثال دانشگاه‌ها معمولاً بیشتر در بخش طراحی (طراحی سازه، پیش‌رانه و ...) وارد می‌شوند. با توجه به فرآیند خلق محصول می‌توان تأمین‌کنندگان هر مرحله را باهم مقایسه نمود. البته ممکن است بخش‌هایی از فرآیند در داخل کشور قابل تأمین (و یا طراحی) نباشد و از تأمین‌کنندگان خارج از کشور استفاده شود. به مجموعه عناصر (تأمین‌کنندگان) بخش‌های مختلف شکل ۴-۱ که در ارتباط و همکاری با یکدیگر محصولی را خلق می‌کنند شبکه نوآوری گفته می‌شود. شایان ذکر است که هر کدام از مراحل ساخت، خود دارای مراحل مختلفی هستند. به عنوان مثال طراحی معمولاً شامل سه مرحله طراحی مفهومی<sup>۱</sup>، طراحی اولیه<sup>۲</sup> و طراحی جزئی (دقیق)<sup>۳</sup> می‌باشد. اگر دسته‌بندی تأمین‌کنندگان مطابق فازهای مختلف فرآیند خلق محصول باشد در این صورت تأمین‌کنندگان هر دسته قابل مقایسه خواهند بود. به عنوان مثال چنانچه تأمین‌کنندگان بخش طراحی محصول را در نظر بگیریم که عمده این تأمین‌کنندگان از دانشگاه‌های صنعتی کشور و مراکز تحقیقاتی مختلف هستند، در این صورت تأمین‌کنندگان قابل مقایسه و ارزیابی هستند. در حال حاضر از دانشگاه‌هایی که با سازمان صنایع هوایی کار می‌کنند می‌توان به دانشگاه‌های صنعتی شریف، امیرکبیر، علم و صنعت، صنعتی اصفهان، خواجه نصیر و ... اشاره کرد. با توجه به اینکه این مراکز از حیث فعالیت مشابه مشابه هستند لذا مقایسه آنها صحیح می‌باشد. از معیارهای ارزیابی و انتخاب در این حوزه می‌توان به تجربه همکاری، تعداد اعضای هیات علمی درگیر در پروژه‌های هوایی، سطح تحصیلات و ... اشاره نمود.

با توجه به اینکه مطالعه موردی این طرح سازمان صنایع هوایی است، لذا جلسات مختلفی با مدیران و کارشناسان ارشد آن سازمان برگزار شد تا اجزای شبکه نوآوری این سازمان شناسایی و سازماندهی شود. با توجه به جلسات برگزار شده و بررسی‌های انجام شده مشخص شد شبکه نوآوری این سازمان نیاز به طراحی و توسعه دارد. در حقیقت هنوز شبکه نوآوری این سازمان شکل نگرفته است و نیاز است ابتدا این شبکه تشکیل شود. مطابق اظهارات مدیران ارشد این سازمان، واحدهای نوآور

<sup>۱</sup> Conceptual design

<sup>۲</sup> Preliminary design

<sup>۳</sup> Detail design

این سازمان به اهداف مورد نظر دست پیدا نمی‌کنند که یکی از علت‌های اصلی این موضوع عدم یکپارچه بودن آنها می‌باشد. لذا با توجه به درخواست سازمان صنایع هوایی برای طراحی و توسعه شبکه نوآوری این سازمان پروپوزالی تحت عنوان "طراحی و پیاده‌سازی داشبورد مدیریت استراتژیک شبکه نوآوری سازمان صنایع هوایی" تهیه شده است (کلیات این پروپوزال در پیوست ۱ آمده است).

#### ۳-۴ تبیین معیارهای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری

برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در ادبیات موضوع مقاله‌های بسیار زیادی ارائه شده است که در فصل سوم مورد بررسی قرار گرفتند. همچنین معیارهای ارزیابی در سازمان‌های فرافن از جمله در بخش‌های مختلف سازمان صنایع هوایی (پنجا و صها)، شرکت بوئینگ و شرکت بل هلیکوپتر نیز مورد بررسی قرار گرفتند. با توجه به بررسی‌های انجام شده معیارهای زیر به عنوان مهمترین معیارهای ارزیابی و انتخاب در شبکه نوآوری پیشنهاد می‌شوند:

- ۱- قیمت
- ۲- زمان تحویل
- ۳- تجربه تأمین‌کننده
- ۴- ابتکارات و نوآوری
- ۵- پرسنل متخصص
- ۶- سابقه همکاری تأمین‌کننده
- ۷- سطح فناوری
- ۸- کیفیت
- ۹- مدیریت ریسک
- ۱۰- موقعیت جغرافیایی
- ۱۱- تحقیق و توسعه (R&D)
- ۱۲- خدمات پس از فروش
- ۱۳- شهرت تأمین‌کننده
- ۱۴- کالیبراسیون
- ۱۵- آموزش
- ۱۶- ظرفیت تولید
- ۱۷- سرمایه تأمین‌کننده

در جدول ۴-۱ توضیحات و خصوصیات معیارهای ارزیابی و انتخاب شبکه نوآوری آمده است که در آن داده‌های ترتیبی<sup>۱</sup> به صورت زیر تعریف می‌شود.

داده ترتیبی: در داده‌های ترتیبی مقادیر داده‌ها نامشخص است و تنها یک رابطه ترتیب بین آنها برقرار است. به عنوان مثال اگر  $a$  و  $b$  و  $c$  به ترتیب شهرت تأمین‌کننده‌های فرضی ۱ و ۲ و ۳ باشند و شهرت تأمین‌کننده ۱ بیشتر از تأمین‌کننده ۲ و شهرت تأمین‌کننده ۲ بیشتر از تأمین‌کننده ۳ باشد در این صورت رابطه زیر را خواهیم داشت:

$$a \geq b \geq c$$

جدول ۴-۱: معیارهای ارزیابی و انتخاب شبکه نوآوری

ردیف	عنوان معیار	توضیحات	کیفی/کمی	نوع داده
۱	قیمت	شامل تخفیفات، هزینه‌های حمل و غیره که توسط هر تأمین‌کننده پیشنهاد می‌شود.	کمی	بازه‌ای
۲	زمان تحویل	توانایی هر تأمین‌کننده برای آنکه بتواند به زمان-بندی تحویل دست یابد.	کمی	بازه‌ای
۳	تجربه تأمین‌کننده		کیفی	ترتیبی
۴	ابتکارات و نوآوری		کیفی	ترتیبی
۵	پرسنل متخصص		کمی	دقیق
۶	سابقه همکاری تأمین‌کننده		کمی	دقیق
۷	سطح فناوری	شامل سطح فناوری دستگاه‌های موجود تأمین‌کننده	کمی	دقیق
۸	کیفیت	سیستم انبارش مواد اولیه، کنترل کیفیت آماری، مواد اولیه، دانش فنی، بسته‌بندی و حمل استاندارد، نرخ خرابی	کیفی	ترتیبی و بازه‌ای
۹	ریسک تأمین‌کننده	ریسک در تأمین که ممکن است برای تأمین‌کنندگان پیش آید	کیفی	ترتیبی
۱۰	موقعیت جغرافیایی		کیفی	ترتیبی
۱۱	تحقیق و توسعه (R&D)		کیفی	ترتیبی
۱۲	خدمات پس از فروش	گارانتی، تعمیر، آموزش و ...	کیفی	ترتیبی
۱۳	شهرت تأمین‌کننده		کیفی	ترتیبی
۱۴	کالیبراسیون	آیا ماشین آلات، وانهای آبکاری، دستگاه‌های جوشکاری و ... را قبل از اقدام به فرآیند کالیبره می‌شوند؟ و سوالات از این دست	کیفی	بازه‌ای
۱۵	آموزش	دوره‌های تخصصی برگزار شده و ...	کیفی	بازه‌ای
۱۶	ظرفیت تولید		کمی	بازه‌ای
۱۷	سرمایه تأمین‌کننده		کمی	بازه‌ای

<sup>۱</sup> Ordinal data

بنابراین در معیارهایی که مقادیر آنها از نوع داده‌های ترتیبی است، تیم خرید برای این نوع داده‌ها یک رابطه بین تأمین‌کنندگان با توجه به اطلاعات و شناختی که از آنها دارند در نظر می‌گیرند. برای داده‌های بازه‌ای نیز کران پایین و بالا برای هر تأمین‌کننده توسط تیم خرید تعیین می‌شود.

تیم خرید در ادامه با توجه به دسته تأمین‌کننده (بخش طراحی محصول، بخش ساخت، بخش آزمون و ...) اقدام به انتخاب معیارها و وزن‌دهی به آنها می‌نمایند. به عنوان مثال در بخش طراحی، معیارهای ابتکار و نوآوری و تعداد پرسنل متخصص وزن بیشتری نسبت به سایر معیارها خواهند داشت. همچنین با توجه به نظرات تیم خرید می‌توان در صورت نیاز معیار جدیدی را در نظر گرفت و یا معیاری را حذف نمود. لازم به ذکر است که وزن معیارها به صورت نسبی تعیین خواهد شد و نیاز به تعیین دقیق وزن‌ها نیست. شایان ذکر است که وزن معیارها در سازمان‌های مختلف می‌تواند متفاوت باشد. به عبارتی دیگر در یک سازمان ممکن است قیمت کالا بر کیفیت آن اولویت داشته باشد، اما در سازمانی دیگر عکس این قضیه صادق باشد. این مسئله در بخش تبیین مدل بیشتر توضیح داده خواهد شد. به عنوان مثال فرض کنید  $V_1$  و  $V_2$  به ترتیب وزن معیارهای قیمت و شهرت تأمین‌کننده باشند در این صورت وزن‌های مورد نیاز به صورت زیر خواهد بود:

$$2 \leq \frac{V_1}{V_2} \leq 3$$

این رابطه نشان می‌دهد که اهمیت قیمت نسبت به شهرت تأمین‌کننده حداقل دو برابر و حداکثر سه برابر می‌باشد. نحوه تعیین این رابطه در قسمت بعدی توضیح داده خواهد شد.

همانطور که اشاره شد اهمیت معیارها در سازمان‌های مختلف می‌تواند متفاوت باشد. لذا در حالت کلی برای استخراج وزن معیارها پرسش‌نامه‌های به صورت زیر طراحی شد. این پرسش‌نامه به منظور استفاده از نظرات خبرگان سازمان صنایع هوایی برای بومی کردن معیارها طراحی شده است.

بسمه تعالی

خبره محترم؛

با سلام و احترام؛

چنانچه مستحضرید سازمان‌های فرافن ۱ برای تأمین دانش، مواد اولیه و قطعات مونتاژی خود با تأمین‌کنندگان زیادی سروکار دارند. با توجه به پروژه محور بودن اکثر این سازمان‌ها، بیشتر تأمین‌کنندگان این سازمان، دانشگاه‌ها، مراکز دانش بنیان، پارک‌های علم و فناوری، صنایع فرافن، مراکز توسعه تکنولوژی و حتی محققین و نخبگان می‌باشند. مجموعه این تأمین‌کنندگان، شبکه نوآوری سازمان‌های فرافن را تشکیل می‌دهند. لذا ارزیابی و انتخاب بهترین این مراکز در شبکه نوآوری این سازمان‌ها تأثیر چشمگیری در پیشبرد اهداف آنها خواهد داشت. در ادبیات، ارزیابی و انتخاب این تأمین‌کنندگان، شامل معیارهای کیفی و کمی متعددی می‌باشد که در جدول زیر به آنها اشاره شده است.

خواهشمند است معیارهای دارای اهمیت را (با زدن علامت در ستون ۴ جدول) انتخاب نمایید. سپس، میزان اهمیت معیارهای انتخاب شده را، بر اساس اعداد ۱ تا ۵ (در ستون ۵ جدول) تعیین نمایید. شایان ذکر است که عدد ۵ بالاترین دارای بالاترین اهمیت (اولویت) و عدد یک نشان دهنده کمترین اهمیت می‌باشد.

<sup>1</sup> High-tech



ردیف	عنوان معیار	توضیحات	ستون ۴ (اهمیت)					ستون ۵ (میزان اهمیت)							
			۱	۲	۳	۴	۵	۱	۲	۳	۴	۵			
۱	قیمت	شامل تخفیفات، هزینه‌های حمل و غیره که توسط هر تأمین‌کننده پیشنهاد می‌شود.													
۲	زمان تحویل	توانایی هر تأمین‌کننده برای آنکه بتواند به زمان‌بندی تحویل دست یابد.													
۳	تجربه تأمین‌کننده	-----													
۴	ابتکارات و نوآوری	-----													
۵	پرسنل متخصص	-----													
۶	سابقه همکاری تأمین‌کننده	-----													
۷	سطح فناوری	شامل سطح فناوری دستگاه‌های موجود تأمین‌کننده													
۸	کیفیت	سیستم انبارش مواد اولیه، کنترل کیفیت آماری، مواد اولیه، دانش فنی، بسته‌بندی و حمل استاندارد، نرخ خرابی													
۹	ریسک تأمین‌کننده	ریسک در تأمین که ممکن است برای تأمین‌کنندگان پیش آید													
۱۰	موقعیت جغرافیایی														
۱۱	تحقیق و توسعه (R&D)														
۱۲	خدمات پس از فروش	گارانتی، تعمیر، آموزش و ...													
۱۳	شهرت تأمین‌کننده														
۱۴	کالیبراسیون	آیا ماشین آلات، وانهای آبکاری، دستگاه‌های جوشکاری و ... قبل از اقدام به فرآیند کالیبره می‌شوند؟ و سوالات از این دست													
۱۵	آموزش	دوره‌های تخصصی برگزار شده و ...													
۱۶	ظرفیت														
۱۷	سرمایه تأمین‌کننده														

پرسش نامه فوق بین ۳۵ نفر از خبرگان برخی سازمان‌های فرافن از جمله سازمان صنایع هوایی در کشور توزیع شد. خبرگان از بین کارشناسان خرید مدیران بخش بازرگانی و مدیران پروژه‌ها انتخاب شدند و در نهایت ۲۳ خبره به تمام سوالات جواب دادند. نتایج آنها در جدول ۴-۲ خلاصه شده است.

جدول ۴-۲: نتایج نظر سنجی از خبرگان سازمان‌های فرافن

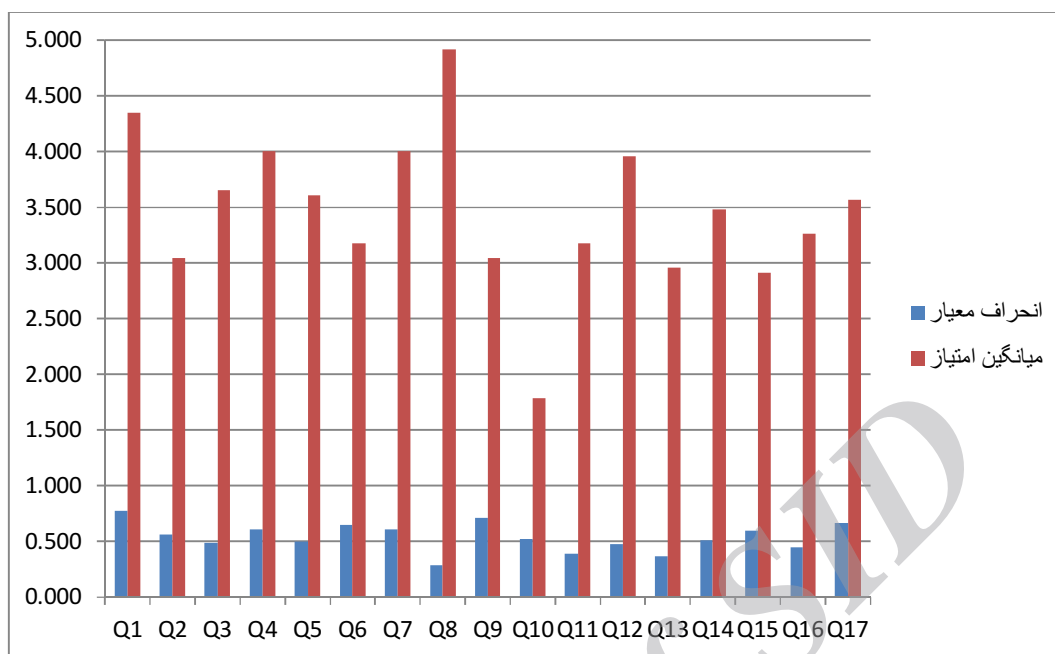
خبرگان	Q1	Q2	Q3	Q4	Q5	Q6	Q7	Q8	Q9	Q10
1	5	3	4	5	4	3	5	5	3	2
2	5	4	4	4	4	2	5	5	2	1
3	4	3	3	4	4	2	4	5	3	2
4	5	3	4	5	3	4	3	5	2	2
5	3	3	4	4	3	4	3	5	2	1
6	4	2	4	4	3	4	4	5	2	2
7	4	3	4	4	3	3	4	5	3	2
8	3	2	4	4	4	3	4	5	3	1
9	5	4	3	4	4	3	4	4	3	1
10	5	3	3	3	3	3	4	5	3	2
11	5	3	4	4	4	3	3	5	3	2
12	3	2	4	5	4	3	4	5	3	2
13	4	3	3	4	4	3	4	5	3	1
14	5	3	3	4	3	3	4	5	4	3
15	5	4	3	4	3	3	4	4	4	2
16	5	3	3	4	4	4	4	5	4	2
17	5	3	4	4	3	3	3	5	4	2
18	3	3	4	4	3	4	5	5	3	2
19	4	3	4	3	4	4	4	5	2	2
20	4	3	4	4	4	3	5	5	4	2
21	4	3	4	5	4	4	4	5	4	2
22	5	4	4	3	4	3	4	5	3	2
23	5	3	3	3	4	2	4	5	3	1
میانگین	4.35	3.04	3.65	4.00	3.61	3.17	4.00	4.91	3.04	1.78
انحراف معیار	0.775	0.562	0.487	0.603	0.499	0.650	0.603	0.288	0.706	0.518

خبرگان	Q11	Q12	Q13	Q14	Q15	Q16	Q17
1	4	4	3	4	3	3	4
2	3	4	2	3	3	3	3
3	3	4	2	4	2	3	2
4	3	4	3	4	3	3	4
5	3	3	3	3	2	3	4
6	3	4	3	3	2	3	3
7	3	3	3	4	2	3	4
8	3	4	3	4	2	3	4
9	3	4	3	4	3	3	3

3	4	3	4	3	4	3	10
3	3	3	4	3	4	3	11
4	3	4	3	3	4	3	12
4	3	3	4	3	4	4	13
4	4	3	4	3	4	3	14
2	3	3	3	3	4	3	15
4	4	3	3	3	4	4	16
4	3	3	3	3	4	3	17
4	4	3	3	3	3	3	18
3	4	3	3	3	4	3	19
4	4	3	3	4	4	4	20
4	3	3	3	3	4	3	21
4	3	4	3	3	5	3	22
4	3	4	4	3	5	3	23
3.57	3.26	2.91	3.48	2.96	3.96	3.17	میانگین
0.662	0.449	0.596	0.511	0.367	0.475	0.388	انحراف معیار

که در آن  $Q_i$  نشان دهنده معیار  $I_m$  می‌باشد. با توجه به امتیازات فوق و با در نظر گرفتن میانگین امتیاز معیارها و انحراف معیار آنها که در دو سطر پایانی جداول بالا آورده شده‌اند مشخص است که معیار  $Q_8$  (کیفیت کالا) دارای بالاترین امتیاز است (۴.۹۱ از ۵). به عبارتی دیگر از نظر خبرگان کیفیت کالا در ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان بیشترین اهمیت را دارد. در ضمن کمترین انحراف معیار نیز مربوط به معیار کیفیت است که نشان دهنده اتفاق نظر خبرگان در اهمیت بالای کیفیت کالا در انتخاب تأمین‌کنندگان می‌باشد. بعد از آن معیار قیمت با امتیاز ۴.۳۵ از ۵ در رده دوم از نظر خبرگان قرار دارد. کمترین امتیاز نیز مربوط به معیار  $Q_{10}$  (مکان جغرافیایی تأمین‌کننده) می‌باشد (۱.۷۸ از ۵). بیشترین انحراف معیار مربوط به قیمت می‌باشد که نشان می‌دهد خبرگان نظرهای متفاوتی در باره آن دارند. به عبارتی دیگر همانطور که قبلاً نیز بیان شد اهمیت معیارها در سازمان‌های مختلف ممکن است متفاوت باشد.

نمودار شکل ۴-۲ به طور خلاصه امتیاز معیارها به همراه انحراف معیارها را نشان می‌دهد.



شکل ۴-۲: امتیاز معیارها به همراه انحراف معیارها

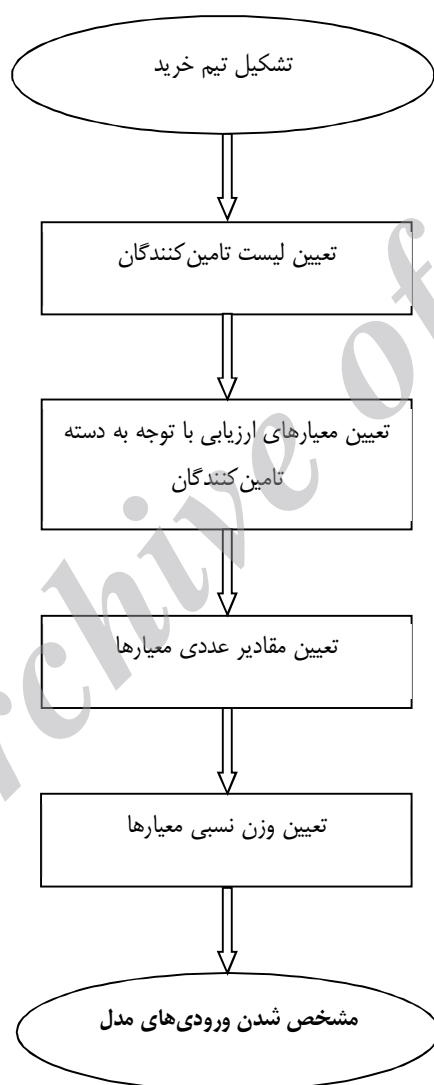
علاوه بر این با استفاده از آنالیز واریانس انجام شده با استفاده از نرم افزار MINITAB ، گروه‌بندی معیارها به صورت زیر می‌باشد.

Grouping Information Using Fisher Method

Q	N	Mean	Grouping
q8	23	4.9130	A
q1	23	4.3478	B
q7	23	4.0000	C
q4	23	4.0000	C
q12	23	3.9565	C D
q3	23	3.6522	D E
q5	23	3.6087	E
q17	23	3.5652	E F
q14	23	3.4783	E F G
q16	23	3.2609	F G H
q6	23	3.1739	G H I
q11	23	3.1739	G H I
q9	23	3.0435	H I
q2	23	3.0435	H I
q13	23	2.9565	H I
q15	23	2.9130	I
q10	23	1.7826	J

آنالیز فوق نشان می‌دهد معیارهای ابتکارات و نوآوری، سطح فناوری و خدمات پس از فروش یعنی  $Q_4$ ،  $Q_7$  و  $Q_{12}$  با امتیاز بالا در یک گروه قرار دارند. به عبارتی این معیارها تقریباً دارای اهمیت یکسانی در ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان دارند. برای بقیه معیارها نیز با توجه به تحلیل بالا می‌توان گروه‌بندی ارائه نمود.

با توجه به اینکه در سازمان‌های مختلف ممکن است اهمیت معیارها متفاوت باشد لذا به طور کلی برای تعیین معیارهای ارزیابی و انتخاب رویه طراحی شده در شکل ۳-۴ پیشنهاد می‌شود.



شکل ۳-۴: فرآیند تعیین معیارهای ارزیابی

#### ۴-۴ تدوین مدل ارزیابی و انتخاب شبکه نوآوری

همانطور که در فصل سوم بیان شد مدل‌های بسیاری برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان ارائه شده است. هدف از ارائه این مدل‌ها کمک به مدیران و تصمیم‌گیران است تا بتوانند در عمل تأمین‌کنندگان مناسب را برای همکاری انتخاب نمایند. از مهمترین این مدل‌ها می‌توان به تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)، فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP)، فرآیند تحلیل شبکه (ANP)، نظریه فازی، برنامه‌ریزی ریاضی، مدل‌های مبتنی بر هوش مصنوعی، مدل‌های ترکیبی مانند ترکیب DEA و AHP و غیره اشاره نمود. این مدل‌ها در فصل قبل به طور مفصل مورد بحث قرار گرفته‌اند.

یکی از روش‌هایی که بیشترین کاربرد را در ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان داشته است تحلیل پوششی داده‌ها می‌باشد (Ho et al. 2010 و Wu and Barnes, 2011). از دلایل محبوبیت این مدل می‌توان به بررسی روابط پیچیده و اغلب نامعلوم بین چندین ورودی و خروجی اشاره نمود. همچنین این روش محدودیت تعداد معیارهای ارزیابی و تعداد واحدهای تصمیم‌گیری را مانند روش‌های دیگر ندارد. به عنوان مثال در روش AHP وقتی تعداد معیارها و یا گزینه‌های تصمیم‌گیری زیاد شود نرخ ناسازگاری این روش از حد معمول بیشتر خواهد شد.

شایان ذکر است که از تعمیم‌های مختلف این مدل در ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان استفاده شده است که در ادامه به این موضوع اشاره خواهد شد. در شبکه نوآوری با توجه به حساسیت انتخاب تأمین‌کننده معمولاً معیارهای زیادی در نظر گرفته می‌شود که در نظر گرفتن ارتباط بین معیارها مشکل خواهد بود. از طرفی مقادیر عددی این معیارها به طور دقیق در دست نیست و این اطلاعات نادقیق هستند و مقادیر آنها ممکن است به صورت بازه‌ای و یا ترتیبی<sup>۱</sup> باشد. همچنین باید نظرات خبرگان و تیم خرید درباره اهمیت معیارها در نظر گرفته شود. لذا در این طرح برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری به دنبال مدلی هستیم تا بتواند حداقل شرایط زیر را شامل شود.

- در نظر گرفتن همزمان داده‌های دقیق و نادقیق<sup>۲</sup>
  - در نظر گرفتن محدودیت‌های وزنی در جهت اعمال نظر تصمیم‌گیران و مدیران درباره اهمیت معیارها
  - عدم نیاز به در نظر گرفتن رابطه بین معیارها
  - عدم محدودیت در ارزیابی و انتخاب برای تعداد زیاد معیارها و تأمین‌کنندگان.
  - تعیین تأمین‌کنندگان کارا و تعیین کاراترین تأمین‌کننده.
- در این طرح سعی بر این است که یک مدل ترکیبی با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان ارائه شود تا بتواند موارد فوق را در بر بگیرد. قبل از تبیین این مدل، نیاز به معرفی مدل تحلیل پوششی داده‌ها به همراه داده‌های نادقیق و محدودیت‌های وزنی در این مدل می‌باشد.

<sup>۱</sup> Ordinal

<sup>۲</sup> Imprecise data

#### ۴-۵ تحلیل پوششی داده‌ها

تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)، یک روش برنامه‌ریزی ریاضی است که برای تعیین کارایی نسبی یک گروه از واحدهای تصمیم‌گیری که عملیات مشابه انجام می‌دهند بکار برده می‌شود. این روش در سال ۱۹۷۸ توسط چارنز، کوپر و رودز<sup>۱</sup> ارائه شد که به مدل معروف CCR شد. پس از آن بنکر و چارنز و کوپر<sup>۲</sup> در سال ۱۹۸۴ مدل BCC را ارائه دادند. این روش‌ها اساس روش‌های غیرپارامتری قرار گرفتند و تحت عنوان تحلیل پوششی داده‌ها نامگذاری شدند. مدل‌های DEA به سرعت توسعه پیدا کردند و تاکنون مقالات بسیار زیادی در این زمینه به چاپ رسیده‌اند که هدف عمده آنها محاسبه کارایی نسبی<sup>۳</sup> واحدهای تصمیم‌گیرنده (DMUs) با ورودی‌ها و خروجی‌های چندگانه می‌باشد. لازم به ذکر است که مدل CCR حالت "بازده به مقیاس ثابت"<sup>۴</sup> و مدل BCC "بازده به مقیاس متغیر"<sup>۵</sup> می‌باشد.

مدل‌های DEA به سرعت توسعه پیدا کردند و تاکنون مقالات بسیار زیادی در این زمینه به چاپ رسیده‌اند که هدف عمده آنها محاسبه کارایی نسبی<sup>۶</sup> واحدهای تصمیم‌گیرنده (DMUs) با ورودی‌ها و خروجی‌های چندگانه می‌باشد. از مهمترین کاربردهای این مدل می‌توان به مسئله انتخاب تأمین‌کننده در زنجیره تأمین (Farzipoor saen, 2007)، ارزیابی عملکرد شعب بانک (Chen, Skully, & Brown, 2005)، تعیین کارایی موسسه‌های آموزشی (Johnes, 2006)، حل مسئله طراحی چیدمان کارخانه (Ertay, Ruan, & Tuzkaya, 2006) و تعیین کارایی پروژه‌ها برای سرمایه‌گذاری (Shafer & Byrd, 2000) اشاره نمود.

در این روش برای ارزیابی و رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان، تصمیم‌ها بر اساس معیار سود (خروجی)<sup>۷</sup> و معیار هزینه (ورودی)<sup>۸</sup> مورد ارزیابی قرار می‌گیرند. عملکرد هر تصمیم (مانند انتخاب یک تأمین‌کننده) با یک عدد که نسبت مجموع وزن خروجی‌ها (مانند عملکرد هر تأمین‌کننده) به مجموع وزن ورودی‌ها (مانند هزینه انتخاب تأمین‌کننده) است، تعریف می‌شود. برای هر تأمین‌کننده این روش مطلوب‌ترین مجموعه وزنی را پیدا می‌کند. در این روش خریدار می‌تواند تأمین‌کنندگان را به دو گروه کارا<sup>۹</sup> و ناکارا<sup>۱۰</sup> طبقه‌بندی کند. مدل اولیه این روش به صورت زیر می‌باشد.

$$H_o = \underset{u, v}{\text{Max}} \frac{\sum_{r=1}^s u_r \cdot y_{ro}}{\sum_{i=1}^m v_i \cdot x_{io}} \quad (1)$$

$$s.t. \frac{\sum_{r=1}^s u_r \cdot y_{rj}}{\sum_{i=1}^m v_i \cdot x_{ij}} \leq 1; j = 1, 2, \dots, n$$

$$u, v \geq \varepsilon$$

<sup>1</sup> Charnes, Cooper and Rhodes (CCR)

<sup>2</sup> Banker, Charnes and Cooper (BCC)

<sup>3</sup> Ratio Efficiency

<sup>4</sup> Constant return to scale

<sup>5</sup> Variable return to scale

<sup>6</sup> Ratio Efficiency

<sup>7</sup> Benefit Criteria (Output)

<sup>8</sup> Cost Criteria (Input)

<sup>9</sup> Efficient

<sup>10</sup> Inefficient

پارامترهای مدل عبارتند از:

$y_{ij}$ : مقدار خروجی  $i$ ام از واحد  $j$ ام

$x_{ij}$ : مقدار ورودی  $i$ ام از واحد  $j$ ام

$u_r, v_i$ : به ترتیب وزن ورودی  $i$ ام و خروجی  $r$ ام

$n$ : تعداد واحدهای مورد ارزیابی

$s, m$ : به ترتیب تعداد ورودی‌ها و خروجی‌ها

$\varepsilon$ : یک عدد مثبت کوچک

از حل مدل فوق  $H_o$  که بیانگر کارایی نسبی واحد  $o$ ام است به دست می‌آید. بعد از حل مدل فوق برای تمام واحدها می‌توان به رتبه‌بندی واحدها پرداخت. لازم به توضیح است که مدل فوق یک مدل برنامه‌ریزی غیرخطی است که به راحتی به مدل برنامه‌ریزی خطی تبدیل و حل می‌شود.

#### ۴-۵-۱) محدودیت‌های وزنی در DEA

در مدل اولیه روش DEA، وزن معیارها آزاد می‌باشد. آزاد بودن وزن‌ها در این مدل جزو نقاط قوت این مدل در تشخیص DMUهای ناکارا است. زیرا واحدی که بدون اعمال محدودیت‌های وزنی ناکارا باشد، با اعمال محدودیت‌های وزنی نیز ناکارا خواهد بود. اما آزاد بودن وزن‌ها ممکن است باعث صفر شدن وزن بعضی از معیارها و یا خیلی کوچک و یا خیلی بزرگ شدن آنها در جهت حداکثر نمودن امتیاز کارایی بعضی از DMUها شود (Khalili et al. 2010a). لذا این آزادی وزن‌ها ممکن است با نظر فرد تصمیم‌گیرنده درباره محدودده وزن معیارها در تناقض باشند.

مرور ادبیات روی استفاده از محدودیت‌های وزنی در DEA را می‌توان در مقاله الن و همکاران (Allen et al., 1997)، مقاله تاناسولیس و همکاران (Thanassoulis et al., 2004) و مقاله ابراهیمی (ابراهیمی ا.، ۱۳۸۹) جستجو کرد. چندین نوع از محدودیت‌های وزنی در روش DEA مطرح شده است که مهمترین آنها محدودیت‌های مستقیم روی وزن معیارها می‌باشد (Khalili et al. 2010a). از روش‌های دیگر می‌توان به محدود کردن ورودی‌ها و خروجی‌های مجازی<sup>۱</sup> و تنظیم کردن سطوح ورودی و خروجی مشاهده شده<sup>۲</sup> اشاره کرد.

الن و همکاران (Allen et al., 1997)، محدودیت‌های وزنی مستقیم را در سه دسته زیر تقسیم‌بندی نموده‌اند.

$$k_i v_i + k_{i+1} v_{i+1} \leq v_{i+2} \quad (2)$$

$$\alpha_i \leq \frac{v_i}{v_{i+1}} \leq \beta_i \quad \text{ناحیه اطمینان نوع ۱}^4 \text{ (ARI)}$$

$$\gamma_i v_i \geq u_r \quad \text{ناحیه اطمینان نوع ۲}^5 \text{ (ARII)}$$

<sup>1</sup> Direct restrictions on the weights

<sup>2</sup> Restricting the virtual inputs and outputs

<sup>3</sup> Adjusting the observed input – output levels

<sup>4</sup> Assurance region type 1

<sup>5</sup> Assurance region type 2



$$\begin{aligned} \delta_i \leq v_i \leq \tau_i \\ \rho_r \leq u_r \leq \eta_r \end{aligned} \quad \text{محدودیت‌های وزنی مطلق}$$

خروجی‌ها نیز نوشته می‌شود. متداول‌ترین محدودیت‌های وزنی، نواحی اطمینان نوع ۱ و ۲ می‌باشند.

در محدودیت‌های وزنی از نوع  $k_i v_i + k_{i+1} v_{i+1} \leq v_{i+2}$ ، رابطه بین وزن‌ها بین سه معیار ورودی و یا سه معیار خروجی در نظر گرفته می‌شود. در کاربردهای واقعی بیشتر از محدودیت‌های وزنی نوع  $\alpha_i \leq \frac{v_i}{v_{i+1}} \leq \beta_i$  استفاده می‌شود. همانطور که مشخص است در روش ARI محدودیت‌های وزنی به طور مجزا روی وزن ورودی‌ها و یا خروجی‌ها در نظر گرفته می‌شود ولی در روش ARII محدودیت‌های وزنی تواما بین وزن‌های ورودی‌ها و خروجی‌ها اعمال می‌شود و باعث ارتباط بین معیارهای ورودی و خروجی می‌شود.

با بکارگیری محدودیت‌های وزنی مطلق و ARII مشکلاتی نظیر نشدنی بودن و تخمین کمتر کارایی بروز می‌کند. با استفاده از ARI مشکلات فوق‌ظاهر نمی‌شود. در این حالت همچنین حداقل یک واحد کارا خواهیم داشت، لذا این نوع از محدودیت‌های وزنی بیشترین استفاده را در کاربردهای عملی داشته دارند (Khalili et al. 2010a,b). برای مطالعه بیشتر در این خصوص به (Allen et al. , 1997) و (Thanassoulis et al. , 2004) مراجعه کنید. در مورد خواص و کاربردهای محدودیت‌های وزنی مقالات بسیاری ارائه شده است. ابراهیمی (ابراهیمی ، ا. ۱۳۸۹)، انواع محدودیت‌های وزنی را به همراه کاربرد، محدودیت و خواص آنها مورد مطالعه قرار داده است. خلیلی و همکاران (Khalili et al. , 2010a) با بیان و بررسی مشکلات روش ARII یک مدل برنامه‌ریزی غیرخطی برای غلبه به این مشکلات ارائه نمودند.

تریسی و چن (Tracy and chen, 2005) یک روش پارامتری برای در نظر گرفتن همزمان تمامی محدودیت‌های وزنی مستقیم در مدل DEA ارائه نمودند و آن را تحلیل پوششی داده‌های پارامتری<sup>۱</sup> نامیدند. آنها شکل کلی این محدودیت‌های وزنی را به صورت زیر در نظر گرفتند:

$$\Omega = \{(u, v) : \alpha \leq a^T u + b^T v \leq \beta\} \quad (۳)$$

با در نظر گرفتن حالت‌های مختلف برای مقادیر  $\alpha, \beta, a, b$  می‌توان شکل‌های مختلف محدودیت‌های وزنی رابطه (۳) را بدست آورد ((Tracy and chen (2005) و (Khalili et al. (2010b). روش آنها دو مرحله‌ای بوده و حجم محاسبات زیادی دارد. خلیلی و همکاران (Khalili et al. , 2010b) یک مدل برنامه‌ریزی غیرخطی را با بررسی و بیان مشکلات روش تریسی و چن (Tracy and chen, 2005) برای محاسبه صحیح کارایی با در نظر گرفتن همزمان همه محدودیت‌های وزنی رابطه (۳) ارائه نمودند. این مدل در مقایسه با روش ارائه شده توسط تریسی و چن حجم محاسبات بسیار کمتری دارد و مشکلات مربوط به محدودیت‌های وزنی مطلق و ARII را نیز رفع می‌کند.

<sup>1</sup> Parametric DEA

#### ۴-۵-۲) داده‌های غیردقیق در DEA

در مدل اولیه DEA، داده‌های مربوط به خروجی‌ها و ورودی‌ها (معیارها) به صورت دقیق می‌باشند. در بسیاری از کاربردهای عملی از جمله مسئله ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین، داده‌ها به صورت ترکیبی (دقیق و نادقیق) می‌باشند. اصطلاح داده‌های غیردقیق حالتی را نشان می‌دهد که در آن داده‌ها در داخل یک بازه یا کران‌های مشخص قرار دارند و یا نسبت به هم از اولویت خاصی برخوردارند (Zhu, 2003).

داده‌های غیردقیق در DEA، اولین بار در سال ۱۹۹۹ توسط کوپر و همکارانش (Cooper et al.) مطرح شد که شامل داده‌های بازه‌ای و ترتیبی ضعیف بود. مدل DEA با این داده‌ها DEA نادقیق و یا تحلیل پوششی داده‌های نادقیق<sup>۱</sup> IDEA نامیده شد. آنها توانستند DMUها را با این داده‌ها ارزیابی کرده و نمره کارایی آنها را به صورت زیر بدست آورند. مدل DEA زیر را با داده‌های غیردقیق در نظر بگیرید:

$$\begin{aligned}
 \max \quad & \sum_{r=1}^m u_r y_{ro} \\
 \text{s.t.} \quad & \sum_{i=1}^n v_i x_{io} = 1 \\
 & \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} \leq 0, \quad j = 1, \dots, k \\
 & u_r, v_i \geq 0 \\
 & y_r = (y_{rj}) \in \theta_r^+ \quad \forall r \\
 & x_i = (x_{ij}) \in \theta_i^- \quad \forall i
 \end{aligned} \tag{۴}$$

مدل (۴) غیرخطی و غیرمحدب است (Cooper et al. 1999) که در آن  $\theta_i^-$  و  $\theta_r^+$  داده‌های غیردقیق به شکل زیر هستند.

داده‌های کراندار یا بازه‌ای<sup>۲</sup>

(۵)

$$\begin{aligned}
 \underline{x}_{ij} \leq x_{ij} \leq \bar{x}_{ij} \quad (i \in BI) \\
 \underline{y}_{rj} \leq y_{rj} \leq \bar{y}_{rj} \quad (i \in BO)
 \end{aligned}$$

که در آن  $\underline{x}_{ij}$  و  $\underline{y}_{rj}$  کران‌های پایین و  $\bar{x}_{ij}$  و  $\bar{y}_{rj}$  کران‌های بالا هستند و BI و BO به ترتیب دربردارنده داده‌های کراندار برای ورودی‌ها و خروجی‌ها می‌باشند. مقادیر کران‌های بالا و پایین در داده‌های کراندار معلوم و نامنفی هستند و مقادیر اصلی ورودی‌ها و خروجی‌ها نامعلوم و در داخل این کران قرار دارند.

داده‌های ترتیبی ضعیف<sup>۱</sup>

<sup>۱</sup> Imprecise Data Envelopment Analysis (IDEA)

<sup>۲</sup> Bounded Data

$$\begin{aligned} x_{r1} \leq x_{r2} \leq \dots \leq x_{rn} \quad (i \in DI) \\ y_{r1} \leq y_{r2} \leq \dots \leq y_{rn} \quad (i \in DO) \end{aligned} \quad (6)$$

که در آن DI و DO به ترتیب دربرگیرنده‌ی داده‌های ترتیبی ضعیف برای ورودی‌ها و خروجی‌ها هستند. در این نوع از داده‌های نادقیق، فقط اولویت خاصی بین ورودی‌ها یا خروجی‌ها برقرار است و مقدار واقعی داده‌ها معلوم نیست. آنها ابتدا داده‌های بازه‌ای و ترتیبی را به صورت زیر نرمال سازی نمودند:

$$\begin{aligned} \hat{y}_{rj} &= y_{rj} / \max_j \{y_{rj}\} \quad \text{for each } r \\ \hat{x}_{ij} &= x_{ij} / \max_j \{x_{ij}\} \quad \text{for each } i \end{aligned} \quad (7)$$

سپس با استفاده از تغییر متغیر زیر مدل (۴) را به صورت زیر به برنامه‌ریزی خطی تبدیل نمودند.

$$\begin{aligned} X_{ij} &= v_i \hat{x}_{ij} \quad \forall i, j \\ Y_{rj} &= u_r \hat{y}_{rj} \quad \forall r, j \end{aligned} \quad (8)$$

$$\begin{aligned} \max \quad & \sum_{r=1}^m Y_{ro} \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{i=1}^n X_{io} = 1 \\ & \sum_{r=1}^m Y_{rj} - \sum_{i=1}^n X_{ij} \leq 0, \quad j = 1, \dots, k \\ & X_{ij} \in \Omega_i^+ \\ & Y_{rj} \in \Omega_r^- \\ & X_{ij}, Y_{rj} \geq 0 \end{aligned} \quad (9)$$

که در آن  $\Omega_i^+$  و  $\Omega_r^-$  به ترتیب تبدیل شده  $\theta_i^+$  و  $\theta_i^-$  تحت تبدیلات فوق هستند. همچنین طبق تغییر متغیر فوق برای داده‌های غیردقیق و دقیق خواهیم داشت:

$$u_r \underline{y}_{rj} \leq Y_{rj} \leq u_r \bar{y}_{rj} \quad \text{و} \quad v_i \underline{x}_{ij} \leq X_{ij} \leq v_i \bar{x}_{ij}$$

داده‌های ترتیبی:  $X_{ij} \leq X_{ik}, \forall j \neq k$  و  $Y_{rj} \leq Y_{rk}, \forall j \neq k$  برای بعضی از مقادیر  $i$  و  $r$

داده‌های دقیق:  $X_{ij} = v_i \hat{x}_{ij}$  و  $Y_{rj} = u_r \hat{y}_{rj}$ ، که در آن  $\hat{x}_{ij}$  و  $\hat{y}_{rj}$  داده‌های دقیق می‌باشند.

روش کوپر و همکاران سه مشکل عمده زیر را دارد:

<sup>1</sup> Weak ordinal data

۱- حجم محاسبات زیاد

۲- نیاز به وجود داده‌ی ماکزیمم و دقیق در داده‌های بازه‌ای

۳- بدست آوردن کران بالای کارایی

کوپر (Cooper et al., 2001) با معرفی متغیرهای ساختگی<sup>۱</sup>، مشکل دوم (وجود داده‌ی ماکزیمم و دقیق در داده‌های بازه‌ای) را مرتفع کردند ولی دو مشکل دیگر به قوت خود باقی ماند.

دسپوتیس و اسمیرلیس (Despotis & Smirlis) در سال ۲۰۰۲ داده‌های نادقیق بازه‌ای را با ارائه مدلی جدید بررسی کردند و کران بالا و پایین کارایی را برای DMUها با داده‌های بازه‌ای به دست آوردند. آنها از تغییر متغیر زیر برای داده‌های بازه‌ای استفاده نمودند.

$$\begin{aligned} x_{ij} &= \underline{x}_{ij} + s_{ij}(\bar{x}_{ij} - \underline{x}_{ij}) \quad \forall i, j; \quad 0 \leq s_{ij} \leq 1 \\ y_{rj} &= \underline{y}_{rj} + t_{rj}(\bar{y}_{rj} - \underline{y}_{rj}) \quad \forall i, j; \quad 0 \leq t_{rj} \leq 1 \\ q_{ij} &= v_i s_{ij} \quad p_{rj} = u_r t_{rj} \end{aligned} \quad (10)$$

در نهایت با جاگذاری این متغیرها در مدل اولیه DEA دو مدل برنامه‌ریزی خطی جدید برای هر DMU ارائه نمودند که کران پایین و بالای کارایی را برای هر DMU بدست می‌دهد. در حقیقت با این روش امتیاز کارایی هر DMU به صورت یک بازه بدست می‌آید. آنها در ادامه روشی برای رتبه‌بندی DMUها ارائه نمودند.

زو (Zhu) در سال‌های ۲۰۰۳ و ۲۰۰۴ داده‌های غیردقیق را در مدل DEA مورد بررسی قرار داد و دو روش برای خطی-سازی مدل IDEA ارائه نمود. او در روش اول با استفاده از تغییر متغیر ساده زیر توانست مدل IDEA را خطی کند.

$$\begin{aligned} X_{ij} &= v_i x_{ij} \quad \forall i, j \\ Y_{rj} &= u_r y_{rj} \quad \forall r, j \end{aligned} \quad (11)$$

با این تغییر متغیر ساده، مشکلات روش کوپر و همکاران (۱۹۹۹ و ۲۰۰۱) (حجم محاسبات بالا و نیاز به وجود داده‌ی ماکزیمم و دقیق در داده‌های بازه‌ای و تعریف متغیرهای دامی) تا حد زیادی برطرف شد. اما همچنان بدست آوردن کران بالای کارایی به قوت خود باقی ماند. آنها علاوه بر این روش روشی برای تبدیل داده‌های نادقیق به داده‌های دقیق ارائه نمودند و سپس با استفاده از مدل‌های پایه‌ای DEA، کارایی DMUها را با داده‌های دقیق شده محاسبه کردند.

برای اولین بار فرزین پور (Farzinpour saen, 2007) از تحلیل پوششی داده‌های نادقیق مدل زو (Zhu, 2003) برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین استفاده نمود. مدل ارائه شده قادر به رتبه‌بندی واحدهای کارا نیست و فقط واحدها را به دو گروه کارا و غیرکارا تقسیم می‌کند. همچنین این مدل محدودیت‌های وزنی که در حقیقت نظر فرد تصمیم‌گیرنده درباره معیارهاست را شامل نمی‌شود.

وانگ و همکاران (Wang, et al., 2005) نشان دادند که روش ارائه شده توسط دسپوتیس و اسمیرلیس (Despotis & Smirlis, 2002)، برای بدست آوردن امتیاز کارایی هر DMU از مرزهای مختلف (مرز کارایی یا تابع تولید) استفاده می‌کند.

<sup>1</sup> Dummy variables

آنها همچنین نشان دادند که روش ارائه شده توسط دسپوزیت و اسمیرلیس فقط می‌تواند ضمانت کند که کران پایین کارایی DMUها کمتر یا مساوی یک باشد اما نمی‌تواند ضمانت کند که کران بالای کارایی آنها نیز کمتر یا مساوی یک باشد. آنها مدل‌های جدیدی را برای کار با داده‌های بازه‌ای ارائه دادند بطوریکه بدون هیچگونه تغییر متغیری توانستند مدل‌های استاندارد DEA، را با داده‌های بازه‌ای برای ارزیابی کارایی DMUها مورد استفاده قرار دهند. در این روش کارایی هر DMU به صورت یک بازه می‌باشد. آنها همچنین روشی برای مقایسه و رتبه‌بندی مقادیر کارایی بازه‌های مطرح شده ارائه دادند.

کائو (Kao, 2006) تاکید کرد که وقتی داده‌ها در مدل DEA نادقیق هستند باید امتیاز کارایی آنها نیز نادقیق باشد. وی روشی برای در نظر گرفتن همزمان داده‌های ترتیبی و بازه‌ای در روش DEA ارائه نمود و برای داده‌های ترتیبی کران اختصاص داد تا به صورت یک بازه عمل کنند.

جهانشاه لو و همکاران (Jahanshahloo et al., 2009)، روش جدیدی برای مدل‌بندی داده‌های ترتیبی در روش DEA ارائه نمودند. آنها با در نظر گرفتن رتبه‌هایی برای فاکتورهای کیفی و تعریف متغیرهای جدید توانستند داده‌های ترتیبی را در مدل DEA مدلسازی نمایند.

پارک (Park, 2010) با بکارگیری فرم پوششی مدل CCR توانست داده‌های نادقیق ترتیبی را مدل کند. با استفاده از این مدل مشکل نیاز به تعیین مقدار  $\epsilon$  در مدل‌های قبلی برطرف شد.

امروز نژاد و همکاران (Emrouznejad et al., 2011) به اندازه‌گیری بازده سود کلی<sup>1</sup> با داده‌های فازی و بازه‌ای پرداختند. آنها کران بالا و پایین بازده سود کلی را برای هر واحد بدست آوردند. جهانشاه لو و همکاران (Jahanshahloo et al., 2011)، به رتبه‌بندی واحدها با داده‌های بازه‌ای در مدل DEA براساس نقاط ایده‌آل<sup>2</sup> پرداختند. نقطه ایده‌آل برای واحدهای مختلف از بهبود بازه‌ها برای رسیدن کران پایین کارایی به عدد یک بدست می‌آید. ماریینی و همکاران (Marbini et al., 2013) مدل DEA را با در نظر گرفتن داده‌های بازه‌ای بدون علامت (کران بالا و پایین داده‌ها می‌توانند مثبت و یا منفی باشند) مورد بررسی قرار دادند. آنها برای هر واحد کران بالا و پایین کارایی را محاسبه نمودند و واحدها را در سه دسته کاملاً کارا<sup>3</sup>، کارای ضعیف<sup>4</sup> و ناکارا دسته‌بندی نمودند. شایان ذکر است که تحلیل پوششی داده‌های نادقیق در کاربردهای عملی زیادی مورد استفاده قرار گرفته است. طلوع و نالچگیر (Toloo and Nalchigar, 2011) برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین یک برنامه‌ریزی ریاضی با استفاده از IDEA ارائه نمودند. دورسان و کارساک (Dursun & Karsak, 2014)، روشی برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان با استفاده از ترکیب IDEA و QFD<sup>5</sup> ارائه نمودند. دامقانی و همکاران (Damghani et al, 2015)، از DEA با داده‌های بازه‌ای و خروجی‌های نامطلوب<sup>6</sup> برای ارزیابی عملکرد نیروگاه سیکل ترکیبی<sup>7</sup> استفاده نمودند. نمره کارایی هر واحد تصمیم‌گیری در این روش به صورت یک بازه می‌باشد.

<sup>1</sup> overall profit efficiency

<sup>2</sup> Ideal points

<sup>3</sup> Strictly efficient

<sup>4</sup> Weakly efficient

<sup>5</sup> Quality function deployment (QFD)

<sup>6</sup> Undesirable output

<sup>7</sup> Combined cycle power plant

#### ۴-۵-۳ در نظر گرفتن همزمان داده‌های غیردقیق و محدودیت‌های وزنی در مدل DEA

تاکنون مقالات اندکی، در نظر گرفتن همزمان داده‌های غیردقیق و محدودیت وزنی را در مدل DEA بحث کرده‌اند. برای اولین بار کوپر و همکاران (Cooper et al., 1999)، بحث همزمان داده‌های غیردقیق (ترتیبی و بازه‌ای) و محدودیت‌های وزنی از نوع ARI را در مدل DEA مورد مطالعه قرار دادند. آنها نشان دادند که در نظر گرفتن همزمان این دو باعث می‌شود، مدل استاندارد DEA غیرخطی و غیرمحدب شود. این مدل به شکل رابطه (۱۲) می‌باشد

$$\begin{aligned}
 \max \quad & \sum_{r=1}^m u_r y_{ro} \\
 \text{s.t.} \quad & \sum_{i=1}^n v_i x_{io} = 1 \\
 & \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} \leq 0, \quad j = 1, \dots, k \\
 & u_r, v_i \geq 0 \\
 & y_r = (y_{rj}) \in \theta_r^+ \quad \forall r \\
 & x_i = (x_{ij}) \in \theta_i^- \quad \forall i \\
 & u = (u_r) \in A^+ \\
 & v = (v_i) \in A^-
 \end{aligned} \tag{12}$$

که در آن  $\theta_r^+$  و  $\theta_i^-$  داده‌های غیردقیق هستند که قبلاً معرفی شدند.  $A^+$  و  $A^-$  محدودیت‌های وزنی از نوع ARI هستند. آنها برای خطی نمودن این مدل گام‌های زیر را ارائه نمودند.

آنها ابتدا داده‌های بازه‌ای و ترتیبی را به صورت زیر نرمالسازی نمودند:

$$\hat{y}_{rj} = y_{rj} / \max_j \{y_{rj}\} \quad \forall r \tag{13}$$

$$\hat{x}_{ij} = x_{ij} / \max_j \{x_{ij}\} \quad \forall i$$

سپس با استفاده از تغییر متغیر زیر مدل (۱۲) را به برنامه‌ریزی خطی تبدیل نمودند.

$$X_{ij} = v_i \hat{x}_{ij} \quad \forall i, j \tag{14}$$

$$Y_{rj} = u_r \hat{y}_{rj} \quad \forall r, j$$

پارک (Park, 2004)، با استفاده از تغییر متغیر ساده زیر توانست دو مشکل (مشکل ۱ و ۲) روش کوپر و همکاران (Cooper et al., 2001) را برطرف نماید. او ثابت نمود که این تغییر متغیر می‌تواند مدل DEA را با در نظر گرفتن همزمان داده‌های ترتیبی و بازه‌ای و محدودیت‌های وزنی از نوع ARI خطی کند.

$$X_{ij} = v_i x_{ij} \quad \forall i, j \tag{15}$$

$$Y_{rj} = u_r y_{rj} \quad \forall r, j$$

او همچنین ثابت کرد که در داده‌های ترتیبی اضافه کردن محدودیت‌های وزنی از نوع ARI زاید هستند. اما روش پارک (Park, 2004) نیز همچنان کران بالای کارایی را بدست می‌دهد که نمی‌تواند همه مقادیر کارایی DMUها را منعکس کند. لذا رتبه‌بندی DMUها با این روش ممکن است بطور صحیح صورت نگیرد.

فرضی پور (Farzipour saen, 2008) از مدل وانگ و همکاران (Wang et al., 2005) و محدودیت‌های وزنی از نوع ARI برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان به صورت زیر استفاده نمود.

<p style="text-align: center;">کران پایین کارایی تأمین‌کننده pام</p> $Max \theta_p^U = \frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{rp}^U}{\sum_{i=1}^m v_i x_{ip}^L}$ $s.t. \theta_j^U = \frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{rj}^U}{\sum_{i=1}^m v_i x_{ij}^L} \leq 1, \quad j=1,2,\dots,n$ $u = (u_r) \in A^+, \quad \forall r$ $v = (v_i) \in A^-, \quad \forall i$ $u_r, v_i \geq \varepsilon \quad \forall i, r$	<p style="text-align: center;">کران بالای کارایی تأمین‌کننده pام</p> $Max \theta_p^L = \frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{rp}^L}{\sum_{i=1}^m v_i x_{ip}^U}$ $s.t. \theta_j^U = \frac{\sum_{r=1}^s u_r y_{rj}^U}{\sum_{i=1}^m v_i x_{ij}^L} \leq 1, \quad j=1,2,\dots,n$ $u = (u_r) \in A^+, \quad \forall r$ $v = (v_i) \in A^-, \quad \forall i$ $u_r, v_i \geq \varepsilon \quad \forall i, r$
--	--

که در این مدل‌ها  $u = (u_r) \in A^+$  و  $v = (v_i) \in A^-$  نشان دهنده محدودیت‌های وزنی از نوع ARI می‌باشند. در مدل‌های بالا فرض شده است که داده‌ها نادقیق و به صورت یک بازه هستند که L نشان‌دهنده کران پایین بازه و U نشان‌دهنده کران بالای بازه می‌باشد. با حل مدل‌های بالا برای هر تأمین‌کننده امتیاز کارایی به صورت یک بازه بدست می‌آید.

#### ۴-۵-۴ مدل‌های ترکیبی ارائه شده برای تعیین کاراترین DMU

در بسیاری از کاربردهای عملی از جمله مسئله ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان نیاز داریم تا DMUهای کارا<sup>۱</sup> و کاراترین (بهترین) DMU<sup>۲</sup> را در صورت وجود مشخص کنیم. در رابطه با این موضوع، مدل DEA قدرت تفکیک‌پذیری کافی ندارد. به این معنی که در ارزیابی DMUها با این مدل تعداد زیادی از DMUها کارا شناخته می‌شوند. این حالت مخصوصاً زمانی رخ می‌دهد که تعداد DMUها در مقایسه با تعداد کل معیارهای ارزیابی (ورودی‌ها و خروجی‌ها) به اندازه کافی زیاد نباشد (میرحسینی، ۱۳۹۱). برای افزایش قدرت تفکیک‌پذیری مدل DEA روش‌های مختلفی ارائه شده است. از جمله مهمترین این

<sup>۱</sup> Efficient DMUs

<sup>۲</sup> The most efficient DMU

روش‌ها می‌توان به روش ابرکارا<sup>۱</sup>، کارایی صلیبی<sup>۲</sup> و اعمال محدودیت‌های وزنی اشاره نمود. همچنین اخیراً مدل‌های ترکیبی (ترکیب فنون MCDM با DEA) برای تعیین کاراترین DMU در مدل DEA ارائه شده‌اند. این مدل‌ها قادر هستند با حل فقط یک مدل ترکیبی، کاراترین DMU را در صورت وجود مشخص نمایند. لازم به ذکر است که در روش‌های ابرکارا و کارایی صلیبی برای تعیین واحدهای کارا حداقل باید به تعداد DMUها مدل نوشته و حل شود. در ضمن این مدل‌ها در اکثر اوقات قادر به تعیین کاراترین DMU و رتبه‌بندی DMUهای کارا نیستند. به عنوان نمونه روش ابرکارا در حالت CCR ممکن است برای DMUهای کارا امتیاز یکسانی ارائه دهد. همچنین این روش در بسیاری از مواقع در حالت BCC بی‌کران می‌شود. شایان ذکر است با توجه به اینکه در روش DEA در اکثر مواقع جوابهای بهینه چندگانه<sup>۳</sup> داریم لذا روش کارایی صلیبی در این مواقع با مشکل مواجه می‌شود. در ادامه به مهمترین مدل‌های ترکیبی ارائه شده برای افزایش قدرت تفکیک‌پذیری مدل DEA جهت تعیین کاراترین DMU می‌پردازیم. لی و ریوز (Li and Reeves, 1999) برای افزایش قدرت تفکیک‌پذیری روش DEA مدل برنامه‌ریزی خطی چند هدفه<sup>۴</sup> زیر را ارائه نمودند.

$$\begin{aligned}
 & \min d_o \\
 & \text{Min } M \\
 & \text{s.t.} \\
 & M - d_j \geq 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 & \sum_{i=1}^n v_i x_{ij_o} = 1 \\
 & \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} + d_j = 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 & u_r, v_i, d_j \geq 0 \quad \forall i, r, j
 \end{aligned} \tag{۱۷}$$

که در آن  $d_j$  متغیر انحرافی واحد  $j$ -ام و  $M$  ماکزیمم مقدار ناکارایی است که باید مینیمم شود. با استفاده از این مدل واحد زام کارا است اگر و تنها اگر در جواب بهینه داشته باشیم  $d_j^* = 0$ . آنها نشان دادند که این مدل دارای قدرت تفکیک‌پذیری بیشتری نسبت به مدل کلاسیک DEA است.

شایان ذکر است که پیش از این سکستون و همکاران (Sexton et al., 1986) با مینیمم کردن مجموع وزنی انحرافات  $(\sum_{j=1}^k w_j d_j)$  و استوارت (Stewart, 1996) با حداقل کردن حداکثر انحرافات مدل‌های مشابهی برای افزایش قدرت تفکیک‌پذیری روش DEA ارائه داده بودند. مدل‌های فوق لزوماً قادر به تعیین کاراترین واحد تصمیم‌گیری نیستند.

امین و طلوع (Amin & Toloo, 2007) مدلی به صورت زیر برای افزایش قدرت تفکیک‌پذیری روش DEA ارائه دادند که این مدل کاراترین DMU را فقط با حل یک برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح پیدا می‌کند. شایان ذکر است که در مدل کلاسیک DEA برای بدست آوردن کاراترین DMU حداقل به تعداد DMUها باید مدل برنامه‌ریزی خطی نوشته و حل شود.

<sup>1</sup> Super Efficiency

<sup>2</sup> Cross-Efficiency

<sup>3</sup> Multiple optimal solutions

<sup>4</sup> Multi Objective Linear Programming (MOLP)



$$\begin{aligned}
 M^* &= \text{Min } M \\
 \text{s.t.} \\
 M - d_j &\geq 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} &\leq 1; \quad j = 1, \dots, k \\
 \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} + d_j - \beta_j &= 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 \sum_{j=1}^k d_j &= k - 1 \\
 0 \leq \beta_j &\leq 1; \quad d_j \in \{0, 1\} \quad j = 1, \dots, k \\
 u_r, v_i &\geq \varepsilon^* \quad \forall r, i
 \end{aligned} \tag{18}$$

که در آن  $d_j$  متغیر انحرافی واحد-زام و  $M$  ماکزیمم ناکارایی است که باید مینیمم شود.  $\beta_j$  بخاطر گسسته بودن  $d_j$  در نظر گرفته شده است. آنها برای تعیین ماکزیمم مقدار  $\varepsilon^*$  یک برنامه‌ریزی خطی ارائه دادند. شایان ذکر است که بکارگیری ماکزیمم مقدار  $\varepsilon^*$  باعث افزایش قدرت تفکیک‌پذیری مدل DEA می‌شود. در این مدل داده‌ها به صورت دقیق بوده و محدودیت‌های وزنی نیز برای در نظر گرفتن نظرات فرد تصمیم‌گیرنده درباره وزن معیارها اعمال نشده است. آنها ادعا نمودند که بعد از حل این مدل DMU<sub>j</sub> کاراترین است اگر و تنها اگر  $d_j^* = 0$ .

امین (Amin, 2009)، نشان داد که مدل (۱۸) لزوماً کاراترین DMU را مشخص نمی‌کند و ممکن است این مدل چند DMU را کارا مشخص نماید. وی در ادامه برای تعیین کاراترین DMU یک برنامه‌ریزی غیرخطی<sup>۱</sup> به صورت زیر ارائه نمود.

$$\begin{aligned}
 \text{Min } M \\
 \text{s.t.} \\
 M - d_j &\geq 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} &\leq 1; \quad j = 1, \dots, k \\
 \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} + d_j &= 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 u_r, v_i, d_j &\geq 0 \quad \forall i, r, j \\
 \sum_{j=1}^k \theta_j &= k - 1 \\
 \theta_j - d_j \beta_j &= 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 \beta_j &\geq 1, \quad \theta_j \in \{0, 1\}; \quad j = 1, \dots, k \\
 u_r, v_i &\geq \varepsilon^* \quad \forall r, i
 \end{aligned} \tag{19}$$

طلوع و نالچیر (Toloo & Nalchigar, 2009) مدل (۱۸) را به حالت بازده به مقیاس متغیر (BCC) گسترش دادند.

<sup>1</sup> None Linear Programming (NLP)

طلوع و نالچیر (Toloo & Nalchigar, 2011) مدلی برای تعیین کاراترین تأمین‌کننده در زنجیره تأمین با در نظر گرفتن داده‌های غیردقیق ارائه نمودند. مدل آنها تعمیم‌یافته مدل (۱۸) برای داده‌های غیردقیق بود. آنها برای تعیین و رتبه‌بندی سایر تأمین‌کنندگان کارا نیز الگوریتمی ارائه نمودند. آنها همچنین مدل ارائه شده در این مقاله را به حالت بازده به مقیاس متغیر گسترش دادند.

فروغی (Foroughi, 2011) نشان داد که مدل ارائه شده توسط امین (Amin, 2009)، ممکن است در بعضی از مواقع نشدنی باشد. او در ادامه برای تعیین کاراترین DMU یک برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح ارائه نمود. در این مدل داده‌ها به صورت دقیق بوده و محدودیت‌های وزنی نیز در نظر گرفته نشده است.

طلوع و نالچیر (Toloo & Nalchigar, 2009) با بیان برخی از مشکلات مدل یک مدل برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح برای تعیین کاراترین DMU در حالت بازده به مقیاس متغیر به صورت زیر ارائه دادند.

$$\begin{aligned}
 M^* &= \text{Min } d_{\max} \\
 \text{s.t. } & d_{\max} - d_j \geq 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 & \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} \leq 1; \quad j = 1, \dots, k \\
 & \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - u_0 - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} + d_j = 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 & \sum_{j=1}^k \theta_j = k - 1; \\
 & d_j \leq M\theta_j; \quad j = 1, \dots, k \\
 & \theta_j \leq Nd_j; \quad j = 1, \dots, k \\
 & d_j \geq 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 & \theta_j \in \{0, 1\}; \quad j = 1, \dots, k \\
 & u_r \geq \varepsilon^*; \quad r = 1, 2, \dots, m \\
 & v_i \geq \varepsilon^*; \quad i = 1, 2, \dots, n
 \end{aligned} \tag{۲۰}$$

که در آن  $M$  و  $N$  اعداد حقیقی مثبت و به اندازه کافی بزرگ هستند. او برای تعیین  $\varepsilon^*$  یک مدل برنامه‌ریزی خطی ارائه نمود.

وانگ و جیانگ (Wang & Jiang, 2012) نشان دادند که بسیاری از محدودیت‌های مدل ارائه شده توسط فروغی (Foroughi, 2011) زاید<sup>۱</sup> هستند. آنها همچنین ادعا کردند که مدل ارائه شده توسط فروغی تحت تاثیر داده‌های نویز (پرت)<sup>۲</sup> قرار می‌گیرد و لذا ممکن است کاراترین DMU را درست انتخاب نکند. وانگ و جیان در ادامه سه مدل مختلف برای تعیین کاراترین DMU در حالت‌های بازده به مقیاس ثابت، بازده به مقیاس افزایشی و بازده به مقیاس کاهش‌ی ارائه نمودند. این مدل‌ها داده‌های غیردقیق و محدودیت‌های وزنی را شامل نمی‌شوند. براحتی می‌توان نشان داد که مدل‌های ارائه شده‌ی آنها همیشه قادر به تعیین کاراترین DMU نیستند و ممکن است چند DMU را کارا معرفی کنند.

<sup>۱</sup> Redundant

<sup>۲</sup> Outliers data

فروغی (Foroughi, 2013) با بیان برخی از مشکلات مدل‌های قبلی، ابتدا الگوریتمی برای تعیین تمامی DMU‌های کارا در مدل امین و طلوع (Amin & Toloo, 2007) ارائه نمود. در مرحله دوم برای تعیین کاراترین DMU از بین DMU‌های کارای مشخص شده در مرحله اول، یک مدل برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح ارائه نمود. مدل او مانند مدل‌های قبلی محدودیت‌های وزنی و داده‌های نادقیق را شامل نمی‌شود. براحتی می‌توان نشان داد که مدل ارائه شده توسط او همیشه قادر به تعیین کاراترین DMU نیستند و ممکن است چند DMU را کارا معرفی کنند.

طلوع و ارتای (Toloo and Ertay, 2014) یک مدل ترکیبی DEA، برای تعیین کاراترین تأمین‌کننده از حیث هزینه در صنعت اتومبیل ارائه دادند. آنها در این مدل فرض کرده‌اند که هزینه غیر قطعی است. آنها همچنین فرض کرده‌اند که برای هر تأمین‌کننده تنها کران پایین و بالای هزینه در دست است. آنها از این مدل برای تعیین بهترین تأمین‌کننده از بین ۷۳ تأمین‌کننده در صنعت اتومبیل ترکیه استفاده نمودند. مدل ارائه شده محدودیت‌های وزنی برای اعمال نظرات مدیران درباره وزن معیارها را شامل نمی‌شود.

#### ۴-۶) مدل جدید پیشنهادی برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در شبکه نوآوری

در این قسمت مدلی ارائه شده است که می‌تواند با در نظر گرفتن داده‌های نادقیق و محدودیت‌های وزنی بهترین تأمین‌کننده را مشخص نماید. این مدل باید شرط‌های زیر را که در بخش قبل ارائه شد شامل شود.

- در نظر گرفتن همزمان داده‌های دقیق و نادقیق<sup>۱</sup>
  - در نظر گرفتن محدودیت‌های وزنی در جهت اعمال نظر تصمیم‌گیران و مدیران درباره اهمیت معیارها
  - عدم نیاز به در نظر گرفتن رابطه بین معیارها
  - عدم محدودیت در ارزیابی و انتخاب برای تعداد زیاد معیارها و تأمین‌کنندگان.
  - ضمن تعیین تأمین‌کنندگان کارا، کاراترین تأمین‌کننده را نیز مشخص نماید.
- شایان ذکر است که مدل‌های موجود که در بخش قبل مورد بررسی واقع شدند تمامی شرایط بالا را نداشتند. در این قسمت روند شکل‌گیری مدل پیشنهادی ارائه خواهد شد.
- در طرح حاضر برای تعیین واحد تصمیم‌گیری کارا مدل زیر ارائه گردید:

<sup>1</sup> Imprecise data

$$\begin{aligned}
 & \text{Min} \quad \sum_{j=1}^k d_j \\
 & \text{s.t.} \quad \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} \leq 1; \quad j = 1, \dots, k \\
 & \quad \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} + d_j = 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 & \quad u_r, v_i \geq \varepsilon^*; \quad \text{far all } i, r \\
 & \quad d_j \geq 0; \quad j = 1, \dots, k
 \end{aligned} \tag{21}$$

که در آن  $\varepsilon^*$  از حل مدل برنامه‌ریزی خطی زیر بدست می‌آید:

$$\begin{aligned}
 & \varepsilon^* = \text{Max} \quad \varepsilon \\
 & \text{s.t.} \quad \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} \leq 1; \quad j = 1, \dots, k \\
 & \quad \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} \leq 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 & \quad u_r, v_i \geq \varepsilon; \quad \text{far all } i, r
 \end{aligned} \tag{22}$$

مدل فوق با حل تنها یک مسئله برنامه‌ریزی خطی، حداقل یک DMU کارا را مشخص می‌کند. از مهمترین مزایای این مدل می‌توان به کاهش حجم محاسبات و افزایش قدرت تفکیک‌پذیری مدل DEA اشاره نمود. مدل ارائه شده برای انتخاب بهترین تأمین‌کننده از بین ۱۸ تأمین‌کننده بکار رفته و نتایج با روش DEA استاندارد مقایسه شده است. مدل‌های فوق در هفتمین کنفرانس بین‌المللی انجمن ایرانی تحقیق در عملیات پذیرفته و ارائه شده است (ابراهیمی و همکاران، ۱۳۹۳). مدل فوق قادر به تعیین کاراترین واحد تصمیم‌گیری نیست، همچنین داده‌های نادقیق و محدودیت‌ها وزنی را نیز شامل نمی‌شود. در ادامه توسط مجری و همکاران طرح حاضر مدلی با ترکیب DEA و برنامه‌ریزی آرمانی<sup>۱</sup> برای تعیین بهترین واحد تصمیم‌گیری با در نظر گرفتن محدودیت‌های وزنی به صورت زیر ارائه شد:

<sup>۱</sup> Goal programming

$$\begin{aligned}
 \text{Min } d &= \sum_{j=1}^k d_j \\
 \text{s.t.} \\
 \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} + d_j &= 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 \sum_{j=1}^k \theta_j &= k - 1; \\
 d_j &\leq M\theta_j; \quad j = 1, \dots, k \\
 \theta_j &\leq Nd_j; \quad j = 1, \dots, k \\
 \theta_j &\in \{0, 1\}, d_j \geq 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 \alpha_i^- &\leq \frac{v_i}{v_{i-1}} \leq \alpha_i^+, \quad i = 2, 3, \dots, n \\
 \beta_r^- &\leq \frac{u_r}{u_{r-1}} \leq \beta_r^+, \quad r = 2, 3, \dots, m \\
 u_r, v_i &\geq \varepsilon; \quad r = 1, 2, \dots, m
 \end{aligned} \tag{۲۳}$$

مدل فوق برای تعیین بهترین تأمین‌کننده از بین ۱۸ تأمین‌کننده با در نظر گرفتن چهار معیار ارزیابی مورد استفاده قرار گرفت. این مدل در ۴۵ امین کنفرانس ریاضی ایران پذیرفته و به صورت شفاهی ارائه شد (Ebrahimi and Rahmani, 2014). در این مدل برای در نظر گرفتن نظرات تصمیم‌گیران درباره اهمیت معیارها از محدودیت‌های وزنی ناحیه اطمینان نوع اول (ARI) استفاده شده است. مدل فوق داده‌های نادقیق را شامل نمی‌شود و برای داده‌های دقیق کاربرد دارد.

آسوشه و همکاران (Asosheh et al., 2010) یک مدل ترکیبی برای ارزیابی پروژه‌های فناوری اطلاعات به صورت زیر ارائه نمودند. هدف این مدل تعیین بهترین پروژه با در نظر گرفتن داده‌های نادقیق بود. البته سهرابی و نالچیگر (۱۳۸۹) نیز از مدل زیر برای تعیین بهترین تأمین‌کننده استفاده نمودند.

$$\begin{aligned}
 M^* &= \text{Min } M \\
 \text{s.t. } M - d_j &\geq 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} &\leq 1; \quad j = 1, \dots, k \\
 \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} + d_j - \beta_j &= 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 \sum_{j=1}^k d_j &= k - 1 \\
 0 \leq \beta_j \leq 1, \quad d_j &\in \{0, 1\}; \quad j = 1, \dots, k \\
 (x_{ij}) &\in \varphi_i^-; \quad (y_{rj}) \in \varphi_r^+ \\
 u_r, v_i &\geq \varepsilon; \quad \forall r, i
 \end{aligned} \tag{۲۴}$$

که در آن  $(x_{ij}) \in \varphi_i^-; (y_{rj}) \in \varphi_r^+$  داده‌های نادقیق را نشان می‌دهد.

مدل فوق قادر به تعیین بهترین واحد تصمیم‌گیری نیست و این مدل یکی از واحدهای کارا را به طور تصادفی کاراترین انتخاب می‌کند. همچنین این مدل دارای مشکلات دیگری نیز می‌باشد. مدل پیشنهادی و بهبود یافته در طرح حاضر به صورت زیر ارائه می‌شود:

$$\begin{aligned}
 M^* &= \text{Max } M \\
 \text{s.t. } M &\leq \beta_j; \quad j=1, \dots, k \\
 \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} &\leq 1; \quad j=1, \dots, k \\
 \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} + d_j - \beta_j &= 0; \quad j=1, \dots, k \\
 \sum_{j=1}^k d_j &= k-1 \\
 0 \leq \beta_j &\leq 1, \quad d_j \in \{0,1\}; \quad j=1, \dots, k \\
 (x_{ij}) &\in \varphi_i^-; \quad (y_{rj}) \in \varphi_r^+ \\
 u_r, v_i &\geq \varepsilon; \quad \forall r, i
 \end{aligned} \tag{25}$$

این مدل قادر است بهترین واحد تصمیم‌گیری را تعیین کند. برای مشروح اثبات ادعاهای فوق به مقاله مجریان طرح (Ebrahimi, Rahmani and Khakzar, 2014) رجوع شود.

در ادامه برای تعیین و رتبه‌بندی سایر واحدهای کارا الگوریتم دیگری، مبتنی بر مدل طلوع و نالچيگر ارائه می‌شود. این مدل می‌تواند برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان با در نظر گرفتن داده‌های نادقیق مورد استفاده واقع شود. این مدل نیز محدودیت‌های وزنی را برای اعمال نظرات تصمیم‌گیران درباره اهمیت معیارها شامل نمی‌شود.

طلوع و نالچيگر (Toloo and Nalchigar, 2011) از مدل (۱۸) برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین بهره گرفتند. آنها در ادامه مدل فوق را به صورت زیر به حالت بازده به مقیاس متغیر گسترش دادند:

$$\begin{aligned}
 M^* &= \text{Min } M \\
 \text{s.t. } M - d_j &\geq 0; \quad j=1, \dots, k \\
 \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} &\leq 1; \quad j=1, \dots, k \\
 \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - u_0 - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} + d_j - \beta_j &= 0; \quad j=1, \dots, k \\
 \sum_{j=1}^k d_j &= k-1 \\
 0 \leq \beta_j &\leq 1, \quad d_j \in \{0,1\}; \quad j=1, \dots, k \\
 (x_{ij}) &\in \varphi_i^-; \quad (y_{rj}) \in \varphi_r^+ \\
 u_r, v_i &\geq \varepsilon^*; \quad \forall r, i
 \end{aligned} \tag{26}$$

که در آن  $\varepsilon^*$  از حل برنامه‌ریزی ریاضی زیر بدست می‌آید:

$$\begin{aligned}
 \varepsilon^* &= \text{Max } \varepsilon \\
 \text{s.t.} \\
 \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} &\leq 1; \quad j = 1, \dots, k \\
 \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - u_0 - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} &\leq 0; \quad j = 1, \dots, k \\
 (x_{ij}) &\in \varphi_i^-; \quad (y_{rj}) \in \varphi_r^+ \\
 u_r, v_i &\geq \varepsilon; \quad \forall r, i
 \end{aligned} \tag{27}$$

مدل فوق علاوه بر اینکه به طور تصادفی یکی از تأمین‌کنندگان کارا را کاراترین معرفی می‌کند، ممکن است نشدنی<sup>1</sup> باشد. برای غلبه بر این مشکلات مدل‌های جدیدی را می‌توان ارائه نمود. مشکلات مدل فوق و مدل‌های جایگزین در پیوست ۲ با عنوان مقاله‌ای تحت عنوان "تعیین بهترین تأمین‌کننده با در نظر گرفتن داده‌های غیردقیق در روش تحلیل پوششی داده‌ها، توسعه مدل طلوع و نالچگیر (Toloo and Nalchigar, 2011)" که به مجله علمی پژوهشی مدیریت تولید و عملیات دانشگاه اصفهان ارسال شده است و در دست داوری است، آمده است.

مدل‌هایی که تاکنون ارائه شده‌اند حداقل یکی از کاستی‌های زیر را دارند:

- قادر به تعیین کاراترین تأمین‌کننده نیستند.
  - فقط داده‌های دقیق را در نظر گرفته‌اند و داده‌های نادقیق را در نظر نگرفته‌اند.
  - محدودیت‌های وزنی در جهت اعمال نظرات کارشناسان خرید را دربارۀ اهمیت معیارها در نظر نگرفته‌اند.
- در این قسمت مدلی ارائه خواهد شد که در برگیرنده تمامی موارد فوق باشد. فرض کنید  $k$  تعداد تأمین‌کنندگان با تعداد  $m$  معیار خروجی  $(y_{1i}, y_{2i}, y_{3i}, \dots, y_{mi})$ ،  $i = 1, 2, 3, \dots, k$  و  $n$  معیار ورودی  $(x_{1j}, x_{2j}, x_{3j}, \dots, x_{nj})$ ،  $j = 1, 2, 3, \dots, k$  باشد در این صورت کاراترین تأمین‌کننده با حل مدل برنامه‌ریزی ریاضی زیر بدست می‌آید:

<sup>1</sup> Infeasible

$$\begin{aligned}
 M^* &= \text{Max } M \\
 \text{s.t.} \\
 M &\leq \beta_j \quad j = 1, \dots, k \\
 \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} &\leq 1 \quad j = 1, \dots, k \\
 \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} + d_j - \beta_j &= 0, \quad j = 1, \dots, k \\
 \sum_{j=1}^k d_j &= k - 1 \\
 0 \leq \beta_j \leq 1; \quad d_j &\in \{0, 1\} \quad j = 1, \dots, k \\
 x_{ij} \in \theta_i^+; \quad y_{rj} &\in \theta_r^- \\
 \alpha_i^- \leq \frac{v_i}{v_{i-1}} &\leq \alpha_i^+, \quad i = 2, 3, \dots, n \\
 \beta_r^- \leq \frac{u_r}{u_{r-1}} &\leq \beta_r^+, \quad r = 2, 3, \dots, m \\
 u_r, v_i &\geq \varepsilon \quad \text{for all } i, r
 \end{aligned} \tag{28}$$

که در آن  $x_{ij} \in \theta_i^+, y_{rj} \in \theta_r^-$  داده‌های نادقیق را نشان می‌دهد که ممکن است به صورت بازه‌ای و یا ترتیبی باشند. داده‌های دقیق نیز نوعی از داده‌های بازه‌ای در حالت خاص هستند که در آنها کران بالا و پایین بازه‌ها برابر می‌باشد.  $d_j - \beta_j$  میزان انحراف از کارایی برای تأمین‌کننده  $j$ ام می‌باشد. لذا این مدل حداکثر مقدار ناکارایی تأمین‌کنندگان را مینیمم می‌کند. لازم به ذکر است که مینیمم کردن حداکثر مقادیر  $d_j - \beta_j$  ها معادل حداکثر نمودن حداقل  $\beta_j$  ها می‌باشد.

برای اعمال نظرات تصمیم‌گیران در این مدل از محدودیت‌های وزنی از ARI استفاده شده است. زیرا همانطور که قبلاً نیز اشاره شد با بکارگیری این نوع از محدودیت‌های وزنی مشکلاتی نظیر نشدنی و تخمین کمتر امتیاز کارایی بوجود نمی‌آید. مدل ارائه شده غیرخطی می‌باشد. برای خطی کردن مدل فوق از تغییر متغیر زیر استفاده می‌کنیم.

$$\begin{aligned}
 X_{ij} &= v_i x_{ij} \quad \forall i, j \\
 Y_{rj} &= u_r y_{rj} \quad \forall r, j
 \end{aligned} \tag{29}$$

این تغییر متغیر در مدل زو (Zhu, 2003)، مدل پارک (Park, 2004) و مدل پیشنهادی مطرح حاضر نیز مورد استفاده قرار گرفته شده است. با اعمال این تغییر متغیر خواهیم داشت:



$$\begin{aligned}
 M^* &= \text{Max } M \\
 \text{s.t.} \\
 M &\leq \beta_j \quad j=1, \dots, k \\
 \sum_{i=1}^n X_{ij} &\leq 1 \quad j=1, \dots, k \\
 \sum_{r=1}^m Y_{rj} - \sum_{i=1}^n X_{ij} + d_j - \beta_j &= 0, \quad j=1, \dots, k \\
 \sum_{j=1}^k d_j &= k-1 \\
 0 \leq \beta_j &\leq 1; \quad d_j \in \{0,1\} \quad j=1, \dots, k \\
 X_{ij} &\in \Omega_i^+; \quad Y_{rj} \in \Omega_r^- \\
 \alpha_i^- &\leq \frac{v_i}{v_{i-1}} \leq \alpha_i^+, \quad i=2,3, \dots, n \\
 \beta_r^- &\leq \frac{u_r}{u_{r-1}} \leq \beta_r^+, \quad r=2,3, \dots, m \\
 u_r, v_i &\geq \varepsilon^* \quad \text{far all } i, r
 \end{aligned} \tag{30}$$

که در آن  $\Omega_i^+$  و  $\Omega_r^-$  به ترتیب تبدیل شده  $\theta_i^+$  و  $\theta_r^-$  تحت تبدیلات رابطه (۲۹)، هستند. طبق این تغییر متغیر برای داده‌های غیردقیق و دقیق خواهیم داشت:

- داده‌های بازه‌ای یا کراندار:  $u_r y_{rj} \leq Y_{rj} \leq u_r \bar{y}_{rj}$  و  $v_i x_{ij} \leq X_{ij} \leq v_i \bar{x}_{ij}$
- داده‌های ترتیبی:  $X_{ij} \leq X_{ik}, \forall j \neq k$  و  $Y_{rj} \leq Y_{rk}, \forall j \neq k$  برای بعضی از مقادیر  $i$  و  $r$
- داده‌های دقیق:  $X_{ij} = v_i \hat{x}_{ij}$  و  $Y_{rj} = u_r \hat{y}_{rj}$ ، که در آن  $\hat{x}_{ij}$  و  $\hat{y}_{rj}$  داده‌های دقیق می‌باشند.

کوک و همکاران (Cook et al., 1996) پیشنهاد کردند برای بهبود تفکیک‌پذیری واحدهای تصمیم‌گیری کارا در روش DEA، باید ماکزیمم مقدار  $\varepsilon^*$  استفاده شود. لذا برای تعیین مقدار بیشترین مقدار  $\varepsilon^*$  برنامه‌ریزی ریاضی زیر پیشنهاد می‌شود.

$$\varepsilon^* = \text{Max } \varepsilon$$

s.t.

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^n X_{ij} &\leq 1 \quad j=1, \dots, k \\ \sum_{r=1}^m Y_{rj} - \sum_{i=1}^n X_{ij} + d_j - \beta_j &= 0, \quad j=1, \dots, k \\ \sum_{j=1}^k d_j &= k-1 \\ 0 \leq \beta_j &\leq 1; \quad d_j \in \{0,1\} \quad j=1, \dots, k \\ X_{ij} &\in \Omega_i^+; \quad Y_{rj} \in \Omega_r^- \\ \alpha_i^- &\leq \frac{v_i}{v_{i-1}} \leq \alpha_i^+, \quad i=2,3, \dots, n \\ \beta_r^- &\leq \frac{u_r}{u_{r-1}} \leq \beta_r^+, \quad r=2,3, \dots, m \\ u_r, v_i &\geq \varepsilon \quad \text{far all } i, r \end{aligned} \quad (31)$$

در قضیه ۴-۱ اثبات می‌شود که با حل مدل (۳۰) کاراترین تأمین‌کننده بدست می‌آید.

**قضیه ۴-۱:** فرض کنید در جواب بهینه مدل (۳۰) داشته باشیم:  $d_p^* = 0$ ، در این صورت تأمین‌کننده  $p$ م کاراترین تأمین‌کننده می‌باشد.

با توجه به محدودیت  $\sum_{j=1}^k d_j = k-1$  و اینکه متغیرهای  $d_j$  از نوع صفر و یک هستند، در جواب بهینه این مدل تنها برای یک  $p \in \{1,2, \dots, k\}$  داریم  $d_p^* = 0$  و برای بقیه  $d_j^*$  داریم  $d_j^* = 1, \forall j \neq p$ . لذا با توجه به محدودیت‌های نوع سوم این مدل خواهیم داشت:

$$\sum_{r=1}^m Y_{rp}^* - \sum_{i=1}^n X_{ip}^* = \beta_p^* \geq 0 \quad (32)$$

و یا

$$\frac{\sum_{r=1}^m Y_{rp}^*}{\sum_{i=1}^n X_{ip}^*} = \frac{\sum_{r=1}^m u_r^* y_{rp}}{\sum_{i=1}^n v_i^* x_{ip}} \geq 1 \quad (33)$$

و برای بقیه واحدها داریم:

$$d_j^* = 1 \& 0 \leq \beta_j^* \leq 1, \forall j \neq p \quad (34)$$

که از آن داریم

$$d_j^* - \beta_j^* \geq 0 \quad (35)$$

9

$$\sum_{r=1}^m Y_{rj}^* - \sum_{i=1}^n X_{ij}^* \leq 0 \quad (36)$$

و یا

$$\frac{\sum_{r=1}^m u_r^* y_{rj}}{\sum_{i=1}^n v_i^* x_{ij}} \leq 1, \forall j \neq p \quad (37)$$

که نشان می‌دهد تأمین‌کننده  $p$ ام کاراترین واحد تصمیم‌گیری است که با حل این مدل بدست می‌آید. در حقیقت با حل این مدل وزن‌های مثبت  $u = (u_1^*, u_2^*, \dots, u_m^*)$  و  $v = (v_1^*, v_2^*, \dots, v_n^*)$  طوری بدست می‌آیند که در آن امتیاز کارایی تأمین‌کننده  $p$ ام بیشتر از یک و امتیاز کارایی بقیه تأمین‌کنندگان کمتر از یک می‌شود. توجه شود که این قضیه بیان نمی‌کند فقط یک تأمین‌کننده کارا داریم، بلکه کاراترین تأمین‌کننده را مشخص می‌کند. در ادامه الگوریتمی برای پیدا کردن و رتبه‌بندی سایر تأمین‌کنندگان کارا ارائه خواهیم داد. در قضیه ۴-۲ ثابت می‌کنیم مدل ارائه شده همواره شدنی می‌باشد.

**قضیه ۴-۲:** مدل (۳۰) همواره شدنی است.

برهان: بوضوح مدل (۳۱) همواره شدنی بوده و دارای جواب بهینه متناهی است. فرض کنید  $(\varepsilon^*, v^*, u^*, d^*, \beta^*)$  جواب بهینه مدل (۳۱) باشد. در این صورت جواب زیر بوضوح یک جواب شدنی برای مدل (۳۰) است.

$$(M, v, u, d, \beta) = (\min\{\beta_1^*, \beta_2^*, \dots, \beta_k^*\}, v^*, u^*, d^*, \beta^*) \quad (38)$$

#### ۴-۷) تعیین و رتبه‌بندی سایر تأمین‌کنندگان کارا

برای تعیین و رتبه‌بندی سایر واحدهای کارا که با حل مدل (۳۰) بدست می‌آید الگوریتم زیر پیشنهاد می‌شود:

مرحله صفر: قرار دهید  $T = \{p\}$ ، تأمین‌کننده  $p$ ام، کاراترین تأمین‌کننده است که با حل مدل (۳۰) بدست آمده است.

مرحله ۱: مدل (۳۰) را با اضافه نمودن محدودیت‌های جدید  $d_j = 1, \forall j \in T$  حل کنید، فرض کنید در جواب بهینه برای واحد  $i$  ام داشته باشیم:  $d_i^* = 0$ .

مرحله ۲: قرار دهید:  $T = T \cup \{i\}$ .

مرحله ۳: اگر مدل (۳۰) با اضافه نمودن محدودیت‌های جدید  $d_j = 1, \forall j \in T$  شدنی است به مرحله (۱) بروید. در غیر این صورت  $T$  مجموعه واحدهای کارا است که با حل مدل (۳۰) بدست می‌آیند.

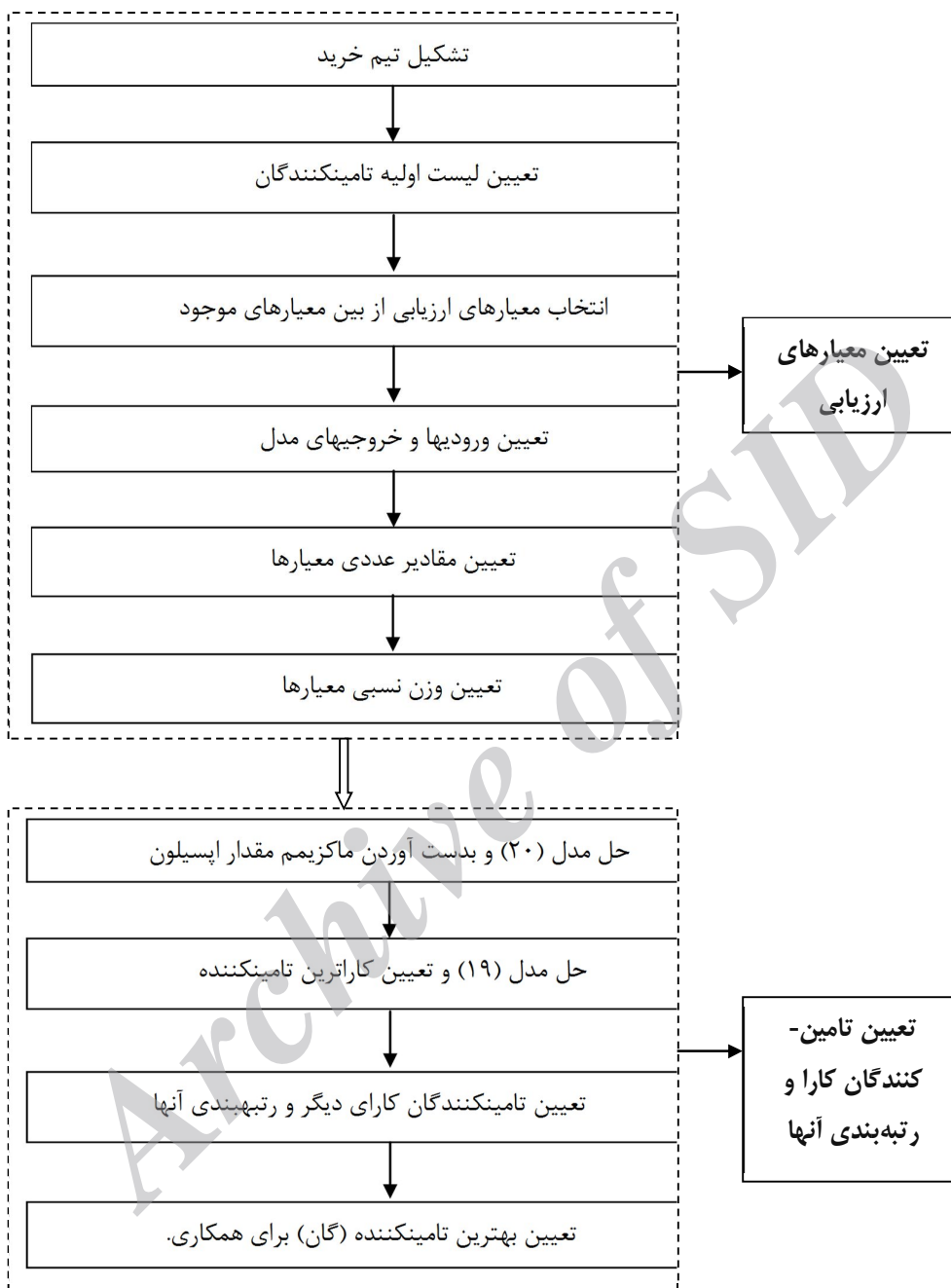
در مرحله اول این الگوریتم دومین واحد کارا در صورت وجود بدست می‌آید. در هر مرحله از الگوریتم واحد کارایی که در تکرار قبلی بدست آمده است کنار گذاشته می‌شود تا واحد کارای دیگر بدست آید. در حقیقت واحدهای تصمیم‌گیری با توجه به مقدار  $M^*$  رتبه‌بندی می‌شوند. واحدی که در اولین تکرار الگوریتم بدست می‌آید دارای دومین رتبه و واحدی که در آخرین

تکرار الگوریتم بدست می‌آید دارای پایین‌ترین رتبه است. مدل و الگوریتم ارائه شده در فصل نتیجه‌گیری با ارایه یک مثال با داده‌های واقعی تشریح خواهد شد.

#### ۴-۸) فرآیند ارزیابی و انتخاب

در این بخش فرآیند ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان به شرح زیر ارایه می‌شود:

- ۱- تشکیل تیم خرید
- ۲- تعیین لیست اولیه تأمین‌کنندگان
- ۳- تعیین معیارهای ارزیابی با توجه به دسته تأمین‌کنندگان از بین معیارهای مشخص شده.
- ۴- مشخص نمودن ورودی‌ها و خروجی‌های مدل.  
معیارهایی که از جنس هزینه هستند جزو معیارهای ورودی و معیارهایی که از جنس سود هستند جزو معیارهای خروجی محسوب می‌شوند.
- ۵- تعیین مقادیر عددی معیارها.  
مقادیر معیارها با توجه به اینکه ممکن است دقیق، بازه‌ای و یا ترتیبی باشند مشخص می‌شود. در داده‌های ترتیبی، فقط ترتیب بین متغیرها مشخص می‌شود ولی در داده‌های بازه‌ای کران پایین و بالای بازه‌ها با توجه به داده‌های گذشته و شناخت تیم خرید از تأمین‌کنندگان مشخص می‌شود.
- ۶- تعیین وزن نسبی معیارها.  
وزن نسبی معیارها با نظرات کارشناسان به صورت زیر مشخص می‌شود: فرض کنید  $V_1$  و  $V_2$  به ترتیب وزن دو معیار باشند، همچنین فرض کنید اعضای تیم خرید پنج نفر باشند و نظرات آنها به صورت زیر باشد:  $\frac{V_2}{V_1} = 2$ ، مقاله Saen, 2008 نیز استفاده شده است).  
 $\frac{V_2}{V_1} = 1.2$  و  $\frac{V_2}{V_1} = 1.75$ ،  $\frac{V_2}{V_1} = 1.5$ ،  $\frac{V_2}{V_1} = 1.25$  در این صورت خواهیم داشت  $1.2 \leq \frac{V_2}{V_1} \leq 2$ . (این روش در
- ۷- حل مدل (۲۰) و بدست آوردن ماکزیمم مقدار اپسیلون.
- ۸- حل مدل (۱۹) با توجه به مقدار اپسیلون بدست آمده از مرحله قبل و بدست آوردن کاراترین تأمین‌کننده
- ۹- تعیین تأمین‌کنندگان کارای دیگر و رتبه‌بندی آنها با استفاده از الگوریتم ارائه شده.
- ۱۰- تعیین بهترین تأمین‌کننده (گان) برای همکاری.  
دیگرام روش پیشنهادی به طور خلاصه در شکل ۴-۴ آمده است:



شکل ۴-۴: فلوچارت مدل ارائه شده

#### ۴-۹ نتیجه‌گیری

در این فصل ضمن تبیین معیارهای ارزیابی و انتخاب مدلی با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها، مدلی برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری صنایع فرافن ارائه شد. همانطور که در متن این فصل تشریح شد، مدل ارائه شده قادر است کاراترین تأمین‌کننده را با در نظر گرفتن همزمان محدودیت‌های وزنی و داده‌های نادقیق تعیین کند. مدل ارائه شده محدودیتی در خصوص تعداد معیارها و تعداد تأمین‌کنندگان ندارد. علاوه بر این برای تعیین و رتبه‌بندی سایر تأمین‌کنندگان کارا، الگوریتم جدیدی ارائه شد. اثبات شد که مدل ارائه شده همواره شدنی بوده و با حل آن کاراترین تأمین‌کننده بدست می‌آید. از مهمترین مزیت‌های مدل ارائه شده می‌توان به در نظر گرفتن همزمان داده‌های دقیق و نادقیق، در نظر گرفتن محدودیت‌های وزنی در جهت اعمال نظرات تیم خرید درباره اهمیت معیارها، عدم محدودیت در تعداد معیارها و تعداد تأمین‌کنندگان و عدم نیاز به تعیین وزن دقیق معیارها اشاره نمود. در فصل بعدی مدل و الگوریتم ارائه شده با داده‌های واقعی اعتبارسنجی می‌شوند.

## فصل پنجم: بحث و نتیجه‌گیری و اعتبارسنجی مدل

Archive of SID

## ۱-۵) مقدمه

در این فصل ضمن مقایسه مشخصه‌های مدل ارائه شده با سایر مدل‌های موجود در این زمینه، با مثال‌های عددی، کارآمدی مدل نشان داده خواهد شد. خروجی مدل با داده‌های واقعی با سایر مدل‌ها (از جمله مدل استاندارد DEA) مقایسه خواهد شد. اعتبارسنجی مدل و مزیت‌های مدل ارائه شده نیز در این فصل بیان شده است.

## ۲-۵) مقایسه مدل ارائه شده با برخی از مهمترین مدل‌های ارائه شده در این زمینه

در جدول ۱-۵ مدل پیشنهادی با برخی از مدل‌های ارائه شده در این خصوص مورد مقایسه قرار گرفته است. همانطور که مشخص است، مدل پیشنهادی مشخصه‌های بیشتری را برای تصمیم‌گیری بهتر در اختیار مدیران خرید قرار می‌دهد.

جدول ۱-۵: مقایسه مدل ارائه شده با مدل‌های مشابه

مدل‌ها	مشخصه‌های اصلی مدل‌های ارائه شده				
	در نظر گرفتن چندین ورودی و چندین خروجی	تعیین بهترین واحد	رتبه‌بندی واحدهای کارا	در نظر گرفتن محدودیت‌های وزنی (اعمال نظر تصمیم‌گیران)	در نظر گرفتن داده‌های نادقیق
Farzipoor saen, 2007	✓	-	-	-	✓
Amin & Toloo, 2007	✓	✓	✓	-	-
Farzipoor saen, 2010	✓	-	-	✓	-
Toloo & Nalchigar, 2011	✓	✓	✓	-	✓
سهرابی و نالچگر، ۱۳۸۹	✓	✓	-	-	✓
Foroughi, 2013	✓	✓	✓	-	-
Kumar et al., 2014	✓	✓	-	✓	-
Toloo and Ertay 2014	✓	✓	-	-	✓
مدل پیشنهادی	✓	✓	✓	✓	✓

## ۳-۵) مزیت‌های مدل پیشنهادی

مهمترین مزیت‌های مدل پیشنهادی به صورت زیر می‌باشد.

- در نظر گرفتن همزمان داده‌های دقیق و نادقیق
- در نظر گرفتن محدودیت‌های وزنی در جهت اعمال نظرات تیم خرید درباره اهمیت معیارها
- عدم محدودیت در تعداد معیارها و تعداد تأمین‌کنندگان



- عدم نیاز به تعیین وزن دقیق معیارها
- تعیین بهترین تأمین‌کننده با حل یک مدل.

شایان ذکر است در روش DEA برای پیدا کردن بهترین واحد تصمیم‌گیری باید حداقل به تعداد واحدها مدل نوشته و حل شود.

#### ۴-۵) اعتبار سنجی مدل

با توجه به محرمانه بودن اطلاعات و داده‌های سازمان صنایع هوایی در این قسمت برای مدل ارائه شده از داده‌های واقعی مقاله تالوری و بیکر (Talluri and Baker, 2002) و مقالات طلوع و نالچیر (Toloo & Nalchigar, 2011) و فرضی پور (Farzipour Saen, 2007) استفاده شده است. مثال اول شامل داده‌های دقیق و مثال دوم شامل داده‌های نادقیق مانند داده‌های بازه‌ای و ترتیبی است.

#### ۴-۵-۱) مثال اول: انتخاب تأمین‌کننده با داده‌های دقیق

داده‌های استفاده شده در این مثال از مقاله تالوری و بیکر (Talluri and Baker, 2002) گرفته شده است. این اطلاعات مربوط به ۱۸ تأمین‌کننده است که شامل دو معیار ورودی و دو معیار خروجی می‌باشند. ورودی‌ها عبارتند از هزینه ارسال کالا<sup>۱</sup> (ورودی ۱) و تعداد دفعات درخواست کالا در ماه<sup>۲</sup> (ورودی ۲). خروجی‌ها عبارتند از تعداد محموله-هایی که سر وقت به دست خریدار می‌رسند<sup>۳</sup> (خروجی ۱) و تعداد صورتحساب‌هایی که بدون اشتباه از تأمین‌کننده<sup>۴</sup> (خروجی ۲) دریافت می‌شود. اطلاعات این تأمین‌کنندگان در جدول شماره ۵-۲ آورده شده است.

فرض کنید نظر تیم خرید درباره اهمیت معیارها به صورت زیر باشد:

$$1 \leq \frac{v_1}{v_2} \leq 2 \quad \& \quad 2 \leq \frac{u_1}{u_2} \leq 3 \quad (39)$$

در این صورت با حل مدل (۳۱) ماکزیمم مقدار اپسیلون به صورت زیر بدست می‌آید:

$$\varepsilon^* = 0.0014 \quad (40)$$

حال با حل مدل (۳۰) برای تعیین کاراترین تأمین‌کننده داریم:

$$d_3^* = 0, d_j^* > 0, \forall j \neq 3 \quad \& \quad M^* = 0.0386 \quad (41)$$

<sup>1</sup> Total cost of shipments (TC)

<sup>2</sup> Number of shipments per month (NS)

<sup>3</sup> Number of shipments to arrive on time (NOT)

<sup>4</sup> Number of bills received from the supplier without errors (NB)

این جواب بهینه نشان می‌دهد که تأمین‌کننده شماره ۳ کارترین تأمین‌کننده می‌باشد. طبق الگوریتم ارائه شده برای پیدا کردن سایر تأمین‌کنندگان کارا، مدل فوق را با اضافه نمودن  $d_3 = 1$  دوباره حل می‌کنیم. مدل فوق با محدودیت جدید  $d_3 = 1$  نشدنی می‌باشد. این امر نشان می‌دهد که بقیه تأمین‌کنندگان ناکارا می‌باشند.

جدول ۵-۲: اطلاعات مربوط به ورودی‌ها و خروجی‌های ۱۸ تأمین‌کننده

شماره تأمین‌کننده	ورودی ۱ (TC) ( $x_{1j}$ )	ورودی ۲ (NS) ( $x_{2j}$ )	خروجی ۱ (NOT) ( $y_{1j}$ )	خروجی ۲ (NB) ( $y_{2j}$ )
۱	۲۵۳	۱۹۷	۱۸۷	۹۰
۲	۲۶۸	۱۹۸	۱۹۴	۱۳۰
۳	۲۵۹	۲۲۹	۲۲۰	۲۰۰
۴	۱۸۰	۱۶۹	۱۶۰	۱۰۰
۵	۲۵۷	۲۱۲	۲۰۴	۱۷۳
۶	۲۴۸	۱۹۷	۱۹۲	۱۷۰
۷	۲۷۲	۲۰۹	۱۹۴	۶۰
۸	۳۳۰	۲۰۳	۱۹۵	۱۴۵
۹	۳۲۷	۲۰۸	۲۰۰	۱۵۰
۱۰	۳۳۰	۲۰۳	۱۷۱	۹۰
۱۱	۳۲۱	۲۰۷	۱۷۴	۱۰۰
۱۲	۳۲۹	۲۳۴	۲۰۹	۲۰۰
۱۳	۲۸۱	۱۷۳	۱۶۵	۱۶۳
۱۴	۳۰۹	۲۰۳	۱۹۹	۱۷۰
۱۵	۲۹۱	۱۹۳	۱۸۸	۱۸۵
۱۶	۳۳۴	۱۷۷	۱۶۸	۸۵
۱۷	۲۴۹	۱۸۵	۱۷۷	۱۳۰
۱۸	۲۱۶	۱۷۶	۱۶۷	۱۶۰

حال نتایج را با نتایج حاصل از مدل استاندارد DEA مقایسه می‌کنیم. مدل استاندارد DEA برای ۱۸ مدل نوشته و حل شد، نتایج مطابق جدول ۵-۳ می‌باشد. طبق نتایج بدست آمده تأمین‌کننده شماره ۳ تنها تأمین‌کننده کارا می‌باشد.

این نتیجه منطبق بر نتیجه حاصل از مدل (۱۹) می‌باشد. با این تفاوت که مدل استاندارد DEA، ۱۸ بار مدل را برای رسیدن به نتیجه مذکور حل می‌کند.

جدول ۵-۳: امتیاز کارایی ۱۸ تأمین‌کننده

تأمین‌کننده	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
امتیاز کارایی	۰.۸۱	۰.۸۶	۱	۰.۹۵	۰.۹۵	۰.۹۵	۰.۷۳	۰.۷۷	۰.۷۸
تأمین‌کننده	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
امتیاز کارایی	۰.۶۲	۰.۶۵	۰.۸۳	۰.۸۲	۰.۸۴	۰.۸۸	۰.۶۴	۰.۸۶	۰.۹۶

### ۵-۴-۲) مثال دوم: انتخاب تأمین‌کننده با داده‌های نادقیق

داده‌ها و اطلاعات استفاده شده در این مثال از مقاله تالوری و بیکر گرفته شده است که شامل اطلاعات ۱۸ تأمین‌کننده می‌باشد. برای هر کدام از تأمین‌کنندگان دو معیار ورودی و یک معیار خروجی در نظر گرفته شده است. ورودی‌ها عبارتند از کل هزینه ارسال کالا<sup>۵</sup> که اطلاعات مربوط به آن به صورت دقیق می‌باشد و شهرت تأمین‌کننده<sup>۶</sup> که یک معیار کیفی بوده و اطلاعات مربوط به آن به صورت ترتیبی می‌باشد. تعداد صورتحساب‌های دریافتی بدون مشکل<sup>۷</sup> نیز به عنوان معیار خروجی در نظر گرفته شده است که اطلاعات مربوط به آن به صورت غیردقیق و به شکل بازه‌ای می‌باشد. اطلاعات فوق در جدول شماره ۴-۵ آورده شده است.

فرض کنید نظر تیم خرید درباره اهمیت معیارها به صورت زیر باشد:

$$1 \leq \frac{v_1}{v_2} \leq 2 \quad (42)$$

معادلات مربوط به ورودی‌ها و خروجی به صورت زیر می‌باشد:

– هزینه ارسال کالا (داده‌های دقیق)

$$\theta_1^- = \{x_{11} = 253; x_{12} = 268; x_{13} = 259; \dots; x_{1,18} = 216\} \quad (43)$$

– شهرت تأمین‌کننده (داده‌های ترتیبی)

$$\theta_2^- = \{x_{2,18} \geq x_{2,16} \geq \dots \geq x_{2,17}\} \quad (44)$$

– تعداد صورتحساب بدون مشکل (داده‌های بازه‌ای)

$$\theta_1^+ = \{50 \leq y_{11} \leq 65; 60 \leq y_{12} \leq 70; \dots; 90 \leq y_{1,18} \leq 150\} \quad (45)$$

با استفاده از تغییر متغیر ذکر شده در رابطه (۱۸)،  $\theta_1^-$ ،  $\theta_2^-$  و  $\theta_1^+$  به ترتیب به صورت زیر تبدیل می‌شوند:

<sup>5</sup> Total cost of shipments (TC)

<sup>6</sup> Supplier reputation (SR)

<sup>7</sup> Number of bills received from the supplier without errors (NB)

$$\begin{aligned} \Omega_1^- &= \{X_{11} = 253v_1; X_{12} = 268v_1; X_{13} = 259v_1; \dots; X_{1,18} = 216v_1\} \\ \Omega_2^- &= \{X_{1,18} \geq X_{2,16} \geq \dots \geq X_{2,17}\} \\ \Omega_1^+ &= \{50u_1 \leq Y_{11} \leq 65u_1; 60u_1 \leq Y_{12} \leq 70u_1; \dots; 90u_1 \leq Y_{1,18} \leq 150u_1\} \end{aligned} \quad (46)$$

جدول ۵-۴: اطلاعات ۱۸ تأمین‌کننده

خروجی	ورودی‌ها		شماره تأمین- کننده
	شهرت تأمین- کننده* (SR X <sub>2j</sub> )	هزینه ارسال کالا (TC X <sub>1j</sub> )	
تعداد صورتحساب بدون مشکل (NB y <sub>1j</sub> )			
[۵۰، ۶۵]	۵	۲۵۳	۱
[۶۰، ۷۰]	۱۰	۲۶۸	۲
[۴۰، ۵۰]	۳	۲۵۹	۳
[۱۰۰، ۱۶۰]	۶	۱۸۰	۴
[۴۵، ۵۵]	۴	۲۵۷	۵
[۸۵، ۱۱۵]	۲	۲۴۸	۶
[۷۰، ۹۵]	۸	۲۷۲	۷
[۱۰۰، ۱۸۰]	۱۱	۳۳۰	۸
[۹۰، ۱۲۰]	۹	۳۲۷	۹
[۵۰، ۸۰]	۷	۳۳۰	۱۰
[۲۵۰، ۳۰۰]	۱۶	۳۲۱	۱۱
[۱۰۰، ۱۵۰]	۱۴	۳۲۹	۱۲
[۸۰، ۱۲۰]	۱۵	۲۸۱	۱۳
[۲۰۰، ۳۵۰]	۱۳	۳۰۹	۱۴
[۴۰، ۵۵]	۱۲	۲۹۱	۱۵
[۷۵، ۸۵]	۱۷	۳۳۴	۱۶
[۹۰، ۱۸۰]	۱	۲۴۹	۱۷
[۹۰، ۱۵۰]	۱۸	۲۱۶	۱۸

\*: بالاترین شهرت = ۱۸ و کمترین شهرت = ۱

با حل مدل (۳۱) ماکزیمم مقدار اپسیلون به صورت زیر بدست می‌آید:

$$\varepsilon^* = 0.0029 \quad (47)$$

حال با حل مدل (۳۰) برای تعیین کاراترین تأمین‌کننده داریم:

$$d_{11}^* = 0, d_j^* > 0, \forall j \neq 11 \& M^* = 0.406 \quad (48)$$

این جواب بهینه نشان می‌دهد که تأمین‌کننده شماره ۱۱ کاراترین تأمین‌کننده می‌باشد. طبق الگوریتم ارائه شده برای پیدا کردن سایر تأمین‌کنندگان کارا مدل فوق را با اضافه نمودن  $d_{11} = 1$  دوباره حل می‌کنیم. جواب بهینه به صورت زیر بدست می‌آید:

$$d_{14}^* = 0, d_j^* > 0, \forall j \neq 14 \& M^* = 0.343 \quad (49)$$

این جواب بهینه نشان می‌دهد که تأمین‌کننده شماره ۱۴ نیز کارا بوده و در رتبه دوم قرار دارد. مطابق الگوریتم ارائه شده مدل (۳۰) را با اضافه نمودن محدودیت‌های جدید  $d_{11} = 1$  و  $d_{14} = 1$  دوباره حل می‌کنیم. جواب بهینه به صورت زیر به دست می‌آید:

$$d_4^* = 0, d_j^* > 0, \forall j \neq 4 \& M^* = 0.094 \quad (50)$$

این جواب بهینه نشان می‌دهد که تأمین‌کننده شماره ۴ نیز کارا بوده و در رتبه سوم قرار دارد. مدل (۳۰) با محدودیت‌های جدید  $d_{11} = 1$ ،  $d_{14} = 1$  و  $d_4 = 1$  نشدنی می‌باشد. این امر نشان می‌دهد که بقیه تأمین‌کنندگان ناکارا می‌باشند. خلاصه نتیجه مدل و الگوریتم در جدول ۵-۵ آورده شده است.

جدول ۵-۵: رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان کارا

شماره تأمین‌کننده کارا	رتبه	$M^*$
۱۱	۱	۰.۴۰۶
۱۴	۲	۰.۳۴۳
۴	۳	۰.۰۹۴

### ۵-۴-۳) مقایسه نتایج مدل پیشنهادی با مدل‌های فرضی پور و طلوع

فرضی پور (Farzipour Saen, 2007) از مدل استاندارد DEA با داده‌های نادقیق برای ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین استفاده نمود. مطابق نتیجه حاصل از مدل آنان تأمین‌کنندگان شماره‌های ۴، ۶، ۸، ۹، ۱۱، ۱۴ و ۱۷ کارا و بقیه تأمین‌کنندگان ناکارا می‌باشند. در حقیقت این مدل تأمین‌کنندگان را فقط به دو گروه کارا و ناکارا دسته‌بندی می‌کند و قادر به رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان کارا و تعیین کاراترین تأمین‌کننده نیست. لذا مدیران خرید قادر به تعیین بهترین تأمین‌کننده برای عقد قرارداد همکاری نیستند. علاوه بر این مدل فرضی پور محدودیت‌های وزنی برای

اعمال نظرات تیم خرید درباره اهمیت معیارها را نیز شامل نمی‌شود. با توجه به اعمال محدودیت‌های وزنی در مدل ارائه شده فقط تأمین‌کنندگان ۴، ۱۱ و ۱۴ کارا هستند که رتبه آنها در جدول ۵-۶ آورده شده است.

جدول ۵-۶: نتایج مدل Farzipour Saen 2007

تأمین‌کننده	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
امتیازکارایی	۰.۷۱	۰.۵۲	۰.۵۴	۱	۰.۶	۱	۰.۷	۱	۰.۶۹
تأمین‌کننده	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
امتیازکارایی	۰.۴۵	۱	۰.۷	۰.۶۶	۱	۰.۳۷	۰.۳۳	۱	۰.۸۹

مدل پیشنهادی این مقاله ضمن مشخص نمودن تأمین‌کنندگان کارا، آنها را رتبه‌بندی نیز می‌نماید. همانطور که قبلاً نیز بحث شد، مدل ارائه شده توسط طلوع و نالچیگر (Toloo & Nalchigar, 2011) فقط قادر است تأمین‌کنندگان کارا را مشخص نماید و قادر به رتبه‌بندی آنها نیست. طبق نتایج مدل آنها تأمین‌کنندگان شماره‌های ۴، ۶، ۸، ۹، ۱۱، ۱۴ و ۱۷ کارا و بقیه تأمین‌کنندگان ناکارا هستند. مدل ارائه شده توسط طلوع و نالچیگر علاوه بر مشکل ارائه شده، قادر به در نظر گرفتن نظرات تیم خرید درباره اهمیت معیارها نیست. شایان ذکر است که این مقاله در یک ژورنال معتبر<sup>۸</sup> به چاپ رسیده است.

<sup>۸</sup> Expert Systems with Applications

## ۵-۵) نتیجه‌گیری

در این فصل مدل و الگوریتم ارائه شده برای تعیین و رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان کارا با داده‌های واقعی (داده‌های دقیق و نادقیق) مورد استفاده قرار گرفت. مقایسه نتایج مدل پیشنهادی با مدل استاندارد تحلیل پوششی داده‌ها و نتایج مدل‌های مشابه نشان داد که مدل و الگوریتم ارائه شده از کارایی بالایی برخوردار است. همچنین مدل ارائه شده در مقایسه با مدل‌های مشابه موجود، مشخصه‌های بیشتری را در اختیار مدیران برای تصمیم‌گیری قرار می‌دهد که از مهمترین آنها می‌توان به تعیین کاراترین تأمین‌کننده، در نظر گرفتن همزمان داده‌های دقیق، نادقیق و محدودیت‌های وزنی اشاره نمود. در ضمن مدل ارائه شده، برای تعیین کاراترین تأمین‌کننده تنها یک بار مدل را حل می‌کند در حالی که در مدل استاندارد DEA برای تعیین بهترین تأمین‌کننده باید حداقل به تعداد تأمین‌کنندگان مدل نوشته و حل شود. مدل ارائه شده تحت عنوان مقاله ای "ارائه مدل جدید تحلیل پوششی داده‌ها برای تعیین کاراترین واحد تصمیم‌گیری با در نظر گرفتن داده‌های غیردقیق" در نشریه مهندسی صنایع دانشگاه تهران مورد پذیرش قرار گرفته است و در فرایند چاپ می‌باشد.

در این طرح ابتدا معیارها و مدل‌های موجود در ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین مورد بررسی قرار گرفتند. برای اینکار مقالات و سازمان‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفتند. در نهایت ضمن تبیین معیارهای ارزیابی و انتخاب در شبکه نوآوری صنایع فرافن و بومی‌سازی آنها از طریق نظرات خبرگان سازمان صنایع هوایی، مدل پیشنهادی با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) برای ارزیابی و انتخاب این تأمین‌کنندگان ارائه شد.

## فهرست مراجع

ابراهیمی ا. (۱۳۸۹). محدودیت‌های وزنی شدنی در DEA. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده ریاضی، دانشگاه علم و صنعت ایران.

ابراهیمی ب.، رحمانی م.، خاکزار بفرولی م. (۱۳۹۳). مدل برنامه‌ریزی خطی جدید برای تعیین واحد تصمیم‌گیری کارا در روش DEA. هفتمین کنفرانس بین‌المللی انجمن ایرانی تحقیق در عملیات.

ابراهیمی ب.، رحمانی م.، خاکزار بفرولی م. (۱۳۹۳). تعیین بهترین تأمین‌کننده با در نظر گرفتن داده‌های غیردقیق در روش تحلیل پوششی داده‌ها، توسعه مدل Toloo & Nalchigar, (2011). مجله علمی پژوهشی مدیریت تولید و عملیات دانشگاه اصفهان (ارسال شده، در دست دآوری).

کوپر و.، سیفورد ل.، تن ک.، (۲۰۰۰). تحلیل پوششی داده‌ها مدل‌ها و کاربردها. ترجمه دکتر میرحسینی، ناشر: دانشگاه صنعتی امیرکبیر. چاپ سوم، ۱۳۹۱.

سهرابی، ب.، نالچیکر، س. (۱۳۸۹). ارائه یک مدل نوین تحلیل پوششی داده‌ها برای شناسایی کاراترین واحد تصمیم‌گیری با داده‌های غیردقیق. نشریه تخصصی مهندسی صنایع، دروه ۴۴، ص ۶۳ تا ۷۳.

ذوالفقاری ر. (۱۳۸۸). طراحی مدل تولید توزیع در زنجیره تأمین دو سطحی چند محصولی، چند کارخانه‌ای، چند پریودی با تقاضای غیر قطعی مشتریان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی صنایع.

رزمی ج.، جولای ف.، شخص‌نیایی م. (۱۳۸۶). ارائه مدل ترکیبی برای مسئله تصمیم‌گیری انتخاب تأمین‌کننده و حل آن توسط الگوریتم ژنتیک. فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی، شماره ۴۳، تابستان ۱۳۸۶، ۱۵۲-۱۲۱.

قیدر خلجانی ج. (۱۳۸۶). ارائه یک مدل کمی برای انتخاب تأمین‌کننده در زنجیره تأمین یک خریدار و چند تأمین‌کننده. رساله دکتری، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی صنایع.

کتابی س.، نوری‌زاده م.، ایزدی ب. (۱۳۸۸). اولویت‌بندی تأمین‌کنندگان قطعات با استفاده از رویکرد ترکیبی AHP فازی و TOPSIS فازی (مطالعه موردی: شرکت صنایع اپتیک اصفهان). اولین کنفرانس بین‌المللی و سومین کنفرانس ملی لجستیک و زنجیره تأمین.

Aissaoui N., Haouari M., Hassini E. "Supplier selection and order lot sizing modeling: A review", Computers & Operations Research, 3516 – 3540, 2007.

Akarte M.M., Surendra N.V., Ravi B., Rangaraj N., "Web based casting supplier evaluation using analytical hierarchy process", Journal of the Operational Research Society 52 (5), 511–522, 2001.

Albino V., Garavelli A.C., "A neural network application to subcontractor rating in construction", International Journal of Project Management, 9-14, 1998.

Allen R., Athanassopoulos A., Dyson R.G., Thanassoulis E., "Weights restrictions and value judgments in Data Envelopment Analysis: evolution, development and future directions", Annals of Operations Research 73, 13-34, 1997.

Arikan F., "A fuzzy solution approach for multi objective supplier selection", Expert Systems with Applications, 947–952, 2013.



- Amid A., Ghodsypour S.H., O'Brien C., "Fuzzy multi-objective linear model for supplier selection in a supply chain", *International Journal of Production Economics*, 394-407, 2006.
- Amid A., Ghodsypour S.H., O'Brien C., "A weighted max-min model for fuzzy multi-objective supplier selection in a supply chain", *International Journal of Production Economics* 131, 139-145, 2011.
- Amin G.R., Toloo M., "Finding the most efficient DMUs in DEA: An improved integrated model", *Computers & Industrial Engineering*, 52, 71-77, 2007.
- Amin G.R., "Comments on finding the most efficient DMUs in DEA: An improved integrated model", *Computers & Industrial Engineering*, 56, 1701-1702, 2009.
- Asosheh A., Nalchigar S., Jamporzmay M., "Information technology project evaluation: An integrated data envelopment analysis and balanced scorecard approach", *Expert Systems with Application*, 37, 5931-5938, 2010.
- Azadi M., Jafarian M., Farzipoor Saen R., Mirhedayatian S.M., "A new fuzzy DEA model for evaluation of efficiency and effectiveness of suppliers in sustainable supply chain management context", *Computers & operations research*, 2014.
- Banker R.D., Charnes A., Cooper W.W., "Some models for estimating technical and scale inefficiency in data envelopment analysis", *Management Science*, 3, 1078-1092, 1984.
- Bayazit O., "Use of analytic network process in vendor selection decisions", *Benchmarking: An International Journal* 13, 566-579, 2006.
- Bevilacqua M., Petroni A., "From Traditional Purchasing to Supplier Management: A Fuzzy Logic-based Approach to Supplier Selection", *International Journal of Logistics: Research and Applications*, 235-255, 2002.
- Bottani E., Rizzi A., "An adapted multi-criteria approach to suppliers and products selection – An application oriented to lead-time reduction", *International Journal Production Economics*, 763-781, 2008.
- Braglia M., Petroni A., "A quality assurance-oriented methodology for handling trade-offs in supplier selection", *International Journal of Physical Distribution & Logistics Management* 30 (2), 96-111, 2000.
- Burton T. T., "JIT/Repetitive sourcing strategies: tying the knot with your suppliers", *Production and Inventory Management Journal*. 4th Quarter, 38-41, 1998.
- Cebi F., Bayraktar D., "An integrated approach for supplier selection", *Logistics Information Management*, 395-400, 2003.
- Chan F.T.S., Chan H.K., Ip R.W.L., Lau H.C.W., "A decision support system for supplier selection in the airline industry", *Proceedings of the Institution of Mechanical Engineers Part B – Journal of Engineering Manufacture* 221 (4), 741-758, 2007.
- Choi J.H., Chang Y.S., "A two-phased semantic optimization modeling approach on supplier selection in Procurement", *Expert Systems with Applications*, 137-144, 2006.
- Chan F.T.S., Chan H.K., "Development of the supplier selection model – A case study in the advanced technology industry", *Proceedings of the Institution of Mechanical Engineers Part B – Journal of Engineering Manufacture*, 1807-1824, 2004.
- Chan F.T.S., Kumar, N., "Global supplier development considering risk factors using fuzzy extended AHP-based approach", *OMEGA – International Journal of Management Science*, 417-431, 2007.
- Chai J., Liu J.N.K., E.W.T., "Application of decision-making techniques in supplier selection: A systematic review of literature", *Expert Systems with Applications*, 40, 3872-3885, 2013.
- Charnes A., Cooper W.W., Rhodes E., "Measuring the efficiency of Decision Making Units", *European Journal of Operation Research*, 2, 429-444, 1978.
- Chen X., Skully M., Brown K., "Banking efficiency in China: Application of DEA to pre- and post-deregulation eras: 1993-2000", *China Economic Review*, 16, 229-245, 2005.

- Cook W. D., Kress M., Seiford L. M., "Data Envelopment Analysis in the presence of both quantitative and qualitative factors", *Journal of Operational Research Society*, 47, 945–953, 1996.
- Cooper W.W., Park K.S., Yu G., "IDEA and AR-IDEA: models for dealing with imprecise data in DEA", *Management Science*, 45, 597–607, 1999.
- Cooper W.W., Park K.S., Yu G., "IDEA (imprecise data envelopment analysis) with CMDs (column maximum decision making units)", *Journal of Operations Research Society*, 52(2), 176–181, 2001.
- Damghani K., Tavana M., Saami E., "A data envelopment analysis model with interval data and undesirable output for combined cycle power plant performance assessment", *Expert Systems with Applications* 42, 760–773, 2015.
- Dargi et al., "Supplier Selection: A Fuzzy-ANP Approach", *Procedia Computer Science, Information Technology and Quantitative Management*, 31, 691 – 700, 2014.
- De Boer L., Labro E., Morlacchi P., "A review of methods supporting supplier selection", *European Journal of Purchasing & Supply Management*, 75-89, 2001.
- De Boer L., Van der Wegen L., Telgen J., "Outranking methods in support of supplier selection", *European Journal of Purchasing and Supply Management*, 109-118, 1998.
- Despotis D.K., Smirlis Y.G., "Data envelopment analysis with imprecise data", *European Journal of Operational Research*, 140, 24–36, 2002.
- Dickson G. W., "An analysis of vendor selection systems and decisions", *Journal of Purchasing*, 2, 5–17, 1996.
- Ebrahimi B., Rahmani M., "A new DEA model to determine the most efficient DMU in presence of weight restrictions, an application in supplier selection problem", *The 45<sup>th</sup> Annual Iranian Mathematics Conference*, 2014.
- Ebrahimi B., Rahmani M., Khakzar M., "Comments on "Information technology project evaluation: An integrated data envelopment analysis and balanced scorecard approach" and a new ranking algorithm", *Journal of Data Envelopment Analysis and Decision Science*, 1-9, doi: 10.5899/2014/dea-00077, 2014.
- Ellram L. M., "The supplier selection decision in strategic partnerships", *Journal of purchasing and materials management*, 26(3), 8-14, 1987.
- Emrouznejad A., Rostamy-Malkhalifeh M., Hatami-Marbini A., Tavana M., Aghayi N., "An overall profit Malmquist productivity index with fuzzy and interval data", *Mathematical and Computer Modelling*, 54, 2827–2838, 2011.
- Ertay T., Ruan D., Tuzkaya U. R. "Integrating data envelopment analysis and analytic hierarchy for the facility layout design in manufacturing systems", *Information Sciences*, 176, 237–262, 2006.
- Farzipoor Saen R., "Supplier selection in the presence of both cardinal and ordinal data", *European Journal of Operational Research*, 741-747, 2007.
- Farzipoor Saen R., "Supplier selection by the new AR-IDEA model", *International Journal of Advanced Manufacturing Technology*, 39, 1061–1070, 2008.
- Farzipoor Saen, R., "Restricting weights in supplier selection decisions in the presence of dual-role factors", *Applied Mathematical Modelling*, 34, 2820–2830, 2010.
- Foroughi A.A., "A new mixed integer linear model for selecting the best decision making units in data envelopment analysis", *Computer & Industrial Engineering*, 60, 550–554, 2011.
- Foroughi A.A., "A revised and generalized model with improved discrimination for finding most efficient DMUs in DEA", *Applied Mathematical Modelling*, 37, 4067–4074, 2013.
- Gencer C., Gurpinar D., "Analytic network process in supplier selection: A case study in an electronic firm", *Applied Mathematical Modelling*, 2475–2486, 2007.

- Ghodsypour S.H., O'Brien C., "A decision support system for supplier selection using an integrated analytic hierarchy process and linear programming", *International Journal of Production Economics*, 1998.
- Ghodsypour S.H., O'Brien C.O., "The total cost of logistics in supplier selection, under conditions of multiple sourcing, multiple criteria and capacity constraint", *International Journal of Production Economics*, 15-27, 2001.
- Ghobadian A., Stainer A., Kiss T., "A computerized vendor rating system. Proceedings. Proceeding of the first international symposium on logistics", The University of Nottingham, Nottingham, UK, 321-328, 1993.
- Goffin K., Szejcowski M., New C., "Managing suppliers: When fewer can mean more", *International Journal of Physical Distribution & Logistics Management*, 27(7), 422-436, 1997.
- Golmohammadi D., Parast M., "Developing a grey-based decision-making model for supplier selection", *International Journal of Production Economics* 137, 191-200, 2012.
- Grando A., Sianesi A., "Supply management: a vendor rating assessment", *CEMS Business Review* 1, 199-212, 1996.
- Ha S.H., Krishnan R., "A hybrid approach to supplier selection for the maintenance of a competitive supply chain", *Expert Systems with Applications*, 1303-1311, 2008.
- Hinkle C.L., Robinson P. J., Green P. E., "Vendor evaluation using cluster analysis", *Journal of Purchasing*, 49-58, 1969.
- Holt G.D., "Which contractor selection methodology?", *International Journal of Project Management*, 153-164, 1998.
- Ho W., Xu X., Dey P. K., "Multi-criteria decision making approaches for supplier evaluation and selection: A literature review", *European Journal of Operational Research*, 16-24, 2010.
- Hong G. H., Park S. C., Jang D. S., Rho H. M., "An effective supplier selection method for constructing a competitive supply-relationship", *Expert Systems with Applications*, 629-639, 2005.
- Jahanshahloo G.R., Lotfi F., Rezaie V., Khanmohammadi M., "Ranking DMUs by ideal points with interval data in DEA", *Applied Mathematical Modelling* 35, 218-229, 2011.
- Jahanshahloo G.R., Soleimani-damaneh M., Mostafae A., "Preference score of units in the presence of ordinal data", *Chaos, Solitons and Fractals* 39, 214-221, 2009.
- Johnes J., "Measuring teaching efficiency in higher education: An application of data envelopment analysis to economics graduates from UK Universities 1993", *European Journal of Operational Research*, 174, 443-456, 2006.
- Kahraman C., Cebeci U., Ulukan Z., "Multi-criteria supplier selection using fuzzy AHP", *Logistics Information Management*, 382-394, 2003.
- Karpak B., Kumcu E., Kasuganti R., "An application of visual interactive goal programming: a case in vendor selection decisions", *Journal of Multi-Criteria Decision Analysis*, 93-105, 1999.
- Karsak E., Dursun M., "An integrated supplier selection methodology incorporating QFD and DEA with imprecise data", *Expert Systems with Applications* 41, 6995-7004, 2014.
- Kao C., "Interval efficiency measures in data envelopment analysis with imprecise data", *European Journal of Operational Research*, 174, 1087-1099, 2006.
- Kawtummachai R., Van Hop N., "Order allocation in a multiple-supplier environment", *International Journal of Production Economics*, 231-238, 2005.
- Karpak B., Kumcu E., Kasuganti, R., "Purchasing materials in the supply chain: Managing a multi-objective task", *European Journal of Purchasing and Supply Management*, 209-216, 2001.
- Kannan D., Khodaverdi R., Olfat L., Jafarian A., Diabat A., "Integrated fuzzy multi criteria decision making method and multi objective programming approach for supplier selection and order allocation in a green supply chain", *Journal of Cleaner Production* 47, 355-367, 2013.

- Khaleie S., Fasanghari M., Tavassoli E., "Supplier selection using a novel intuitionist fuzzy clustering approach", *Applied Soft Computing* 12, 1741–1754, 2012.
- Khalili M., Camanho A.S., Portela M.C.A.S., Alirezaee M.R., "The measurement of relative efficiency using data envelopment analysis with assurance regions that link inputs and outputs", *European Journal of Operational Research*, 761-770, 2010a.
- Khalili M., Camanho A.S., Portela M.C.A.S., Alirezaee M.R., "An improvement on the Tracy and Chenmodel 'A generalized model for weight restrictions in DEA'", *Journal of the Operational Research Society (JORS)*, 61, 1789 -1793, 2010b.
- Kilinc O., Onal S.A., "Fuzzy AHP approach for supplier selection in a washing machine company", *Expert Systems with Applications*, 9656–9664, 2011.
- Kumar M., Vrat P., Shankar R., "A fuzzy goal programming approach for vendor selection problem in a supply chain", *Computers & Industrial Engineering*, 69–85, 2004.
- Kull T.J., Talluri S., "A supply-risk reduction model using integrated multicriteria decision making", *IEEE Transactions on Engineering Management*, 409–419, 2008.
- Kumar A., Jain V., Kumar S., "A comprehensive environment friendly approach for supplier selection", *Omega*, 42, 109–123, 2014.
- Lee J., Cho H., Kim Y.S., "Assessing business impacts of agility criterion and order allocation strategy in multi-criteria supplier selection", *Expert Systems with Applications* 42, 1136–1148, 2015.
- Lehman D., Oshaughnessy J., "Decision Criteria used in buying different categories of products", *Journal of Purchasing and Materials Management*, 1982.
- Liu J., Ding F.Y., Lall V., "Using Data Envelopment Analysis to compare suppliers for supplier selection and performance improvement", *Supply Chain Management: An International Journal*, 143-150, 2000.
- Lee E.K., Ha S., Kim S.K., "Supplier Selection and Management System Considering Relationships in Supply Chain Management", *IEEE Transactions on Engineering Management*, 307-318, 2001.
- Li X.B., Reeves G.R., "A multiple criteria approach to data envelopment analysis", *European Journal of Operational Research*, 115, 507–517, 1999.
- Lin R.H., "An integrated model for supplier selection under a fuzzy situation", *International Journal of Production Economics*, 138, 55- 61, 2012.
- Lin C.T., Chen C.B., Ting Y.C., "An ERP model for supplier selection in electronics industry", *Expert Systems with Applications* 38, 1760–1765, 2011.
- Luo X., Wu C., Rosenberg D., Barnes D., "Supplier selection in agile supply chains: an information processing model and an illustration", *Journal of Purchasing and Supply Management* 15 (4), 249–262, 2009.
- Masella C., Rangone A., "A contingent approach to the design of vendor selection systems for different types of co-operative customer/supplier relationships", *International Journal of Operations and Production Management*, 70–84, 2000.
- Marbini A., Emrouznejad A., Agrell P.J., "Interval data without sign restrictions in DEA", *Applied Mathematical Modelling*, 38, 2028–2036, 2013.
- Mendoza A., Santiago E., Ravindran A.R., "A three-phase multi-criteria method to the supplier selection problem", *International Journal of Industrial Engineering*, 195–210, 2008.
- Mendoza A., Ventura J.A., "An effective method to supplier selection and order quantity allocation", *International Journal of Business and Systems Research*, 1–15, 2008.
- Mohrman S.A., Glinow M.A.V., "High technology organizations: Context, organization and people", *Journal of Engineering and Technology Management*, 261-280, 1990.
- Muralidharan C., Anantharaman N., Deshmukh S.G., "A multi-criteria group decision-making model for supplier rating", *Journal of Supply Chain Management* 38 (4), 22–33, 2002.

- Narasimhan R., Talluri S., Mendez D., "Supplier evaluation and rationalization via data envelopment analysis: an empirical examination", *Journal of Supply Chain Management* 37 (3), 28–37, 2001.
- Narasimhan R., Talluri S., Mahapatra S.K., "Multiproduct, multi-criteria model for supplier selection with product life-cycle considerations", *Decision Sciences* 37 (4), 577–603, 2006.
- Ng S.T., Skitmore R.M., "CP-DSS: Decision support system for contractor prequalification", *Civil Engineering and Environmental Systems*, 133-159, 1995.
- Ng W.L., "An efficient and simple model for multiple criteria supplier selection problem", *European Journal of Operational Research*, 1059–1067, 2008.
- Shirkouhi, Shakouri H., Javadi B., Keramati A., "Supplier selection and order allocation problem using a two-phase fuzzy multi-objective linear programming", *Applied Mathematical Modelling*, 37, 9308–9323, 2013.
- Park K.S., "Simplification of the transformations and redundancy of assurance regions in IDEA (imprecise DEA)", *Journal of the Operational Research Society* 55, 1363-1366, 2004.
- Park K.S., "Duality, efficiency computations and interpretations in imprecise DEA", *European Journal of Operational Research*, 200, 289–296, 2010.
- Perçin S., "An application of the integrated AHP–PGP model in supplier selection", *Measuring Business Excellence*, 34–49, 2006.
- Polansky A.M., "Supplier selection based on bootstrap confidence regions of process capability indices", *International Journal of Reliability, Quality and Safety Engineering*, 1-14, 2003.
- Ronen B., Trietsch D., "A decision support system for purchasing management of large projects", *Operations Research*, 882-890, 1988.
- Rouyendegh B.D., Saputro T.E., "Supplier selection using integrated fuzzy TOPSIS and MCGP: a case study", *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 5th World Conference on Educational Sciences, 116, 3957 – 3970, 2014.
- Sarkis J., Talluri S., "A model for strategic supplier selection", *Journal of Supply Chain Management* 38 (1), 18–28, 2002.
- Sexton T.R., Silkman R.H., Hogan A.J., "Data envelopment analysis: Critique and extensions. In: Silkman, R.H. (Ed.), *Measuring Efficiency: An Assessment of Data Envelopment Analysis*", Jossey-Bass, San Francisco, pp. 73-105, 1986.
- Shafer S.M., Byrd T.A., "A framework for measuring the efficiency of organizational investments in information technology using data envelopment analysis", *Omega*, 28, 125–141, 2000.
- Stewart, T.J., "Relationships between data envelopment analysis and multiple criteria decision making", *Journal of the Operational Research Society* 47 (5), 654-665, 1996.
- Talluri S., Sarkis J., "A model for performance monitoring of suppliers", *International Journal of Production Research*, 4257-4269, 2002.
- Talluri S., Baker R.C., "A multi-phase mathematical programming approach for effective supply chain design", *European Journal of Operational Research* 141 (3), 544-558, 2002.
- Thanassoulis E., Portela M.C.A.S., Allen R., "Incorporating Value Judgments in DEA", In Cooper, W. W., Seiford, L. W. and Zhu, J., editors, *Handbook on Data Envelopment Analysis*. Kluwer Academic Publishers, 99-138, 2004.
- Timmerman E., "An approach to vendor performance evaluation", *Journal of Purchasing and Materials Management*, 2-8, 1986.
- Toloo M., "On finding the most BCC-efficient DMU: A new integrated MIP–DEA model", *Applied Mathematical Modelling*, 36, 5515–5520, 2012.
- Toloo M., Ertay T., "The most cost efficient automotive vendor with price uncertainty: A new DEA approach", *Measurement* 52, 135–144, 2014.



- Toloo M., Nalchigar S., "A new DEA method for supplier selection in presence of both cardinal and ordinal data", *Expert Systems with Applications*, 14726–14731, 2011.
- Toloo M., Nalchigar S., "A new integrated DEA model for finding most BCC-efficient DMU", *Applied Mathematical Modelling*, 33, 597–604, 2009.
- Tracy D.L., Chen B., "A generalized model for weight restrictions in data envelopment analysis", *Journal of the Operational Research Society (JORS)*, 56: 390–396, 2005.
- Valluri A., Croson D.C., "Agent learning in supplier selection models", *Decision Support Systems*, 219-240, 2005.
- Veni K.K, Rajesh R., Pugazhendhi S., "Development of Decision Making Model Using Integrated AHP and DEA for Vendor Selection", *Procedia Engineering*, 38, 3700–3708, 2012.
- Wang Y.M., Jiang P., "Alternative mixed integer linear programming models for identifying the most efficient decision making unit in data envelopment analysis", *Computers & Industrial Engineering*, 62, 546–553, 2012.
- Ware N.R., Singh S.P., Banwet D.K., "A mixed-integer non-linear program to model dynamic supplierselection problem", *Expert Systems with Applications*, 41, 671–678, 2014.
- Wadhwa V., Ravindran A.R., "Vendor selection in outsourcing", *Computers and Operations Research*, 3725–3737, 2007.
- Wang Y.M., Greatbanks R., Yang J.B., "Interval efficiency assessment using data envelopment analysis", *Fuzzy Sets and Systems*, 153, 347–370, 2005.
- Weber C.A., Ellram L.M., "Supplier selection using multi-objective programming: a decision support system approach", *International Journal of Physical Distribution & Logistics Management*, 3-14, 1992.
- Weber C.A., Desai A., "Determination of paths to vendor market efficiency using parallel co-ordinates representation: a negotiation tool for buyers", *European Journal of Operational Research*, 142-155, 1996.
- Weber C.A., Current J.R., Desai A., "Non-cooperative negotiation strategies for vendor selection", *European Journal of Operational Research*, 208-223, 1998.
- Weber C.A., Current J.R., "A multi-objective approach to vendor selection", *European Journal of Operational Research*, 173-184, 1993.
- Wu C., Barnes D., "A literature review of decision-making models and approaches for partner selection in agile supply chains", *Journal of Purchasing & Supply Management*, 17, 256–274, 2011.
- Xia W., Wu Z., "Supplier selection with multiple criteria in volume discount environments", *OMEGA – International Journal of Management Science*, 494–504, 2007.
- Xiaodong Y.L., Chen L.Y., "Supplier selection using axiomatic fuzzy set and TOPSIS methodology in supply chainmanagement", *Fuzzy Optimization and Decision Making*, 11, 147–176, 2012.
- Zhixiang C., Shihua M., Rongqiu C., "Fuzzy Multi-objective decision model of supplier selection with preference information", *Journal of Systems Engineering and Electronics*, 34-41, 2001.
- Zenz G., "Purchasing and the Management of Materials", Wiley, New York, 1981.
- Zhu J., "Imprecise data envelopment analysis (IDEA): A review and improvement with an application", *European Journal of Operational Research* 144 (3), 513–529, 2003.
- Zhu J., "Imprecise DEA via standard linear DEA models with a revisit to a Korean mobile telecommunication company", *Operations Research*, 52, 323-329, 2004.

## پیوست ۱: پیشنهاد پروپوزال کلی به سازمان صنایع هوایی

### عنوان پروپوزال:

طراحی و پیاده‌سازی داشبورد مدیریت استراتژیک شبکه نوآوری سازمان صنایع هوایی

### معرفی مسئله

سازمان‌های بزرگ مثل سازمان صنایع هوایی برای تولید محصول‌های خود با تأمین‌کنندگان و پیمانکاران بسیار زیادی سروکار دارند. به مجموعه این تأمین‌کنندگان و پیمانکاران که در ارتباط و همکاری با یکدیگر محصولی را خلق و تولید می‌کنند شبکه نوآوری گفته می‌شود. شبکه‌ی نوآوری در یک تعریف کلی عبارت است از مجموعه‌ای از سازمان‌ها و موسسات مستقل و روابط فی‌مابین آنها که بنا بر انگیزه‌ای مختلف و به اشکال حقوقی گوناگون و متنوع، در فرآیند تحقیق و توسعه با یکدیگر همکاری نموده و منابع و دانش خود را به اشتراک می‌گذارند. چنانچه سازمان‌ها به تحقیق و توسعه داخلی بسنده ننموده و از دانش خارجی نیز برای کسب دانش و فناوری جهت افزایش رقابت‌پذیری بهره ببرند در این صورت نوآوری باز خواهد بود. در حقیقت نوآوری باز الگویی مبتنی بر این فرض است که اگر شرکت‌ها به دنبال ارتقا فناوری خود باشند می‌بایست از ایده‌های خارجی همانند ایده‌های داخلی بهره ببرند. تمرکز اصلی سازمان صنایع هوایی در تولید، نگهداری و تعمیرات انواع هواپیما، بالگرد و پرنده‌ها است. به طور کلی اجزای اصلی این محصولات در سازمان صنایع هوایی عبارت است از:

- سازه شامل بال، بدنه و سطوح فرامین
  - پیشرانه شامل موتور، متعلقات موتور، سیستم سوخت و سیستم روانکاری
  - سامانه‌ها و متعلقات اویونیک شامل نشان‌دهنده‌ها، سیستم‌های هدایت، کنترل و ناوبری، سیستم‌های ارتباطات
  - سامانه‌ها و متعلقات مکانیکی و هیدرولیکی شامل: ارباه‌های فرود و سیستم حیات
- با توجه به اینکه اجزای یک محصول (به عنوان مثال یک هواپیما) در سازمان صنایع هوایی از تنوع بالایی برخوردار است به همین دلیل تعداد تأمین‌کنندگان و پیمانکاران این سازمان در جهت طراحی، ساخت و تست یک محصول بسیار زیاد است. بنابراین شناسایی، دسته‌بندی (خوشه‌بندی)، ارزیابی، انتخاب و مدیریت تأمین‌کنندگان و پیمانکاران مربوطه با هدف رسیدن به کیفیت بالا، اطمینان از محصول، تسهیل در دسترسی سریع به تأمین‌کننده بسیار حائز اهمیت است. در این راستا در جهت تدوین استراتژی برای رسیدن به شبکه نوآوری با خصوصیات ذکر شده پاسخ به موارد زیر ضروری می‌باشد:

- شناسایی نقاط قوت و ضعف سازمان در تأمین نیازهای طراحی، ساخت، نگهداری و تعمیر محصولات
- شناسایی نقاط ضعف و قوت تأمین‌کنندگان و پیمانکاران شبکه نوآوری (ارزیابی توان شبکه نوآوری)
- اولویت‌گذاری حوزه‌های نیازمند به تقویت و توانمندسازی
- اولویت‌گذاری حوزه‌های خارج از سازمان، داخل کشور و خارج کشور با هدف برون‌سپاری
- تعیین تأمین‌کنندگان داخلی فرآیند طراحی و ساخت نیازمند به تقویت پایه‌های دانش

برای تحقق سوالات مطرح شده با هدف تبیین استراتژی توسعه شبکه نوآوری، نیاز است نرم‌افزاری طراحی شود تا بتوان اطلاعات و مشخصات تأمین‌کنندگان از جمله خصوصیات آنها و نقاط ضعف و قوت آنها را ثبت نمود و همچنین تأمین‌کنندگان و پیمانکاران مختلف با توجه به زمینه‌های کاری و خصوصیات آنها دسته‌بندی شوند. این نرم افزار بایستی توانایی ترسیم ماتریسی با خصوصیات زیر را در طراحی و ساخت یک محصول در سازمان صنایع هوایی دارا باشد:

مراحل ساخت اجزا	طراحی	نمونه‌سازی	ساخت و تولید	مونتاژ و یکپارچه- سازی	آزمون و تست	تائید و گواهی- نامه	تعمیرات و نگهداری
سازه	تأمین‌کننده ۱	تأمین‌کننده ۲	تأمین‌کننده ۳	تأمین‌کننده ۴	تأمین‌کننده ۵	تأمین‌کننده ۶	تأمین‌کننده ۷
پیش‌رانه	تأمین‌کننده ۸	تأمین‌کننده ۹	تأمین‌کننده ۱۰	تأمین‌کننده ۱۱	تأمین‌کننده ۱۲	تأمین‌کننده ۱۳	تأمین‌کننده ۱۴
سامانه‌های مکانیکی - هیدرولیکی	تأمین‌کننده ۱۵	تأمین‌کننده ۱۶	تأمین‌کننده ۱۷	تأمین‌کننده ۱۸	تأمین‌کننده ۱۹	تأمین‌کننده ۲۰	تأمین‌کننده ۲۱
اویونیک	تأمین‌کننده ۲۲	تأمین‌کننده ۲۳	تأمین‌کننده ۲۴	تأمین‌کننده ۲۵	تأمین‌کننده ۲۶	تأمین‌کننده ۲۷	تأمین‌کننده ۲۸

شایان ذکر است که هر کدام از مراحل ساخت دارای سطوح مختلفی هستند. به عنوان نمونه طراحی معمولاً شامل سه سطح طراحی مفهومی<sup>۱</sup>، طراحی اولیه<sup>۲</sup> و طراحی جزئی (دقیق)<sup>۳</sup> است.

در جدول فوق تأمین‌کنندگان هر کدام از عناصر ماتریس معمولاً متفاوت هستند. به عنوان مثال دانشگاه‌ها معمولاً بیشتر در بخش طراحی (طراحی سازه، پیش‌رانه و ..) وارد می‌شوند. همچنین ممکن است بخش‌هایی از ماتریس بالا در داخل کشور قابل تأمین (و یا طراحی) نباشد و از تأمین‌کنندگان خارج از کشور استفاده شود. مجموعه عناصر (تأمین‌کنندگان و پیمانکاران) بخش‌های مختلف جدول بالا شبکه نوآوری سازمان صنایع هوایی را تشکیل می‌دهند که در ارتباط و همکاری با یکدیگر محصولی را خلق و تولید می‌کنند.

همانطور که اشاره شد شناسایی، ارزیابی، انتخاب و مدیریت تأمین‌کنندگان در شبکه نوآوری سازمان صنایع هوایی بسیار حائز اهمیت است. همچنین آگاهی مدیران ارشد سازمان از نقاط ضعف و قوت شبکه در سیاست‌گذاری و تعیین اهداف استراتژیک ضروری می‌باشد. برای اینکار نیاز است ابتدا ساختار شکست محصول مشخص شود. این شکست باید تا جایی انجام شود که تأمین‌کننده نهایی قابلیت تأمین جزء را بصورت انفرادی داشته باشد. مشخص نمودن این اجزا به همراه تأمین‌کنندگان آنها (شبکه نوآوری) می‌تواند تاثیر بسیاری در شناخت شبکه نوآوری و موفقیت آن در سازمان داشته باشد. لذا هدف این طرح در وهله اول تعیین ساختار شکست محصول و شناسایی و تعیین تأمین‌کنندگان و پیمانکاران آنها می‌باشد که منجر به تعیین و طراحی شبکه نوآوری سازمان صنایع هوایی خواهد شد. در وهله دوم

<sup>1</sup> Conceptual design

<sup>2</sup> Preliminary design

<sup>3</sup> Detail design



طراحی و پیاده‌سازی نرم‌افزار برای مدیریت و توسعه این شبکه خواهد بود. همچنین تأمین‌کنندگان شبکه خوشه‌بندی خواهند شد تا در صورت نیاز بتوان از بین آنها یک و یا چند تأمین‌کننده را بعد از ارزیابی انتخاب نمود. فاز تکمیلی در صورت نیاز می‌تواند طراحی مدل ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان باشد.

## خروجی‌های طرح

- گزارش مرور ادبیات موضوع، اهمیت و ضرورت انجام طرح.
- گزارش مربوط به ساختار شکست محصول شبکه نوآوری
- شناسایی تأمین‌کنندگان و ایجاد بانک اطلاعاتی مربوط به شبکه نوآوری
- طراحی نرم‌افزار مربوط به شبکه نوآوری با قابلیت حذف و اضافه نمودن تأمین‌کنندگان جدید
- خوشه‌بندی تأمین‌کنندگان به طوری که با یکدیگر قابل مقایسه و ارزیابی باشند.
- طراحی مدل ارزیابی و انتخاب در صورت وجود تعدد تأمین‌کننده برای یک باکس.
- گزارش مربوط به پیاده‌سازی نرم‌افزار

## ویژگی‌های بارز نرم‌افزار مدیریت تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری

به طور حتم ارزیابی توان شبکه نوآوری مقدمه سیاست‌گذاری در این حوزه است. برای رسیدن به این هدف نرم‌افزاری که در این طرح تبیین خواهد شد ضمن اینکه بانک اطلاعاتی کاملی از تمامی تأمین‌کنندگان شبکه نوآوری را دارد می‌تواند در موارد زیر اطلاعات کامل و جامعی برای سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری برای مدیران ارشد سازمان به صورت زیر ایجاد نماید:

- تعیین نقاط ضعف و نقاط قوت شبکه نوآوری: این موارد در نرم‌افزار می‌تواند با رنگ‌های مختلف نشان داده شود. به عنوان نمونه قسمت‌هایی از شبکه نوآوری که در داخل کشور قابلیت تأمین ندارند می‌توان به رنگ قرمز و قسمت‌هایی که با سرمایه‌گذاری و تقویت دانش فنی قابلیت تأمین را خواهند داشت با رنگ زرد و قسمت‌هایی که توان کافی برای تأمین را دارند با رنگ سبز مشخص می‌شوند.
- مدیران ارشد سازمان قادر خواهند بود در حوزه‌های مختلف شبکه نوآوری وضعیت موجود تأمین‌کنندگان مورد نظر را در قالب گزارش‌های خروجی نرم‌افزار استخراج نمایند و سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری لازم را اتخاذ نمایند. به عنوان نمونه می‌توان با یک کلیک وضعیت کلی تأمین‌کنندگان (شامل طراحی، تأمین مواد اولیه، ساخت، تست و آزمون) در زمینه طراحی و ساخت بال‌های هواپیما را مشاهده نمود و بعد از ارزیابی می‌توان در این حوزه سیاست‌گذاری نمود.

### روش تحقیق مورد نظر

روش پژوهش در این طرح، کتابخانه‌ای و میدانی است و در سه مرحله انجام می‌شود:

فاز اول: شناسایی شکست اجزای محصول سازمان صنایع هوایی (هوپیما)

- استفاده از منابع اطلاعاتی بخش‌های مختلف سازمان صنایع هوایی
- استفاده از منابع اطلاعاتی سایر کشورها

فاز دوم: شناسایی و ایجاد بانک اطلاعاتی تأمین‌کنندگان مطابق فاز اول پروژه

- شناسایی و جمع‌آوری منابع اطلاعاتی از بخش‌های مختلف سازمان صنایع هوایی
- خوشه‌بندی تأمین‌کنندگان بطوری که قابل مقایسه و ارزیابی باشند.

فاز سوم: تدوین مدل ارزیابی و نرم افزار مدیریت اطلاعات شبکه نوآوری

- تدوین مدل ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان و پیمان‌کاران شبکه نوآوری
- طراحی نرم‌افزار مدیریت شبکه نوآوری سازمان صنایع هوایی
- پیاده‌سازی نرم‌افزار

### روش گردآوری اطلاعات و داده‌ها:

در این طرح از ابزارهای گردآوری داده به شرح زیر استفاده خواهد شد:

مطالعات کتابخانه‌ای: مطالعه مباحث تئوریک مرتبط با موضوع تحقیق و استفاده از بانک اطلاعاتی سازمان صنایع هوایی.

پرسش‌نامه: از خبرگان، مسئولان، کارشناسان و متخصصان حوزه‌های صنعت هوایی کشور استفاده خواهد شد.

کاوش رایانه‌ای: در زمینه مقالات و منابع مرتبط با موضوع تحقیق.

### نیازمندی‌ها

نیاز است یک تیم از سازمان صنایع هوایی برای کمک به جمع‌آوری اطلاعات برای انجام این پروژه باشد.

## پیوست ۲: مقاله ارسالی به نشریه مدیریت تولید و عملیات

تعیین بهترین تأمین‌کننده با در نظر گرفتن داده‌های غیردقیق در روش تحلیل پوششی داده‌ها، توسعه مدل (Toloo & Nalchigar, 2011)

مرتضی رحمانی<sup>۱</sup>، بهلول ابراهیمی<sup>۲</sup>، مرتضی خاکزار بفرئی<sup>۱</sup>

۱- دانشجوی دکتری، پژوهشکده توسعه تکنولوژی جهاد دانشگاهی شریف، گروه پژوهشی مهندسی صنایع (ACECR)-تهران-ایران  
-rahmanimr@yahoo.com

۲- دانشجوی دکتری، پژوهشکده توسعه تکنولوژی جهاد دانشگاهی شریف، گروه پژوهشی مهندسی صنایع (ACECR)-تهران-ایران  
- b\_brahimi@jdsharif.ac.ir

۳- استادیار، پژوهشکده توسعه تکنولوژی جهاد دانشگاهی شریف، گروه پژوهشی مهندسی صنایع (ACECR)-تهران-ایران  
- khakzar@jdsharif.ac.ir

**چکیده:** انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین بعنوان یک مسئله تصمیم‌گیری با معیارهای چندگانه (شامل معیارهای کیفی و کمی)، از مهمترین عوامل تأثیرگذار در یک زنجیره تأمین کارا است. در سال ۲۰۱۱ طلوع و نالچگیر (Toloo & Nalchigar) یک مدل ترکیبی با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) برای تعیین کاراترین (بهترین) تأمین‌کننده با در نظر گرفتن داده‌های غیردقیق ارائه دادند. در مقاله حاضر نشان داده می‌شود که مدل آنها به طور تصادفی یکی از تأمین‌کنندگان کارا را کاراترین معرفی می‌کند و قادر به تعیین صحیح کاراترین تأمین‌کننده نیست. همچنین ضمن بیان سایر مشکلات این مدل، یک مدل اصلاح شده برای رفع این مشکلات ارائه می‌شود. مدل پیشنهادی این مقاله قادر است با در نظر گرفتن داده‌های غیردقیق، کاراترین تأمین‌کننده را تنها با حل یک مدل برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح پیدا کند. علاوه بر این، برای تعیین و رتبه‌بندی سایر تأمین‌کنندگان کارا الگوریتم جدیدی پیشنهاد شده است. کاربرد رویکرد ارائه شده برای داده‌های غیردقیق ۱۸ تأمین‌کننده نشان داده شده است.

**واژه‌های کلیدی:** انتخاب تأمین‌کننده، تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)، داده‌های غیردقیق، رتبه‌بندی

نام نویسنده مسئول: مرتضی رحمانی

نشانی نویسنده مسئول: ایران - تهران - خیابان شهید قاسمی - پژوهشکده توسعه تکنولوژی جهاد دانشگاهی شریف - گروه پژوهشی مهندسی صنایع

شایان ذکر است که روش DEA به طور گسترده در تعیین امتیاز کارایی واحدهای مشابه بکار رفته است. از دلایل محبوبیت این مدل می توان به بررسی روابط پیچیده و اغلب نامعلوم بین چندین ورودی و خروجی اشاره نمود. همچنین این روش محدودیت تعداد معیارهای ارزیابی و تعداد واحدهای تصمیم گیری را مانند روش های دیگر ندارد. از مهمترین کاربردهای مدل DEA می توان به مسئله انتخاب تامین کننده در زنجیره تامین (Farzipoor Saen, 2007, 2008)، ارزیابی عملکرد شعب بانک (Chen et al. 2005)، تعیین کارایی موسسه های آموزشی (Johnes, 2006)، حل مسئله طراحی چیدمان کارخانه (Ertay, 2006)، و تعیین کارایی پروژه ها برای سرمایه گذاری (Shafer and Byrd, 2000)، اشاره نمود.

ادامه این مقاله به صورت زیر سازماندهی شده است. در بخش ۲، مرور ادبیات موضوع آورده شده است. در بخش ۳، مفاهیم اساسی مدل DEA، داده های غیردقیق و مدل Toloo and Nalchigar (2011) به همراه مشکلات آن توضیح داده شده اند. در بخش ۴، مدل پیشنهادی برای رفع مشکلات روش فوق با در نظر گرفتن داده های غیردقیق در مدل DEA، مطرح و الگوریتمی برای شناسایی و رتبه بندی سایر تامین کنندگان کارا ارائه شده است. مثال عددی و نتیجه گیری به ترتیب در بخش های ۵ و ۶ ارائه شده اند.

## ۲ - مرور ادبیات موضوع

تاکنون مدل ها و روش های زیادی برای ارزیابی و انتخاب تامین کنندگان ارائه شده است. (Vokurka et al. (1996 سیستم خبره ای ارائه دادند که شامل کلیه مراحل انتخاب تامین کننده از جمله فاز تعریف معیارها می شود. این سیستم می تواند تصمیم گیرنده را در مورد این که در موقعیت های مختلف خرید چه معیارهایی را مورد توجه قرار دهد راهنمایی کند. داده های اولیه این سیستم خبره با استفاده از نظر مدیران خرید و نیز داده های تاریخی موجود تامین می شود. (Liu et al. (2000 از مدل DEA برای ارزیابی کارایی تامین کنندگان استفاده نمودند. برای اینکار ۳ معیار ورودی و ۲ معیار خروجی در نظر گرفته شد. هدف این مدل انتخاب تامین کنندگانی بود که تنوع محصولات زیادی دارند تا تعداد تامین کنندگان کاهش یابد. Ghodssypour (2001) and O'Brien ابتدا یک مدل تک هدفه مطرح نمودند که هدف اصلی آن حداقل کردن هزینه ها بود و کیفیت محصول به عنوان یکی از محدودیت های مدل در نظر گرفته شد. در مدل دوم کیفیت نیز به اهداف اضافه و یک تابع چند هدفه تعریف شده است. در هر دو مدل از برنامه ریزی غیرخطی عدد صحیح استفاده شده است. مدل های ارائه شده در این مقاله تک محصولی<sup>۴</sup> همراه با در نظر گرفتن مدیریت موجودی می باشد.

(Talluri and Sarkis, (2002 با استفاده از مدل DEA روشی را برای ارزیابی و پایش تامین کنندگان در طول همکاری با آنها ارائه داده اند. مدل آنها بر این پایه استوار است که کارایی یک تامین کننده از یک دوره به دوره دیگر تغییر می کند. (Kumar et al., (2004 یک مدل برنامه ریزی آرمانی فازی<sup>۵</sup> برای حل مساله تک محصولی ارائه دادند. در این مدل صرفاً توابع هدف که شامل حداقل شدن هزینه، تعداد محصول معیوب و تأخیر در دریافت محصول می باشند به صورت فازی و با تابع هدف عضویت مثلثی بیان شده اند. (Kawtummachai and Van Hop, (2005 در مقاله خود

انتخاب تامین کننده مناسب یکی از مهمترین فعالیت های شرکت ها در مدیریت زنجیره تامین است. انتخاب نادرست تامین کننده، می تواند موقعیت مالی و فنی یک زنجیره تامین را دچار اختلال نماید. (Aissaoui et al. (2007 شرکت ها در جستجوی راهی هستند تا بتوانند توسعه محصول را در کوتاه مدت با کیفیتی بالا و هزینه پایین انجام دهند. به دلیل افزایش علاقه کمپانی ها به همکاری استراتژیک با تامین کنندگان کلیدی در طول فرآیند توسعه محصول، تیم مسئول انتخاب تامین کننده، باید از ابزاری استفاده کند تا بتواند تامین کنندگان را براساس توانایی ها و عملکرد آنها طبقه بندی کند. (Kheljani, 2008).

با توجه به اهمیت موضوع، روش ها و مدل های زیادی برای ارزیابی و انتخاب تامین کنندگان ارائه شده است. از مهمترین این روش ها می توان به فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP)، تحلیل پوششی داده ها<sup>۱</sup> (DEA)، فرآیند تحلیل شبکه (ANP)، برنامه ریزی خطی، غیرخطی و چندهدفه، الگوریتم ژنتیک (GA)، تئوری مجموعه های فازی و تئوری مطلوبیت چندشاخصه<sup>۲</sup> (MAUT) اشاره نمود. یکی از روش هایی که بطور گسترده در این زمینه بکار رفته است مدل DEA است (Chai et al. 2013; Ho et al. 2010).

بیشتر روش ها و مدل های ارائه شده از جمله روش DEA مبتنی بر پایه داده های دقیق هستند و کمتر به بحث داده های غیردقیق<sup>۳</sup> پرداخته اند. از آنجایی که مسئله ارزیابی و انتخاب تامین کننده شامل هر دوی معیارهای کیفی و کمی است، لذا در مسئله انتخاب تامین کننده، داده های مربوط به اکثر معیارهای ارزیابی و انتخاب، غیردقیق (بازهای، کراندار، ترتیبی و ...) می باشند (Ghodssypour and O'Brien, 1998).

**طلوع و نالچگیر** یک مدل ترکیبی با استفاده از روش DEA برای انتخاب کاراترین (بهترین) تامین کننده با در نظر گرفتن داده های غیردقیق (داده های ترتیبی، بازهای، کسری کراندار و ...) ارائه دادند در مقاله حاضر مدل آنها به همراه مشکلات آن تشریح خواهد شد و در نهایت مدل اصلاح شده ای ارائه خواهد شد که مشکلات مذکور را رفع می کند. مدل پیشنهادی این مقاله قادر خواهد بود با در نظر گرفتن همزمان داده های دقیق و غیردقیق در مدل DEA، بهترین تامین کننده را فقط با حل یک برنامه ریزی خطی عدد صحیح تعیین نماید. لازم به ذکر است که در روش DEA برای تعیین کاراترین واحد تصمیم گیری (DMU) و یا تامین کننده، باید حداقل به تعداد DMU ها مدل نوشته و حل شود. سهم علمی این مقاله را می توان به طور خلاصه به صورت زیر برشمرد:

- تشریح مشکلات روش مقاله طلوع و نالچگیر
- (Toloo and Nalchigar, (2011).
- ارائه مدل جدید (مدل اصلاح شده) برای رفع مشکلات روش مقاله طلوع و نالچگیر
- تعیین بهترین تامین کننده با در نظر گرفتن داده های غیردقیق در روش DEA، با حل فقط یک مدل.
- ارائه الگوریتمی برای تعیین و رتبه بندی سایر تامین کنندگان کارا.

<sup>1</sup> Data Envelopment Analysis (DEA)

<sup>2</sup> Multi-attribute Utility Theory

<sup>3</sup> Imprecise

<sup>4</sup> Single Item

<sup>5</sup> Fuzzy Goal Programming

یک زنجیره تامین شامل چند تامین کننده، یک خریدار (دارای انبار) و چند توزیع کننده را در نظر گرفته‌اند. خریدار صرفاً یک توزیع کننده عمده است و کار تولیدی انجام نمی‌دهد. بنابراین خریدار محصولات را از تامین کنندگان مختلف سفارش می‌دهد و آن‌ها را در انبار خود ذخیره می‌کند. سپس با توجه به سفارش هر تامین کننده جزء، محصول مورد نیاز را برای آن توزیع کننده ارسال می‌کند. در مدل نهایی علاوه بر حداقل شدن هزینه کل خرید، باید محدودیت حداقل سطح سرویس نیز تامین گردد. برای حل این مدل یک روش ابتکاری ارائه شده است.

Wadhwa and Ravindran, (2007)، مسئله انتخاب تامین کننده را در قالب برنامه ریزی چند هدفه با در نظر گرفتن سه هدف حداقل کردن قیمت، زمان تدارک<sup>1</sup> و اقلام برگشتی<sup>2</sup> مدل کردند. برای حل مدل راه کارهایی مانند برنامه ریزی آرمانی<sup>3</sup> و وزن دهی توابع هدف پیشنهاد شده است. Gencer and Gürpınar, (2007)، از مدل ANP برای ارزیابی و انتخاب مناسب ترین تامین کنندگان یک شرکت الکترونیکی با در نظر گرفتن معیارهای مختلف استفاده کردند. معیارها در سه خوشه<sup>4</sup> دسته بندی شده و ارتباط آنها نیز مورد توجه قرار گرفته است. Farzipoor Saen, (2007)، مدلی برای انتخاب تامین کنندگان با داده‌های غیردقیق ارائه داد. این مدل شاید اولین مقاله موجود در جهت استفاده از داده‌های غیردقیق در مدل DEA برای ارزیابی و انتخاب تامین کنندگان بود. در این مقاله داده‌های غیردقیق به شکل بازه‌ای (کراندار) و ترتیبی برای انتخاب تامین کنندگان مورد استفاده قرار گرفته است. مدل ارائه شده، تامین کنندگان را به دو گروه کارا و ناکارا دسته بندی می‌کند. این روش قادر به رتبه بندی تامین کنندگان کارا و تعیین کارترین تامین کننده نیست.

Ha and Krishnan, (2008) از یک مدل ترکیبی AHP و DEA برای انتخاب تامین کننده استفاده نمودند. برای اینکار ۱۲ معیار مورد استفاده قرار گرفت که در مرحله اول با استفاده از AHP عملکرد تامین کنندگان با استفاده از ۵ معیار کیفی ارزیابی شد. سپس ۷ معیار کمی باقی مانده به همراه خروجی مدل AHP برای اندازه گیری کارایی تامین کنندگان مورد استفاده قرار گرفت. Kull and Talluri, (2008)، با استفاده از رویکرد AHP-GP و با در نظر گرفتن فاکتور ریسک اقدام به ارزیابی و انتخاب تامین کننده نمودند. در این رویکرد از AHP برای ارزیابی تامین کنندگان با در نظر گرفتن معیارهای ریسک استفاده نموده و امتیاز ریسک آنها را محاسبه نمودند. سپس مدل برنامه ریزی آرمانی را برای ارزیابی تامین کنندگان با در نظر گرفتن اهداف ریسک و سایر محدودیت‌ها مورد استفاده قرار دادند. Mendoza and Ventura, (2008)، یک روش دو مرحله‌ای برای انتخاب و تخصیص سفارش ارائه نمودند. در مرحله اول از AHP برای رتبه بندی و کاهش تعداد تامین کنندگان استفاده نمودند. در مرحله دوم یک برنامه ریزی غیرخطی عدد صحیح برای تعیین مقدار بهینه سفارش ارائه دادند. Ebrahimi et al. (2010)، مسئله ارزیابی و انتخاب تامین کنندگان را مورد بررسی قرار دادند و با استفاده از روش‌های DEA و AHP مدلی برای ارزیابی و انتخاب تامین کنندگان در شرایط واقعی ارائه دادند. در این مقاله ۲۳ معیار برای ارزیابی و انتخاب تامین کنندگان ارائه شد. تامین کنندگان با توجه به تعدادشان به دو گروه تقسیم شدند و برای هر گروه مدلی ارائه شد.

Ebrahimi and Ebrahimi, (2012)، با در نظر گرفتن رابطه بین تعداد معیارها و تعداد تامین کنندگان الگوریتمی برای ارزیابی و انتخاب تامین کنندگان ارائه دادند. در این مقاله تامین کنندگان ضعیف و ناکارا در مرحله پیش ارزیابی حذف می‌شوند و تامین کنندگانی که نمره لازم را دارند در مرحله دوم مورد ارزیابی دقیق تر و تخصصی تر قرار می‌گیرند. Kilincci and Onal, (2011)، از رویکرد AHP فازی برای ارزیابی و انتخاب تامین کنندگان کارخانه تولید لباس شویی در ترکیه استفاده نمودند. برای اینکار ۳ معیار اصلی و ۱۴ زیر معیار در نظر گرفته شده است.

Arikan, (2013)، یک مسئله برنامه ریزی خطی چند هدفه فازی برای ارزیابی و انتخاب تامین کننده ارائه داد. وی سه تابع هدف شامل مینیمم کردن هزینه، حداکثر کردن کیفیت و حداکثر کردن تحویل به موقع<sup>5</sup> را در نظر گرفت. Kumar et al., (2014)، روشی با رویکرد دوستی با محیط (طبیعت) با استفاده از مدل DEA برای انتخاب تامین کنندگان ارائه دادند. در این مدل داده‌ها به صورت دقیق در نظر گرفته شده است. این مدل تامین کنندگان را تشویق می‌کند تا میزان انتشار کربن را کاهش دهند.

بررسی مرور ادبیات موضوع نشان می‌دهد گرچه روش‌های زیادی از جمله مدل DEA، برای ارزیابی و انتخاب تامین کنندگان ارائه شده است، ولی در نظر گرفتن داده‌های غیردقیق در این روش‌ها کمتر مورد توجه قرار گرفته است. همچنین روش‌هایی که داده‌های غیردقیق را در نظر گرفته‌اند قادر به تعیین کارترین (بهترین) تامین کننده نیستند. بدین منظور در این مقاله یک مدل ترکیبی جدید برای تعیین کارترین تامین کننده در روش DEA، با در نظر گرفتن داده‌های غیردقیق ارائه می‌شود. این مدل در حقیقت توسعه مدل Toloo and Nalchigar, (2011)، می‌باشد.

### ۳- تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) و داده‌های غیردقیق

در سال ۱۹۵۷ اقتصاددانی به نام Farrell, (1957) برای اولین بار روش‌های غیرپارامتری را برای بررسی عملکرد واحدهای تصمیم گیرنده پایه گذاری نمود. حدود بیست سال بعد، Charnes, et al. (1978) با استفاده از برنامه ریزی ریاضی، روش ناپارامتری Farrell را به حالت چند ورودی-چند خروجی توسعه دادند که به مدل CCR معروف شده است. پس از آن Banker, (1984)، مدل BCC را ارائه دادند. این روش‌ها اساس روش‌های غیرپارامتری قرار گرفتند و تحت عنوان تحلیل پوششی داده‌ها نامگذاری شدند. این مدل‌ها به سرعت توسعه پیدا کردند و تاکنون مقالات بسیار زیادی در این زمینه به چاپ رسیده‌اند که هدف عمده آنها محاسبه کارایی نسبی<sup>6</sup> واحدهای تصمیم گیرنده با ورودی‌ها و خروجی‌های چندگانه می‌باشد. لازم به ذکر است که مدل CCR حالت بازده به مقیاس ثابت و مدل BCC بازده به مقیاس متغیر می‌باشد.

فرض کنید  $k$ ، تعداد واحدهای مورد ارزیابی با تعداد  $m$  خروجی  $Y_i = (y_{1i}, y_{2i}, y_{3i}, \dots, y_{mi})$ ،  $i = 1, 2, 3, \dots, k$  و تعداد  $n$  ورودی  $X_j = (x_{1j}, x_{2j}, x_{3j}, \dots, x_{nj})$ ،  $j = 1, 2, 3, \dots, k$  باشد. طبق مدل CCR برای ارزیابی واحد  $m$ -ام داریم:

<sup>1</sup> Lead time

<sup>2</sup> Rejects

<sup>3</sup> Goal Programming (GP)

<sup>4</sup> Cluster

<sup>5</sup> On-time delivery

<sup>6</sup> Ratio Efficiency

ورودی‌ها و خروجی‌ها هستند. مقادیر کران‌های بالا و پایین در داده‌های کراندار معلوم و نامنفی هستند و مقادیر اصلی ورودی‌ها و خروجی‌ها نامعلوم و در داخل این کران قرار دارند.

- داده‌های ترتیبی ضعیف<sup>۳</sup>

$$\begin{aligned} x_{i1} \leq x_{i2} \leq \dots \leq x_{in} \quad (i \in DI) \\ y_{r1} \leq y_{r2} \leq \dots \leq y_{rm} \quad (i \in DO) \end{aligned} \quad (۳)$$

که در آن DI و DO به ترتیب دربردارنده‌ی اندیس داده‌های ترتیبی ضعیف برای ورودی‌ها و خروجی‌ها هستند. در این نوع از داده‌های نادقیق، فقط اولویت خاصی بین ورودی‌ها یا خروجی‌ها برقرار است و مقدار واقعی داده‌ها معلوم نیست.

- داده‌های کسری کراندار<sup>۴</sup>

$$\begin{aligned} G_{ij} \leq \frac{x_{ij}}{x_{io}} \leq H_{ij} \\ L_{rj} \leq \frac{y_{rj}}{y_{ro}} \leq U_{rj} \end{aligned} \quad (۴)$$

کران‌های پایین هستند.  $L_{rj}$  و  $G_{ij}$  کران‌های بالا و  $U_{rj}$  و  $H_{ij}$  که در آن نامنفی و معلوم کراندار کسری داده‌های در و پایین بالا کران‌های مقادیر بالا کران‌های بین و نامعلوم دو ورودی نسبت یا و خروجی دو نسبت و هستند با در نظر گرفتن داده‌های (۲) تا (۴) در مدل (۱)، این مدل دارند قرار پایین و (Cooper et al., (1999)) غیرخطی و غیرمحدب می‌شود

#### ۴- مدل Toloo & Nalchigar و مشکلات آن

Toloo and Nalchigar, (2011) مدلی برای تعیین بهترین تامین‌کننده با داده‌های غیردقیق در DEA به صورت زیر ارائه نمودند:

$$\begin{aligned} M^* = \text{Min } M \\ \text{s.t.} \\ M - d_j \geq 0 \quad j = 1, \dots, k \\ \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} \leq 1 \quad j = 1, \dots, k \\ \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} + d_j - \beta_j = 0, j = 1, \dots, k \\ \sum_{j=1}^k d_j = k - 1 \\ 0 \leq \beta_j \leq 1; d_j \in \{0, 1\} \quad j = 1, \dots, k \\ x_{ij} \in \theta_i^+; y_{rj} \in \theta_r^-; u_r, v_i \geq \varepsilon, \forall i, r, j \end{aligned} \quad (۵)$$

$$\begin{aligned} \max \quad & \sum_{r=1}^m u_r y_{rp} \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{i=1}^n v_i x_{ip} = 1 \\ & \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} \leq 0, \quad j = 1, \dots, k \\ & u_r, v_i \geq 0, \quad \forall i, r \end{aligned} \quad (۱)$$

در مدل فوق  $U = (u_1, u_2, \dots, u_m)$  و  $V = (v_1, v_2, \dots, v_n)$  به ترتیب وزن (اهمیت) ورودی‌ها و خروجی‌ها می‌باشد. بعد از حل مدل فوق چنانچه مقدار تابع هدف برابر یک باشد، واحد - PM کارا و در غیر این صورت (کمتر از یک) ناکارا خواهد بود. مدل فوق هر بار برای هر یک از واحدها نوشته و حل می‌شود تا امتیاز کارایی آن واحد بدست آید.

بنا بر فرض مدل CCR (مدل ۱)، مقادیر ورودی‌ها و خروجی‌ها باید به طور دقیق معلوم باشند. اما در دنیای واقعی مقادیر داده‌های ورودی‌ها و خروجی‌های واحدهای مورد ارزیابی، همیشه دقیق نیستند و در بسیاری از موارد از جمله مسئله انتخاب تامین‌کننده نمی‌توانیم مقادیر واقعی و دقیق داده‌ها را اندازه‌گیری کنیم. به عبارت دیگر ممکن است که چندین گزینه برای یک داده به عنوان مقدار اصلی آن در نظر گرفته شود و یا ممکن است که معیارهای کیفی برای داده‌های یک مسئله مطرح شود. اصطلاح داده‌های غیردقیق حالاتی را نشان می‌دهد که در آن داده‌ها در داخل یک بازه با کران‌های مشخص قرار دارند و یا نسبت به هم از اولویت خاصی برخوردارند. Cooper et al., (1999). برای اولین بار اصطلاح داده‌های غیردقیق را مطرح کردند که شامل داده‌های نادقیق بازه‌ای و داده‌های نادقیق ترتیبی بود. مدل DEA حاصل از این داده‌ها، DEA نادقیق یا IDEA<sup>۱</sup> نامیده شد. در زیر این داده‌ها به طور خلاصه توضیح داده می‌شوند.

- داده‌های کراندار یا بازه‌ای<sup>۲</sup>

$$\begin{aligned} \underline{x}_{ij} \leq x_{ij} \leq \bar{x}_{ij} \quad (i \in BI) \\ \underline{y}_{rj} \leq y_{rj} \leq \bar{y}_{rj} \quad (i \in BO) \end{aligned} \quad (۲)$$

که در آن  $\underline{x}_{ij}$  و  $\underline{y}_{rj}$  کران‌های پایین و  $\bar{x}_{ij}$  و  $\bar{y}_{rj}$  کران‌های بالا هستند و BI و BO به ترتیب دربردارنده اندیس داده‌های کراندار برای

<sup>3</sup> Weak ordinal data

<sup>4</sup> Bounded data ratio

<sup>1</sup> Imprecise DEA

<sup>2</sup> Bounded Data

$$\varepsilon^* = \max \varepsilon$$

s.t.

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^n X_{ij} &\leq 1; \quad j = 1, \dots, k \\ \sum_{r=1}^m Y_{rj} - \sum_{i=1}^n X_{ij} &\leq 0; \quad j = 1, \dots, k \\ X_{ij} &\in \Omega_i^-; Y_{rj} \in \Omega_r^+, \quad \forall i, r \\ X_{ij} - \varepsilon &\geq 0; Y_{rj} - \varepsilon \geq 0; \quad \forall i, j, r \end{aligned} \quad (8)$$

Toloo & Nalchigar ادعا کردند که با حل مدل (۷)، کاراترین تامین کننده (یا DMU) بدست می آید. به عبارتی دیگر ادعا کردند که در جواب بهینه این مدل DMU<sub>p</sub> کاراترین واحد است اگر و تنها اگر در جواب بهینه داشته باشیم:  $d_p^* = 0$ . با توجه به محدودیت  $\sum_{j=1}^k d_j = k - 1$ ، واضح است که در جواب بهینه فقط برای یک  $p \in \{1, 2, \dots, k\}$  داریم  $d_p^* = 0$  و بقیه این متغیرها برابر یک هستند (توجه شود  $d_j$  ها متغیرهایی از نوع صفر و یک<sup>۱</sup> هستند). لذا با توجه به محدودیت‌های  $M - d_j \geq 0, \forall j$  جواب بهینه مدل (۷) همواره برابر یک می‌باشد ( $M^* = 1$ ). به عبارتی دیگر هر جواب شدنی این مدل یک جواب بهینه می‌باشد. لذا این مدل به طور تصادفی یکی از جواب‌های شدنی را به عنوان جواب بهینه اختیار می‌کند. در صورتی که این مدل جواب‌های شدنی متفاوت به ازای مقادیر مختلف  $d_j$ ها داشته باشد، بسته به نوع نرم‌افزاری که مدل با آن حل می‌شود جواب‌های بهینه مختلفی بدست خواهد آمد و به طبع آن این مدل DMUهای مختلفی را کاراترین معرفی خواهد نمود. این مورد اصلی‌ترین مشکل مدل (۷) می‌باشد.

لازم به ذکر است که در روش تحلیل پوششی داده‌ها، DMU<sub>p</sub> یک واحد کارا است اگر و تنها اگر وزن‌های مثبت  $u^* = (u_1^*, u_2^*, \dots, u_m^*)$  و  $v^* = (v_1^*, v_2^*, \dots, v_n^*)$  طوری موجود باشد که به ازای این وزن‌ها امتیاز کارایی DMU<sub>p</sub> از امتیاز کارایی بقیه واحدهای تصمیم‌گیری بیشتر باشد. به عبارت دیگر داشته باشیم

$$\sum_{r=1}^m Y_{rp}^* - \sum_{i=1}^n X_{ip}^* = \sum_{r=1}^m u_r^* y_{rp} - \sum_{i=1}^n v_i^* x_{ip} = 0$$

و

$$\sum_{r=1}^m Y_{rj}^* - \sum_{i=1}^n X_{ij}^* = \sum_{r=1}^m u_r^* y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i^* x_{ij} \leq 0, \quad \forall j \neq p$$

با توجه به این موضوع و با در نظر گرفتن محدودیت‌های نوع سوم مدل (۷)، مشخص است که میزان انحراف از کارایی DMU<sub>p</sub> برابر است با  $d_j - \beta_j$ . این درحالی است که Toloo & Nalchigar به اشتباه متغیر از نوع صفر و یک  $d_j$  را میزان انحراف از کارایی DMU<sub>p</sub> فرض کرده‌اند.

همچنین با حل این مدل ممکن است چند واحد کارا بدست آید. به عنوان نمونه فرض کنید در جواب بهینه این مدل داشته باشیم:

همه یا بخشی از روابط ۲ تا ۴ می- $y_{rj} \in \theta_r^-$  و  $x_{ij} \in \theta_i^+$  که در آن  $M$  و  $j$ -متغیر انحرافی واحد  $d_j$  عددی مثبت و کوچک است،  $\varepsilon$  باشند.  $d_j$  بخاطر گسسته بودن  $\beta_j$  ماکزیمم ناکارایی است که باید مینیمم شود. در نظر گرفته شده است. بقیه پارامترهای این مدل در رابطه ۱ توضیح داده Toloo and Nalchigar شده‌اند. مدل فوق غیرخطی و غیرمحدب است. ، به صورت زیر، استفاده نمودند و (Zhu, 2003) تغییر متغیر پیشنهادی این مدل را به برنامه‌ریزی خطی تبدیل کردند.

$$X_{ij} = v_i x_{ij} \quad \forall i, j$$

$$Y_{rj} = u_r y_{rj} \quad \forall r, j$$

با استفاده از این تغییر متغیر داریم:

$$M^* = \min M$$

s.t.

$$M - d_j \geq 0 \quad j = 1, \dots, k$$

$$\sum_{i=1}^n X_{ij} \leq 1 \quad j = 1, \dots, k$$

$$\sum_{r=1}^m Y_{rj} - \sum_{i=1}^n X_{ij} + d_j - \beta_j = 0, \quad j = 1, \dots, k \quad (9)$$

$$\sum_{j=1}^k d_j = k - 1$$

$$0 \leq \beta_j \leq 1; \quad d_j \in \{0, 1\}; \quad j = 1, \dots, k$$

$$X_{ij} \in \Omega_i^+; Y_{rj} \in \Omega_r^-, \quad \forall i, r, j$$

$$X_{ij} \geq \varepsilon^*; Y_{rj} \geq \varepsilon^*, \quad \forall i, r, j$$

که در آن  $\Omega_i^+$  و  $\Omega_r^-$  تبدیل شده  $\theta_i^+$  و  $\theta_r^-$  تحت تبدیلات رابطه (۶)، هستند. طبق تغییر متغیر فوق برای داده‌های دقیق و غیردقیق خواهیم داشت:

- داده‌های بازه‌ای یا کراندار:  $v_i x_{ij} \leq X_{ij} \leq v_i \bar{x}_{ij}$  و  $u_r y_{rj} \leq Y_{rj} \leq u_r \bar{y}_{rj}$

- داده‌های ترتیبی:  $X_{ij} \leq X_{ik}, \forall j \neq k$  و  $Y_{rj} \leq Y_{rk}, \forall j \neq k$  برای بعضی از مقادیر  $i$  و  $r$

- داده‌های کسری کراندار:  $L_{rj} \leq \frac{Y_{rj}}{Y_{ro}} \leq U_{rj}$  و

$$G_{ij} \leq \frac{X_{ij}}{X_{io}} \leq H_{ij} \quad \text{که } j \neq j_o$$

- داده‌های دقیق:  $X_{ij} = v_i \hat{x}_{ij}$  و  $Y_{rj} = u_r \hat{y}_{rj}$  که در آن  $\hat{x}_{ij}$  و  $\hat{y}_{rj}$  داده‌های دقیق می‌باشند.

آنها برای تعیین ماکزیمم مقدار  $\varepsilon^*$  مدل برنامه‌ریزی خطی زیر را ارائه نمودند:

<sup>1</sup> Binary



مدل فوق غیرخطی و غیرمحدب (همانند مدل (۷)) است که با تغییر متغیر ذکر شده در رابطه (۶)، به صورت زیر به برنامه‌ریزی خطی تبدیل می‌شود.

$$\begin{aligned}
 & \text{Max } M \\
 & \text{s.t.} \\
 & M - \beta_j \leq 0 \quad j=1, \dots, k \\
 & \sum_{i=1}^n X_{ij} \leq 1 \quad j=1, \dots, k \\
 & \sum_{r=1}^m Y_{rj} - \sum_{i=1}^n X_{ij} + d_j - \beta_j = 0, j=1, \dots, k \\
 & \sum_{j=1}^k d_j = k - 1 \\
 & 0 \leq \beta_j \leq 1; \quad d_j \in \{0, 1\} \quad j=1, \dots, k \\
 & X_{ij} \in \Omega_i^+; \quad Y_{rj} \in \Omega_r^-, \quad \forall i, r, j \\
 & X_{ij} \geq \varepsilon^* \quad Y_{rj} \geq \varepsilon^*, \quad \forall i, r, j
 \end{aligned} \tag{10}$$

که در آن  $\Omega_r^-$  و  $\Omega_i^+$  به ترتیب مجموعه‌های تبدیل شده  $\theta_i^+$  و  $\theta_r^-$  تحت تبدیلات رابطه (۶) هستند. مقدار  $\varepsilon^*$  از حل مدل (۸) بدست می‌آید.

با توجه به اینکه  $d_j - \beta_j$  میزان انحراف از کارایی است، لذا مدل (۱۰) حداکثر مقدار ناکارایی DMUها را مینیمم می‌کند. لازم به ذکر است که مینیمم سازی حداکثر مقادیر  $d_j - \beta_j$  ها معادل حداکثر نمودن حداقل  $\beta_j$  ها می‌باشند. در جواب بهینه این مدل فقط برای یک  $p \in \{1, 2, \dots, k\}$  داریم  $d_p^* = 0$  و برای بقیه DMUها داریم  $d_j^* = 1, \forall j \neq p$ . لذا با توجه به محدودیت‌های این مدل برای DMU<sub>p</sub> خواهیم داشت:

$$\sum_{r=1}^m Y_{rp}^* - \sum_{i=1}^n X_{ip}^* = \beta_p^* \geq 0$$

و یا

$$\frac{\sum_{r=1}^m Y_{rp}^*}{\sum_{i=1}^n X_{ip}^*} = \frac{\sum_{r=1}^m u_r^* y_{rp}}{\sum_{i=1}^n v_i^* x_{ip}} \geq 1$$

و برای بقیه واحدها داریم:

در آن  $d_j^* = \beta_j^* = 0 \& d_p^* = \beta_p^* = 1$  که در این صورت واضح است که مدل (۷) هر دوی DMU<sub>p</sub> و DMU<sub>j</sub> را کارا معرفی می‌کند، زیرا در این جواب بهینه امتیاز کارایی DMU<sub>p</sub> و DMU<sub>j</sub> برابر یک بوده، درحالی‌که امتیاز کارایی بقیه واحدها کمتر و یا مساوی یک است.

لازم به ذکر است در صورتی که در جواب بهینه این مدل داشته باشیم  $d_p^* = 0 \& \beta_p^* > 0$ ، در این صورت امتیاز کارایی DMU<sub>p</sub> بیشتر از یک بوده و امتیاز کارایی بقیه واحدها حداکثر برابر یک می‌باشد، لذا بوضوح DMU<sub>p</sub> یک واحد کارا خواهد بود.

به عبارتی دیگر DMU<sub>p</sub> سوپر-کارا<sup>۱</sup> است. با توجه به موارد بیان شده، مدل (۷) در حالت کلی قادر به تعیین صحیح کاراترین واحد تصمیم‌گیری نیست. در ادامه مدل فوق طوری توسعه داده می‌شود که مشکلات مذکور مرتفع شوند.

#### ۵ - مدل پیشنهادی

همانطور که در بخش قبلی بیان شد مهمترین ایراد مدل ارائه شده توسط Toloo & Nalchigar این است که متغیر از نوع صفر و یک  $d_j$  به عنوان میزان انحراف از کارایی در نظر گرفته شده است. همچنین فرض شده است که در جواب بهینه، واحد DMU<sub>p</sub> کاراترین است اگر و تنها اگر  $d_p^* = 0$ . در بخش قبلی توضیح داده شد که  $d_j - \beta_j$  میزان انحراف از کارایی DMU<sub>j</sub> می‌باشد. با توجه به این موضوع، برای تعیین کاراترین

تامین کننده با در نظر گرفتن داده‌های غیردقیق مدل زیر پیشنهاد می‌شود.

$$\begin{aligned}
 & \text{Max } M \\
 & \text{s.t.} \\
 & M - \beta_j \leq 0 \quad j=1, \dots, k \\
 & \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} \leq 1 \quad j=1, \dots, k \\
 & \sum_{r=1}^m u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^n v_i x_{ij} + d_j - \beta_j = 0, j=1, \dots, k \\
 & \sum_{j=1}^k d_j = k - 1 \\
 & 0 \leq \beta_j \leq 1; \quad d_j \in \{0, 1\} \quad j=1, \dots, k \\
 & x_{ij} \in \theta_i^+; \quad y_{rj} \in \theta_r^-, \quad \forall i, r, j \\
 & u_r, v_i \geq \varepsilon, \quad \forall i, r
 \end{aligned} \tag{9}$$

<sup>1</sup> Super-efficient



Max  $M$

st.

$$M - \beta_j \leq 0 \quad j = 1, \dots, k$$

$$\sum_{i=1}^n X_{ij} \leq 1 \quad j = 1, \dots, k$$

$$\sum_{r=1}^m Y_{rj} - \sum_{i=1}^n X_{ij} + d_j - \beta_j = 0, j = 1, \dots, k$$

$$\sum_{j=1}^k d_j = k - 1$$

$$d_j = 1, \forall j \in T$$

$$0 \leq \beta_j \leq 1; d_j \in \{0, 1\} \quad j = 1, \dots, k$$

$$X_{ij} \in \Omega_r^+; Y_{rj} \in \Omega_r^-, \forall i, r, j$$

$$X_{ij} \geq \varepsilon^* \quad Y_{rj} \geq \varepsilon^*, \forall i, r, j$$

(۱۱)

اگر مسئله فوق نشدنی باشد الگوریتم پایان می‌یابد و  $T$  مجموعه

واحدهای کارا را نشان می‌دهد. در غیر این صورت فرض کنید:  $d_p^* = 0$ .

مرحله ۳: قرار دهید  $T = T \cup \{b\}$  و به مرحله ۲ بروید.

همانطور که مشخص است در تکرار اول این الگوریتم کاراترین تامین-

کننده (DMU) را با حل مدل (۱۰) کنار می‌گذارد تا در صورتی که واحد

کارای دیگری موجود باشد بدست آید. به همین ترتیب در تکرارهای بعدی این

الگوریتم واحدهای کارای شناخته شده را کنار گذاشته تا واحدهای کارای

دیگر در صورت موجود بدست آیند. با ادامه این الگوریتم تمامی تامین کنندگان

کارا شناسایی و رتبه‌بندی می‌شوند. در حقیقت تامین کنندهای که در تکرار اول

شناسایی می‌شود دارای بالاترین رتبه و تامین کنندهای که در آخرین تکرار

الگوریتم بدست می‌آید دارای پایین‌ترین رتبه در بین تمامی تامین کنندگان کارا

می‌باشند. مقدار بهینه تابع هدف در هر مرحله ( $M^*$ ) فاصله تامین کنندگان

(DMUها) کارا را از یکدیگر نشان می‌دهد. لازم به ذکر است که تعداد

تکرارهای الگوریتم فوق، حداکثر برابر تعداد واحدهای مورد ارزیابی می‌باشد.

در بخش بعدی کاربرد مدل و الگوریتم ارائه شده در این بخش با در نظر

گرفتن اطلاعات ۱۸ تامین کننده (به همراه داده‌های دقیق و غیردقیق) نشان

داده می‌شود.

## ۷- مثال عددی

داده‌ها و اطلاعات استفاده شده در این مثال از مقاله Talluri and Baker, (2002), گرفته شده است که شامل اطلاعات ۱۸ تامین کننده

$$d_j^* = 1 \& 0 \leq \beta_j^* \leq 1, \forall j \neq p \Rightarrow d_j^* - \beta_j^* \geq 0$$

و

$$\sum_{r=1}^m Y_{rj}^* - \sum_{i=1}^n X_{ij}^* \leq 0$$

و یا

$$\sum_{r=1}^m u_r^* y_{rj} / \sum_{i=1}^n v_i^* x_{ij} \leq 1 \quad \forall j \neq p$$

که نشان می‌دهد DMU<sub>p</sub> کاراترین واحد تصمیم‌گیری با حل این مدل

خواهد بود. لازم به ذکر است چنانچه  $\beta_p^* \geq M^* > 0$  در این صورت

DMU<sub>p</sub> یک واحد سوپرکارا خواهد بود، زیرا در این صورت امتیاز کارایی

DMU<sub>p</sub> بیشتر از یک و امتیاز کارایی بقیه واحدها کمتر و یا مساوی یک

است. در بخش بعدی الگوریتمی برای تعیین و رتبه‌بندی سایر واحدهای کارا

ارائه می‌شود.

## ۶- رتبه‌بندی واحدهای کارا

همانطور که اشاره شد مدل (۱۰)، با در نظر گرفتن داده‌های غیردقیق

بهترین واحد تامین کننده (DMU) را مشخص می‌کند. با توجه به اینکه

ممکن است بیش از یک واحد کارا داشته باشیم در این قسمت الگوریتمی برای

تعیین و رتبه‌بندی این واحدها ارائه می‌شود.

مرحل الگوریتم به صورت زیر می‌باشد.

مرحله ۱: قرار دهید  $T = \{p\}$ ، که در آن اندیس  $p$  مربوط به

DMU<sub>p</sub> است (کاراترین واحد) که از حل مدل (۱۰) بدست می‌آید.

مرحله ۲: برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح زیر را حل کنید.

جواب بهینه نشان می‌دهد که تامین‌کننده شماره ۱۱ کاراترین تامین‌کننده است. با اضافه نمودن محدودیت  $d_{11} = 1$  به مدل (۱۰) و حل دوباره آن داریم:

$$M^* = 0.3352, d_j^* = \begin{cases} 0 & j = 14 \\ 1 & j \neq 14 \end{cases}$$

کاهش مقدار تابع هدف از ۰.۴۴۵۴ به ۰.۳۳۵۲ نشان می‌دهد که تامین‌کننده شماره ۱۱، کاراترین تامین‌کننده بوده و تامین‌کننده شماره ۱۴ نیز کارا می‌باشد ولی در رتبه دوم قرار دارد.

نتایج حاصل از الگوریتم پیشنهادی، برای شناسایی و رتبه‌بندی سایر تامین‌کنندگان کارا در جدول ۲ خلاصه شده است. همانطور که مشخص است، تامین‌کننده شماره ۴ یک تامین‌کننده کارا است که در رتبه ۴ قرار گرفته است، این در حالی است که مدل Toloo and Nalchigar آن را به اشتباه به عنوان کاراترین تامین‌کننده معرفی نموده است.

جدول ۱: اطلاعات ۱۸ تامین‌کننده

شماره تامین‌کننده	ورودی‌ها		تعداد خروجی
	هزینه ارسال کالا (TC $x_{1j}$ )	شهرت تامین‌کننده* (SR $x_{2j}$ )	
۱	۲۵۳	۵	[۵۰، ۶۵]
۲	۲۶۸	۱۰	[۶۰، ۷۰]
۳	۲۵۹	۳	[۴۰، ۵۰]
۴	۱۸۰	۶	[۱۰۰، ۱۶۰]
۵	۲۵۷	۴	[۴۵، ۵۵]
۶	۲۴۸	۲	[۸۵، ۱۱۵]
۷	۲۷۲	۸	[۷۰، ۹۵]
۸	۳۳۰	۱۱	[۱۰۰، ۱۸۰]
۹	۳۲۷	۹	[۹۰، ۱۲۰]
۱۰	۳۳۰	۷	[۵۰، ۸۰]
۱۱	۳۲۱	۱۶	[۲۵۰، ۳۰۰]
۱۲	۳۲۹	۱۴	[۱۰۰، ۱۵۰]
۱۳	۲۸۱	۱۵	[۸۰، ۱۲۰]
۱۴	۳۰۹	۱۳	[۲۰۰، ۳۵۰]
۱۵	۲۹۱	۱۲	[۴۰، ۵۵]
۱۶	۳۳۴	۱۷	[۷۵، ۸۵]
۱۷	۲۴۹	۱	[۹۰، ۱۸۰]
۱۸	۲۱۶	۱۸	[۹۰، ۱۵۰]

جدول ۲: رتبه‌بندی تامین‌کنندگان کارا

شماره تامین‌کننده کارا	رتبه	$M^*$
۱۱	۱	۰.۴۴۵۴
۱۴	۲	۰.۳۳۵۲

می‌باشد. این داده‌ها در مقاله Toloo and Nalchigar نیز مورد استفاده واقع شده‌اند. برای هر کدام از تامین‌کنندگان دو معیار ورودی و یک معیار خروجی در نظر گرفته شده است. ورودی‌ها عبارتند از هزینه ارسال کالا<sup>۱</sup> که اطلاعات مربوط به آن به صورت دقیق می‌باشد و شهرت تامین‌کننده<sup>۲</sup> که یک معیار کیفی بوده و اطلاعات مربوط به آن به صورت ترتیبی می‌باشد. تعداد صورتحساب‌های دریافتی بدون مشکل<sup>۳</sup> نیز به عنوان معیار خروجی در نظر گرفته شده است که اطلاعات مربوط به آن به صورت غیردقیق و به شکل بازه‌ای می‌باشد. اطلاعات فوق در جدول شماره ۱ آورده شده است. معادلات مربوط به ورودی‌ها و خروجی به صورت زیر می‌باشد:

- هزینه ارسال کالا (داده‌های دقیق)
$$\theta_1^+ = \{x_{11} = 253; x_{12} = 268; \dots; x_{1,18} = 216\}$$
- شهرت تامین‌کننده (داده‌های ترتیبی)
$$\theta_2^+ = \{x_{2,18} \geq x_{2,16} \geq \dots \geq x_{2,17}\}$$
- تعداد صورتحساب‌های بدون مشکل (داده‌های بازه‌ای)
$$\theta_1^- = \left\{ \begin{array}{l} 50 \leq y_{11} \leq 65; 60 \leq y_{12} \leq 70 \\ \dots; 90 \leq y_{1,18} \leq 150 \end{array} \right\}$$

با استفاده از تغییر متغیر ذکر شده در رابطه (۶)،  $\theta_1^+$ ،  $\theta_2^+$  و  $\theta_1^-$  به

ترتیب به صورت زیر تبدیل می‌شوند:

$$\Omega_1^+ = \{X_{11} = 253v_1; X_{12} = 268v_1; \dots; X_{1,18} = 216v_1\}$$

$$\Omega_2^+ = \{X_{1,18} \geq X_{2,16} \geq \dots \geq X_{2,17}\}$$

$$\Omega_1^- = \left\{ \begin{array}{l} 50u_1 \leq Y_{11} \leq 65u_1; 60u_1 \leq Y_{12} \leq 70u_1 \\ \dots; 90u_1 \leq Y_{1,18} \leq 150u_1 \end{array} \right\}$$

با حل مدل (۸) برای داده‌های جدول (۱) داریم:  $\varepsilon^* = 0.1972$ . Toloo and Nalchigar با در نظر گرفتن این مقدار و حل مدل (۷) ادعا نمودند که تامین‌کننده شماره ۴ کاراترین (بهترین) تامین‌کننده می‌باشد ( $d_4^* = 0$ ,  $d_j^* = 1, \forall j \neq 4$ ) اگرچه مدل (۷) با نرم‌افزارهای مختلف و یا با نقطه‌های گوشه‌ای آغازین دیگری حل شود جواب دیگری بدست خواهد آمد. زیرا این مدل جواب‌های شدنی متفاوتی بازای مقادیر مختلف  $d_j$ ها دارد. لذا تامین‌کننده شماره ۴ صرفاً یک تامین‌کننده کارا است و نه لزوماً کاراترین. برای پیدا کردن کاراترین تامین‌کننده حل مدل (۱۰) نتایج زیر را بدست می‌دهد:

$$M^* = 0.4454, d_j^* = \begin{cases} 0 & j = 11 \\ 1 & j \neq 11 \end{cases}$$

<sup>1</sup> Total cost of shipments (TC)

<sup>2</sup> Supplier reputation (SR)

<sup>3</sup> Number of bills received from the supplier without errors (NB)

۰.۲۳۹۹	۳	۱۷
۰.۲۳۶۶	۴	۴
۰.۱۵۱۲	۵	۸

#### ۸ - نتیجه گیری و مطالعات آتی

تامین کنندگان نقش مهمی در ایجاد یک زنجیره تامین کارا ایفاء می کنند. لذا ارزیابی و انتخاب تامین کنندگان مناسب یکی از موضوعات اصلی و کلیدی در فرآیند مدیریت زنجیره تامین یک سازمان است و در اکثر سازمان ها، بخش مهمی در زنجیره تامین به حساب می آید. برای همین منظور، تاکنون مدل ها و روش هایی بسیار زیادی در این خصوص ارائه شده است. مرور ادبیات موضوع نشان می دهد که مدل DEA، به طور گسترده برای ارزیابی و انتخاب تامین کنندگان مورد استفاده قرار گرفته است. اما در این مدل ها بحث داده های غیردقیق کمتر مورد توجه قرار گرفته است. این در حالی است که در دنیای واقعی داده ها و اطلاعات مربوط به معیارهای ارزیابی و انتخاب تامین کنندگان به صورت دقیق در دست نیست و داده ها بیشتر نادقیق هستند.

در این مقاله مدلی که اخیراً توسط Toloo and Nalchigar (2011) برای ارزیابی و انتخاب کاراترین (بهترین) تامین کننده با در نظر گرفتن داده های غیردقیق در DEA ارائه شده بود مورد بررسی کامل قرار گرفت و نشان داده شد که این مدل لزوماً قادر به تعیین کاراترین تامین کننده نیست و صرفاً یک تامین کننده کارا را (به طور تصادفی) به عنوان کاراترین معرفی می کند. همچنین نشان داده شد که این مدل ممکن است بیش از یک تامین کننده کارا را به عنوان کاراترین مشخص نماید. در ادامه این مقاله برای رفع مشکلات مذکور مدل اصلاح شده ای ارائه شد و نشان داده شد که این مدل قادر است کاراترین تامین کننده را فقط با حل یک مدل برنامه ریزی خطی عدد صحیح تعیین نماید. علاوه بر این برای شناسایی و رتبه بندی سایر تامین کنندگان کارا، الگوریتم جدیدی ارائه شد.

مدل ارائه شده در این مقاله برای ارزیابی و انتخاب بهترین تامین کننده در زنجیره تامین مورد استفاده قرار گرفت. این مدل می تواند در سایر زمینه ها از جمله انتخاب کاراترین شعب بانک، تعیین کاراترین پروژه برای سرمایه گذاری و ... مورد استفاده واقع شود. همچنین این مدل حالت بازده به مقیاس ثابت دارد که می تواند به حالت بازده به مقیاس متغیر گسترش یابد.

#### ۹ - فهرست منابع

- Ho, W., X. Xu, and P. K. Dey. (2010). "Multi-criteria decision making approaches for supplier evaluation and selection: A literature review". *European Journal of Operational Research*, 202: 16–24.
- Ghodsypour S.H., C. O'Brien. (1998). "A decision support system for supplier selection using an integrated analytic hierarchy process and linear programming". *International Journal of Production Economics*, 199–212.
- Toloo, M., S. Nalchigar. (2011). "A new DEA method for supplier selection in presence of both cardinal and ordinal data". *Expert Systems with Applications*, 38: 14726-14731.
- Farzipoor Saen, R. (2007). "Suppliers selection in the presence of both cardinal and ordinal data". *European Journal of Operational Research*, 183: 741–747.
- Farzipoor Saen, R. (2008). "Supplier selection by the new AR-IDEA model". *International Journal of Advanced Manufacturing Technology*, 39: 1061–1070.
- Chen, X., M. Skully, and K. Brown. (2005). "Banking efficiency in China: Application of DEA to pre- and post-deregulation eras: 1993–2000". *China Economic Review*, 16: 229–245.
- Johnes, J. (2006). "Measuring teaching efficiency in higher education: An application of data envelopment analysis to economics graduates from UK Universities 1993". *European Journal of Operational Research*, 174: 443–456.
- Ertay, T., D. Ruan, and U.R. Tuzkaya. (2006). "Integrating data envelopment analysis and analytic hierarchy for the facility layout design in manufacturing systems". *Information Sciences*, 176: 237–262.
- Shafer, S.M., T.A. Byrd. (2000). "A framework for measuring the efficiency of organizational investments in information technology using data envelopment analysis". *Omega*, 28: 125–141.
- Vokurka R.J., J. Choobineh, and L. Vadi. (1996). "A prototype expert system for the evaluation and selection of potential suppliers". *International*
- Aissaoui, N., M. Haouari, and E. Hassini. (2007). "Supplier selection and order lot sizing modeling: A review". *Computers & Operations Research*, 34: 3516-3540.
- Jafar, GH.KH. (2008). A quantitative model for supplier selection in supply chain of one purchaser and multi suppliers, Ph.D Thesis, Amirkabir university of technology.
- Chai, J., J. Liu, and E. Ngai. (2013). "Application of decision-making techniques in supplier selection: A systematic review of literature". *Expert Systems with Applications*, 40: 3872–3885.

- Ebrahimi, B., R. Najafpour, and H. Fallahi. (2010). "Suppliers evaluation and ranking with regard the number of them in real conditions". *7rd International Industrial Engineering Conference*, Esfahan, Iran.
- Ebrahimi, B., A. Ebrahimi. (2012). "An Efficient Algorithm for supplier Evaluation and Ranking in High-Tech organizations, using AHP and DEA". *5rd International Conference of Iranian Operations Research Society*, Tabriz, Iran.
- Kilinceci, O., S.A. Onal. (2011). "Fuzzy AHP approach for supplier selection in a washing machine company". *Expert Systems with Applications*, 38: 9656–9664.
- Arikan, F. (2013). "A fuzzy solution approach for multi objective supplier selection". *Expert Systems with Applications*, 40: 947-952.
- Kumar, A., V. Jain, and S. Kumar. (2014). "A comprehensive environment friendly approach for supplier selection". *Omega*: 42: 109–123.
- Farrell, M. (1957). "The Measurement of Productive Efficiency". *Journal of the Royal Statistical Society*, 120A (3): 253–281.
- Charnes, A., W.W. Cooper, and E. Rhodes. (1978). "Measuring the efficiency of Decision Making Units". *European Journal of Operation Research*, 2: 429–444.
- Banker, R.D., A. Charnes, and W.W. Cooper. (1984). "Some models for estimating technical and scale inefficiency in data envelopment analysis". *Management Science*, 3: 1078–1092.
- Cooper, W.W., K.S. Park, and G. Yu. (1999). "IDEA and AR-IDEA: models for dealing with imprecise data in DEA". *Management Science*, 45: 597–607.
- Zhu, J. (2003). "Imprecise data envelopment analysis (IDEA): A review and improvement with an application". *European Journal of Operational Research*, 144 (3): 513–529.
- Cooper, W.W., K.S. Park, and G. Yu. (1999). "IDEA and AR-IDEA: models for dealing with imprecise data in DEA". *Management Science*, 45(4): 597– 607.
- Journal of Operations and Production Management*, 16: 106-127.
- Liu, J., F.Y. Ding, and V. Lall. (2000). "Using Data Envelopment Analysis to compare suppliers for supplier selection and performance improvement". *Supply Chain Management an International Journal*, 143-150.
- Ghodsypour, S.H., C.O. O'Brien. (2001). "The total cost of logistics in supplier selection, under conditions of multiple sourcing, multiple criteria and capacity constraint". *International Journal of Production Economics*, 15-27.
- Talluri, S., J. Sarkis. (2002). "A model for performance monitoring of suppliers". *International Journal of Production Research*, 4257-4269.
- Kumar, M., P. Vrat, and R. Shankar. (2004). "A fuzzy goal programming approach for vendor selection problem in a supply chain". *Computers & Industrial Engineering*, 46: 69–85.
- Kawtummachai, R., N. Van Hop. (2005). "Order allocation in a multiple-supplier environment". *International Journal of Production Economics*, 231–238.
- Wadhwa, V., R.A. Ravindran. (2007). "Vendor selection in outsourcing". *Computers & Operations Research*, 12: 3725–3737.
- Gencer, C., D. Gurpinar. (2007). "Analytic network process in supplier selection: A case study in an electronic firm". *Applied Mathematical Modelling*, 31: 2475–2486.
- Ha, S.H., R. Krishnan. (2008). "A hybrid approach to supplier selection for the maintenance of a competitive supply chain". *Expert Systems with Applications*, 34: 1303–1311.
- Kull, T.J., S. Talluri. (2008). "A supply-risk reduction model using integrated multicriteria decision making". *IEEE Transactions on Engineering Management*, 409–419.
- Mendoza, A., J.A. Ventura. (2008). "An effective method to supplier selection and order quantity allocation". *International Journal of Business and Systems Research*, 2: 1–15.

Talluri, S., R.C. Baker. (2002). "A multi-phase mathematical programming approach for effective supply chain design". *European Journal of Operational Research*, 141 (3): 544-558.

Archive of SID

## **Determining the most efficient supplier considering imprecise data in data envelopment analysis (DEA), a development of Toloo and Nalchigar's model**

Morteza Rahmani<sup>1</sup>, Bohlool Ebrahimi<sup>2</sup>, Morteza Khakzar Bafraei<sup>3</sup>

<sup>1</sup> Associate professor, Technology Development Institute, ACECR, Sharif university branch, Tehran, Iran

<sup>2</sup> Ph.D student, Technology Development Institute, ACECR, Sharif university branch, Tehran, Iran

<sup>3</sup> Assistant professor, Technology Development Institute, ACECR, Sharif university branch, Tehran, Iran

### **Abstract:**

Suppliers selection in supply chain as a multi-criteria decision making problem (contain both qualitative and quantitative criteria) is one of the main factors of a successful supply chain. Toloo and Nalchigar (2011) proposed an integrated data envelopment analysis (DEA) model to find the most efficient (best) supplier by considering imprecise data. In this paper, it will be shown that their model randomly selects an efficient supplier as the most efficient and therefore this model could not find the most efficient supplier correctly. We also explain some other problems in this model and propose a modified model to overcome the problems. The proposed model of this paper finds the most efficient supplier considering imprecise data by solving only one mixed integer linear programming. In addition, a new algorithm proposed for determining and ranking other efficient suppliers. Application of proposed approach explained with considering imprecise data for 18 suppliers.

**Keywords:** supplier selection, data envelopment analysis (DEA), imprecise data, ranking.

## Abstract

High-tech organizations work with a lot of suppliers to supply the knowledge, material and assembly parts. Since these organizations are project oriented, most of suppliers are universities, knowledge centers, science and technology parks, high-tech organizations, technology development institutes and also researchers and experts. So, evaluating and selecting the best suppliers in innovation network of the organizations will have significant impact on their efficiency and goals. Evaluating and selecting suppliers needs both qualitative and quantitative criteria.

In the project, taking into account the high impact of suppliers in innovation network of high-tech organizations, the evaluation criteria and an appropriate model is design to evaluate and select the suppliers. By using the proposed criteria and the model, the organizations could evaluate and rank their suppliers and select them easily with high accuracy. To develop the criteria and the model, papers of scientific journals and internal and external high-tech organizations have been used.

According to the studies about the native conditions and criteria and supplier evaluating and ranking models, 17 criteria, contains both qualitative and quantitative criteria, has been proposed. Finally, an integrated data envelopment analysis (DEA) model has been developed for evaluating and ranking suppliers. By using the model the most efficient supplier can be found in presence of exact data, imprecise data and weight restrictions. In addition, an algorithm has been proposed to rank the efficiency of other suppliers. Comparing the proposed model with existing models showed that the proposed model is more efficient and has more attributes for decision making.

**Keywords:** Supplier selection, evaluating criteria, evaluating and ranking model, innovation network, high-tech organizations, data envelopment analysis (DEA)



ACECR



Islamic Republic of Iran

**Designing criteria and a model for evaluating and selecting the suppliers  
of innovation network in high-tech organization, case study: Aviation  
Industries Organization**

**Thecnology development institute  
(ACECR), Sharif branch**

**Morteza Rahmani**

**November , 2015**